Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

11 päivänä syyskuuta 2024*

[24.6.2025 annetulla määräyksellä oikaistu teksti]

Toimielimiä koskeva oikeus – Tilintarkastustuomioistuimen jäsen – Toiminta, joka on ristiriidassa tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien kanssa – Perusteettomiksi katsotut menot – Takaisinperintäpäätös – Unionin tuomioistuimen ratkaisu, jossa lausutaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävästä johtuvien velvoitteiden rikkomisesta – OLAFin tutkinnan ja loppukertomuksen sääntöjenmukaisuus – Perusteluvelvollisuus – Vanhentumisaika – Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 98 artiklan 2 kohta – Luottamuksensuoja – Arviointivirhe – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Henkinen kärsimys

Asiassa T-386/19,

CQ, edustajanaan asianajaja L. Levi,

kantajana,

vastaan

Euroopan tilintarkastustuomioistuin, asiamiehinään K. Kantza ja B. Schäfer,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. da Silva Passos sekä tuomarit S. Gervasoni, N. Półtorak, I. Reine (esittelevä tuomari) ja T. Pynnä,

kirjaaja: hallintovirkamies H. Eriksson,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 4.5.2023 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

1 Kanteellaan kantaja CQ vaatii yhtäältä SEUT 263 artiklan nojalla kumottavaksi saatavan vahvistamisesta ja perimisestä takaisin kantajalta 11.4.2019 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen päätöksen, jolla tämä on luokitellut 153 407,58 euron summan määräksi, joka on saatu perusteettomasti virkamatkakuluina ja päivärahoina, edustuskuluina sekä kuluina autonkuljettajien palvelujen käytöstä, ja määrännyt kyseisen summan perittäväksi takaisin (jäljempänä riidanalainen päätös), ja kantaja vaatii toisaalta SEUT 268 artiklan nojalla korvausta aiheutuneeksi väittämästään henkisestä kärsimyksestä.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A EUT-sopimus

2 SEUT 285 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Unionin tilintarkastuksesta huolehtii tilintarkastustuomioistuin.

Tilintarkastustuomioistuimessa on yksi kansalainen kustakin jäsenvaltiosta. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenet hoitavat tehtäväänsä täysin riippumattomina ja unionin yleisen edun mukaisesti.”

3 SEUT 286 artiklan 3 ja 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

”3. Tehtäväänsä hoitaessaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenet eivät pyydä eivätkä ota ohjeita miltään hallitukselta tai muultakaan taholta. He pidättyvät kaikesta, mikä on ristiriidassa heidän tehtävänsä kanssa.

– –

6. Tilintarkastustuomioistuimen jäsen voidaan erottaa tehtävästään taikka häneltä voidaan evätä oikeus eläkkeeseen tai muihin vastaaviin etuuksiin vain, jos unionin tuomioistuin tilintarkastustuomioistuimen pyynnöstä toteaa, että hän ei enää täytä tehtävänsä edellyttämiä vaatimuksia tai siihen kuuluvia velvollisuuksia.”

B Asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013

4 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta 11.9.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 (EUVL 2013, L 248, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jotta voidaan tehostaa petosten, lahjonnan ja Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön – – taloudellisia etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjuntaa, olisi – – Euroopan petostentorjuntaviraston – – käytettävä komissiolle kuuluvia tutkintavaltuuksia – –.”

5 Asetuksen N:o 883/2013 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. [Euroopan petostentorjuntavirasto] suorittaa toimielimissä, elimissä ja laitoksissa 1 artiklassa tarkoitetuilla aloilla sisäisiä hallinnollisia tutkimuksia – –.

Nämä sisäiset tutkimukset suoritetaan tässä asetuksessa sekä kunkin toimielimen, elimen tai laitoksen päätöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Edellyttäen, että 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan:

a) [Euroopan petostentorjuntavirastolla] on oikeus viipymättä ja ilman ennakkoilmoitusta saada toimielinten, elinten ja laitosten hallussa olevat merkitykselliset tiedot, tietokannoissa olevat tiedot mukaan lukien, ja päästä niiden kaikkiin toimitiloihin. – – [Euroopan petostentorjuntavirasto] voi ottaa jäljennöksen mistä tahansa toimielimen, elimen tai laitoksen hallussa olevasta asiakirjasta tai tietovälineen sisällöstä ja saada otteita niistä – –.”

6 Asetuksen N:o 883/2013 5 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Pääjohtaja voi aloittaa tutkimuksen, kun on riittävä epäily, joka voi perustua myös kolmannen osapuolen toimittamiin tai nimettömästi toimitettuihin tietoihin, petoksesta, lahjonnasta tai unionin taloudellisia etuja vahingoittavasta muusta laittomasta toiminnasta. – –

2. – –

Pääjohtaja päättää sisäisen tutkimuksen aloittamisesta omasta aloitteestaan tai sen toimielimen, elimen tai laitoksen pyynnöstä, jossa tutkimus on määrä tehdä, tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä.

3. Sinä aikana kun pääjohtaja harkitsee, aloitetaanko sisäinen tutkimus 2 kohdassa tarkoitetun pyynnön perusteella ja/tai kun [Euroopan petostentorjuntavirasto] suorittaa sisäistä tutkimusta, toimielimet, elimet ja laitokset eivät saa aloittaa samoja tosiseikkoja koskevaa rinnakkaista tutkimusta, ellei [Euroopan petostentorjuntaviraston] kanssa toisin sovita.”

7 Asetuksen N:o 883/2013 7 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Euroopan petostentorjuntaviraston] henkilökuntaan kuuluvat suorittavat tehtävänsä esitettyään kirjallisen valtuutuksen, josta ilmenee heidän henkilöllisyytensä ja asemansa. Pääjohtaja antaa tämän kirjallisen valtuutuksen, ja siitä käy ilmi tutkimuksen kohde ja tarkoitus, tutkimuksen suorittamisen oikeusperustat ja niihin perustuvat tutkintavaltuudet.”

8 Asetuksen N:o 883/2013 9 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tutkimuksen valmistuttua ei saa tehdä asianomaista henkilöä nimeltä mainitsevia päätelmiä ilman, että tälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksia itseään koskevista tosiseikoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan 6 kohdan ja 7 artiklan 6 kohdan soveltamista.”

9 Asetuksen N:o 883/2013 11 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sisäisestä tutkimuksesta laaditut kertomukset ja suositukset ja kaikki niihin liittyvät asiakirjat toimitetaan asianomaiselle toimielimelle, elimelle tai laitokselle. Tuo toimielin, elin tai laitos toteuttaa sisäisen tutkimuksen tulosten edellyttämät toimet, erityisesti kurinpidolliset ja oikeudelliset toimet, ja

ilmoittaa niistä [Euroopan petostentorjuntavirastolle] kertomukseen liitetyissä suosituksissa asetetussa määräajassa ja lisäksi [Euroopan petostentorjuntaviraston] pyynnöstä.”

C Tilintarkastustuomioistuimen sisäiset säännöt

1. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten virkamatkakuluista tehty päätös nro 1-2003

10 Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten virkamatkakuluista 16.1.2003 tehdyn tilintarkastustuomioistuimen päätöksen nro 1-2003 (jäljempänä päätös nro 1-2003), jota sovelletaan nyt käsiteltävän kanteen kohteena olevien tekojen tapahtuma-aikaan, 1 artiklassa täsmennettiin seuraavaa:

”Virkamatkakuluja koskevat oikeudelliset sitoumukset (matkamääräykset) on pyydettävä mahdollisimman pian. Jäsenten virkamatkakulujen osalta hyväksyjä on tilintarkastustuomioistuimen presidentti. – –”

11 Päätöksen nro 1/2003 3 artiklan sanamuoto oli seuraava:

”Jäsenet voivat virkamatkallaan matkustaa virka-autolla, lentokoneella, junalla tai laivalla.”

12 Päätöksen nro 1/2003 5 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Virkamatkakulujen korvausta on haettava mahdollisimman pian jäsenen paluun jälkeen. Hotellikulut (lukuun ottamatta aterioita) korvataan.”

13 Päätöksen nro 1/2003 6 artiklan sanamuoto oli seuraava:

”Alle 12 tuntia samana päivänä kestävän virkamatkan perusteella maksetaan puolet siihen liittyvästä päivärahasta. Kaikissa muissa tapauksissa päiväraha maksetaan kokonaisuudessaan.”

2. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten edustus- ja vastaanottokuluista tehty päätös nro 7-2004

14 Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten edustus- ja vastaanottokuluista 22.4.2004 tehdyn päätöksen nro 7-2004 (jäljempänä päätös nro 7-2004), jota sovelletaan kanteen kohteena olevien tekojen tapahtuma-aikaan, 2 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Määrärahat jaetaan jäsenten kuulemisen jälkeen kunkin varainhoitovuoden alussa kahteen osaan:

– –

toinen osa eli B-osa varataan yleisiin edustus- ja vastaanottomenoihin, joita jäsenille aiheutuu toimielimen jäsenen ominaisuudessa. Nämä menot korvataan kunkin vuosineljänneksen lopussa niitä koskevien ilmoitusten perusteella; näihin ilmoituksiin on liitettävä kuitit tai muut vastaaviksi katsotut kirjalliset todisteet ja niistä on käytävä ilmi kutsun päivämäärä, kutsuvieraiden lukumäärä ja päävieraan asema. – –”

15 Päätöksen nro 7/2004 6 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Kotona järjestettyjen vastaanottojen osalta tilintarkastustuomioistuin korvaa aiheutuneet kulut esitettyjen todisteiden mukaisesti.”

16 Päätökseen nro 7/2004 oli liitetty tilintarkastustuomioistuimen jäsenille 22.4.2004 osoitettu muistio, joka sisälsi ”ehdotuksia edustus- ja vastaanottokuluista” (jäljempänä 22.4.2004 päivätty muistio). Tässä muistiossa todettiin seuraavaa:

”Edustuskulujen tarkoituksena on ennen kaikkea edistää tilintarkastustuomioistuimen ulkosuhteita.

Jäsenet edustavat tilintarkastustuomioistuinta muun muassa silloin, kun he ylläpitävät tilintarkastustuomioistuimen edun mukaisesti ammatillisia suhteita henkilöihin, jotka hoitavat tehtävää – – unionissa, jäsenvaltioissa tai muissa maissa.

– –

Kunkin tilaisuuden menojen on määräydyttävä sen merkityksen ja osallistujien aseman perusteella.

Kun jäsenet edustavat tilintarkastustuomioistuinta, myös heidän puolisonsa/kumppaninsa voi osallistua tilaisuuteen. Myös kutsuvieraat voivat tuoda tilaisuuteen puolisonsa/kumppaninsa.

Ystäviä tai henkilökohtaisia tuttavia on kestittävä yksityisesti.

– –

Asiaa koskevat ohjeet annetaan liitteessä 1.

Menot on ilmoitettava selvästi ja tiiviisti liitteellä 2.”

17 22.4.2004 päivätyn muistion liitteessä 1 täsmennettiin, että ”tilintarkastustuomioistuimen ulkopuolella tapahtuvan edustamisen/vastaanottojen on pääsääntöisesti kohdistuttava henkilöihin, jotka ovat korkeassa asemassa – – unionissa, jäsenvaltioissa tai muissa maissa”, ja että jäsenen yksityisasunnon edustus- ja vastaanottokuluja koskevat menot ”eivät saa ylittää sitä, mikä on tässä tarkoituksessa tarpeellista, kukkakoristelut mukaan lukien”.

18 Kyseisessä liitteessä todettiin myös, että ”kun kutsuvierasluettelo sisältää toimielimen ulkopuolisten henkilöiden lisäksi tilintarkastustuomioistuimen henkilöstöä, näiden kahden ryhmän välillä on oltava oikea tasapaino” ja että ”henkilökohtaisia ystäviä ja perheenjäseniä (puolisoita/kumppaneita lukuun ottamatta) on kestittävä yksityisesti jäsenen kustannuksella”.

3. Päätös nro 33-2004 tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä

19 Tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä 15.6.2004 tehdyn tilintarkastustuomioistuimen päätöksen nro 33-2004, jota sovelletaan kanteen kohteena olevien tekojen tapahtuma-aikaan tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä 20.4.2009 tehdyn tilintarkastustuomioistuimen päätöksen nro 19-2009 voimaantuloon saakka (jäljempänä päätös nro 33-2004), 1 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten ja pääsihteerin pysyvään käyttöön annetaan virka-autoja heidän tehtäviensä hoitamisen yhteydessä tekemiään matkoja varten.”

20 Päätöksen nro 33/2004 4 artiklan sanamuoto oli seuraava:

”Tilintarkastustuomioistuin vastaa leasingkustannusten lisäksi kuluista, jotka aiheutuvat jäsenten ja pääsihteerin käyttäessä ajoneuvoa tehtäviään hoitaessaan.

Tehtävien hoitamisen yhteydessä tehdyillä matkoilla tarkoitetaan

– matkamääräyksen kattamia matkoja

– muita tehtävien hoitamiseen liittyviä matkoja, joiden kilometrimääräksi arvioidaan kiinteämääräisesti 15 000 kilometriä/vuosi.”

21 Päätöksen nro 33/2004 5 artiklan sanamuoto oli seuraava:

”Kun jäsenet tai pääsihteeri käyttävät virka-autoa muihin kuin edellä 4 artiklassa tarkoitettuihin matkoihin, he vastaavat itse näihin matkoihin liittyvistä kuluista (tiemaksut, polttoainekulut ja mahdolliset ylimääräiset leasingkustannukset, jotka liittyvät puitesopimuksessa määrätyn kilometrimäärän 45 000 kilometriä/vuosi kokonaisylitykseen).”

22 Päätöksen nro 33/2004 6 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Autonkuljettajien – – virkamatkakulut korvataan, kun he kuljettavat jäseniä tai pääsihteeriä heidän tehtäviensä hoitamisen yhteydessä tekemillään matkoilla.”

23 Päätökseen nro 33-2004 oli liitetty asiakirja, jonka otsikkona on ”Tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä tehtyä päätöstä nro 33-2004 koskevat selitykset” (jäljempänä päätöstä nro 33-2004 koskevat selitykset).

24 Päätöstä nro 33-2004 koskevissa selityksissä, jotka koskevat kyseisen päätöksen 4 artiklaa, todetaan seuraavaa:

”’Muilla tehtävien hoitamiseen liittyvillä matkoilla’ tarkoitetaan

– kodin (asemapaikalla) ja työpaikan välisiä matkoja

– asemapaikan/asuinpaikan ja lentokentän välisiä matkoja

– rajatulla alueella protokollasta johtuvia velvollisuuksia, joita matkamääräys ei kata

– ylivoimaisen esteen tapauksia (sairaus, lääkärintarkastukset, ajamisen mahdottomuus jne.).”

4. Päätös nro 19-2009 tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä

25 Tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä 20.4.2009 tehdyn päätöksen nro 19/2009 1 ja 4–6 artiklassa toistettiin päätöksen nro 33-2004 vastaavien artiklojen sanamuoto.

26 Päätöksen nro 19-2009 7 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”Tällä päätöksellä kumotaan ja korvataan päätös nro 33-2004. Se tulee voimaan samana päivänä kuin leasingautoja koskeva toimielinten välinen uusi puitesopimus.”

27 Päätökseen nro 19-2009 oli liitetty asiakirja, jonka otsikkona on ”Tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä tehtyä päätöstä nro 19-2009 koskevat selitykset” (jäljempänä päätöstä nro 19-2009 koskevat selitykset).

28 Päätöstä nro 19-2009 koskevissa selityksissä, jotka koskevat tämän päätöksen 4 artiklaa, toistetaan päätöksen nro 33-2004 4 artiklaa koskeva selitys, joka ilmenee tätä viimeksi mainittua päätöstä koskevista selityksistä.

5. Vuonna 2012 annetut tilintarkastustuomioistuimen jäsenten menettelysäännöt

29 Tilintarkastustuomioistuimen jäseniin sovellettavien menettelysääntöjen, jotka tämä toimielin antoi 8.2.2012 (jäljempänä vuoden 2012 menettelysäännöt), 2 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa määrättiin seuraavaa:

”1. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenet pidättäytyvät kaikesta, mikä saattaisi olla ristiriidassa heidän tehtäviensä kanssa. Jäsenet eivät osallistu sellaisten aiheiden käsittelyyn, joihin liittyy esimerkiksi heidän perhettään koskeva tai taloudellinen etu, joka saattaisi vaarantaa jäsenten riippumattomuuden. – –

2. Jäsenet antavat selvityksen osakkuuksistaan ja omaisuudestaan, joihin saattaa liittyä tehtävien suorittamiseen vaikuttavia eturistiriitoja. Kyse voi olla yksityisistä pääomaosakkuuksista yrityksissä, etenkin osakkeista, tai muuntyyppisistä osakkuuksista, vaihtovelkakirjalainoista tai sijoitustodistuksista. – – Selvityksessä on mainittava myös jäsenen suoraan tai kiinteistöyhtiön kautta omistamat kiinteistöt. Poikkeuksen muodostavat kiinteistöt, jotka on tarkoitettu omistajan tai hänen perheensä yksinomaiseen asumiskäyttöön.

– –

4. Tehtäväänsä ryhtyessään jäsenet toimittavat tilintarkastustuomioistuimen presidentille edeltävissä kohdissa tarkoitetun selvityksen. Tämä tapahtuu liitteenä olevan lomakkeen avulla. – – Selvitystä on tarkistettava merkittävien muutosten yhteydessä ja laadittava uusi selvitys. – –”

30 Vuoden 2012 menettelysääntöjen 4 artiklassa määrättiin seuraavaa:

”1. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenet keskittyvät toimikautenaan tehtäviensä hoitamiseen. He eivät voi hoitaa minkäänlaisia poliittisia tehtäviä.

2. Jäsenet pidättäytyvät harjoittamasta minkäänlaista ulkopuolista ammatillista tai muuta toimintaa, joka on ristiriidassa heidän tehtäviensä hoidon kanssa.

– –

6. Jäsenten on ilmoitettava tilintarkastustuomioistuimen toiminnan ulkopuoliset toimensa 2 artiklassa tarkoitetussa sidonnaisuuksista annettavassa selvityksessä lukuun ottamatta 4 kohdassa mainittuja toimia.”

II Tosiseikat

31 Kantaja oli tilintarkastustuomioistuimen jäsen 1.3.2006–30.4.2018 eli kaksi toimikautta. Ennen tilintarkastustuomioistuimen jäseneksi nimittämistä hän oli toiminut erilaisissa poliittisissa tehtävissä Belgian kuningaskunnassa vuodesta 1980 lähtien. Hän oli erään puolueen jäsen vuoteen 2002 saakka, ja vuodesta 2002 lähtien hän on kuulunut erääseen toiseen puolueeseen (jäljempänä kyseinen puolue).

32 Toimikausiensa ajaksi kantaja nimitettiin tilintarkastustuomioistuimen jaostoon, joka vastasi ulkosuhteisiin, laajentumiseen ja humanitaariseen apuun liittyvien Euroopan unionin menojen tilintarkastuksesta. Kantaja hoiti kyseisen jaoston puheenjohtajan tehtävää seitsemisen vuotta.

33 Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten toimielimen ulkopuolisen toiminnan arvioinnista vastaavan komitean myönteisen lausunnon jälkeen kantaja sai 30.4.2015 tehdyllä päätöksellä luvan toimia kotiseutunsa ympäristönsuojelusäätiön puheenjohtajana.

34 Kantajalle maksettiin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä korvauksia edustus- ja vastaanottokuluista ja erilaisista muista kuluista, joita hänelle aiheutui virkamatkoilla, jotka tilintarkastustuomioistuimen presidentti oli hänen hakemuksestaan hyväksynyt, sekä kyseisiin virkamatkoihin liittyviä päivärahoja.

35 Kantajalla oli käytössään virka-auto. Vuodesta 2006 vuoden 2014 maaliskuuhun tilintarkastustuomioistuin antoi hänen käyttöönsä autonkuljettajan. Vuoden 2014 huhtikuusta lähtien kantaja saattoi pyytää käyttöönsä kuljettajaa autonkuljettajapalvelusta, joka toimi tilintarkastustuomioistuimen varainhoidosta vastaavan johtajan alaisuudessa.

A Tilintarkastustuomioistuimen toteuttamat alustavat toimenpiteet

36 Tilintarkastustuomioistuin sai vuonna 2016 tietoja useista vakavista väärinkäytöksistä, joihin kantajan väitettiin syyllistyneen. Tilintarkastustuomioistuimen pääsihteeri ilmoitti kantajalle 18.7.2016 suullisesti hänestä tehdystä ilmiannosta.

37 Tilintarkastustuomioistuimen yksiköt laativat kesällä 2016 mahdollisten väärinkäytösten toteamiseksi selvityksen kantajan virkamatkoista ja tilintarkastustuomioistuimen niiden autonkuljettajien tekemistä virkamatkoista, joille kantaja oli antanut matkamääräyksen. Tämän jälkeen näiden yksiköiden ja kantajan vaihtamissa lukuisissa kirjelmissä käsiteltiin kantajan tai näiden autonkuljettajien tiettyjen virkamatkojen väitettyä sääntöjenvastaisuutta sekä tilintarkastustuomioistuimen vaatimusta summien korvaamisesta. Kantaja katsoi väärinkäytöksiä koskevien väitteiden olevan perusteettomia ja kieltäytyi korvaamasta tilintarkastustuomioistuimen vaatimia summia.

38 Tilintarkastustuomioistuimelle esitettiin lisäksi 26.7.2016 väitteitä, joiden mukaan kantaja oli syyllistynyt vuonna 2011 vakuutuspetokseen virka-autonsa ja oman yksityisautonsa välillä tapahtuneen onnettomuuden jälkeen. Tilintarkastustuomioistuimen pääsihteeri ilmoitti kantajalle 1.9.2016 suullisesti näistä väitteistä. Kantaja väitti samana päivänä toimittamassaan muistiossa, että kyseinen onnettomuus oli aiheutunut yhteentörmäyksestä kantajan kabinettiin määrätyn autonkuljettajan ajaman virka-auton ja kantajan yksityisauton, jota ajoi hänen poikansa, välillä.

B OLAFin tutkimus

39 Tilintarkastustuomioistuimen pääsihteeri toimitti 14.10.2016 tilintarkastustuomioistuimen presidentin määräyksestä Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) asiakirjoja kantajan toiminnasta, joka oli johtanut mahdolliseen perusteettomien menojen maksamiseen unionin talousarviosta. OLAF päätti aloittaa tätä toimintaa koskevan tutkimuksen 15.11.2016.

40 OLAFin pääjohtaja ilmoitti 31.3.2017 muodollisesti tilintarkastustuomioistuimen presidentille tutkimuksen aloittamisesta unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvista väärinkäytöksistä, joihin kantaja liittyi, tilintarkastustuomioistuimen varojen käytössä ja sovellettavien sääntöjen vastaisesti tehdyillä tai hyväksytyillä virkamatkoilla.

41 OLAF ilmoitti 22.9.2017 kantajalle kyseisen tutkimuksen aloittamisesta ja tässä yhteydessä hänen asemastaan ”asianomaisena henkilönä”.

42 OLAF teki 20.11.2017 tarkastuksen kantajan kabinetin tiloissa ja otti tässä yhteydessä haltuunsa useita asiakirjoja. Näiden asiakirjojen alustavan tarkastelun jälkeen OLAF ilmoitti kantajalle 15.12.2017, että tutkimusta oli laajennettu koskemaan mahdollisia eturistiriitoja ja muita SEUT 285 ja SEUT 286 artiklan sekä vuoden 2012 menettelysääntöjen rikkomisia.

43 OLAFin tutkijat kuulivat kantajaa suullisesti 22.12.2017. Saatuaan OLAFilta tutkimuksen päätteeksi laaditun yhteenvedon tosiseikoista kantaja toimitti 15.5.2018 OLAFille kirjallisia huomautuksia.

44 Tilintarkastustuomioistuin vastaanotti 2.7.2018 OLAFin tutkimuksen päättävän loppukertomuksen (jäljempänä OLAFin kertomus). Kertomuksessa todettiin, että kantaja oli käyttänyt väärin tilintarkastustuomioistuimen resursseja sellaisen toiminnan yhteydessä, joka ei liittynyt hänen tehtäviinsä, käyttänyt väärin polttoaineen maksukortteja ja käyttänyt väärin virka-autonsa liikennevakuutussopimusta, että hänellä oli ollut perusteettomia poissaoloja, että hän oli jättänyt ilmoittamatta toimielimen ulkopuolisesta toiminnastaan ja luovuttanut luottamuksellisia tietoja ulkopuolisille ja että hänellä oli eturistiriitoja.

45 Kyseisessä kertomuksessa esitettyjen toteamusten perusteella OLAF suositteli, että tilintarkastustuomioistuin aloittaa kantajaan kohdistuvia kurinpitomenettelyjä, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet 472 869,09 euron, joka vastasi tilintarkastustuomioistuimelle aiheutuneiden perusteettomien kustannusten määrää, takaisinperinnän varmistamiseksi sekä harkitsee 97 954,52 euron, joka vastasi kantajalle perusteettomien poissaolojen ajalta maksetun palkan määrää, takaisinperintää.

46 Koska OLAF katsoi, että jotkin tutkimuksessa paljastuneista teoista saattoivat täyttää rikoksen tunnusmerkistön, se toimitti tietonsa ja suosituksensa edelleen Luxemburgin suurherttuakunnan oikeusviranomaisille.

C Luxemburgin suurherttuakunnan viranomaisten aloittama rikosoikeudellinen menettely

47 OLAFin toimittamien tietojen perusteella tribunal d’arrondissement de Luxembourgin (piirituomioistuin, Luxemburg) yhteydessä toimiva virallinen syyttäjä pyysi 1.10.2018 päivätyllä kirjeellä, että tilintarkastustuomioistuin pidättää kantajan lainkäytöllisen koskemattomuuden. Tilintarkastustuomioistuin hyväksyi pyynnön 15.11.2018.

D Menettelyn aloittaminen tilintarkastustuomioistuimessa

48 Tilintarkastustuomioistuimen presidentti toimitti 3.7.2018 tilintarkastustuomioistuimen jäsenille jäljennöksen OLAFin kertomuksesta ja sen antamista suosituksista.

49 Tilintarkastustuomioistuimen presidentti toimitti 5.10.2018 alustavan kertomuksen tilintarkastustuomioistuimen jäsenille. Tässä kertomuksessa suositeltiin, että unionin tuomioistuinta pyydetään ”tutkimaan tosiseikat, sellaisina kuin ne [oli] todettu, ja määrittämään, [oliko kantaja] laiminlyönyt tehtäväänsä kuuluvia velvollisuuksia”. Kyseinen kertomus ja OLAFin kertomus annettiin samana päivänä tiedoksi kantajalle. Lisäksi OLAFin kertomuksen liitteet toimitettiin hänelle 17.10.2018.

50 Kantaja toimitti 19.11.2018 kirjalliset huomautuksensa tilintarkastustuomioistuimelle. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenet kuulivat kantajaa 26.11.2018 suljetuin ovin pidetyssä istunnossa.

51 Tilintarkastustuomioistuin päätti 29.11.2018 suljetuin ovin pidetyssä istunnossa, että kantajan tapaus oli saatettava SEUT 286 artiklan 6 kohdan mukaisesti Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

E Asian käsittelyn vaiheet Euroopan unionin tuomioistuimessa

52 Tilintarkastustuomioistuin vaati 15.2.2019 nostamallaan kanteella Euroopan unionin tuomioistuinta toteamaan, että kantaja ei täyttänyt enää tehtäväänsä kuuluvia velvollisuuksia, ja määräämään tämän vuoksi SEUT 286 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun seuraamuksen.

53 Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että kantaja oli laiminlyönyt tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään kuuluvia velvollisuuksia, ja määräsi tämän menettämään kaksi kolmasosaa eläkeoikeudestaan kyseisen tuomion julistamispäivästä lukien.

F Tilintarkastustuomioistuimen suorittama perusteettomiksi katsottujen menojen takaisinperintä

54 Tilintarkastustuomioistuimen pääsihteeri ilmoitti kantajalle 14.12.2018 päivätyllä kirjeellä ja 23.1.2019 päivätyllä oikaisevalla kirjeellä aikovansa periä takaisin 160 839,89 euroa unionin hyväksi. Kyseisten kirjeiden liitteenä oli taulukko perusteettomiksi katsotuista menoista (jäljempänä takaisinperintätaulukko). Kantaja vastasi kyseisiin kirjeisiin 4.2.2019 esittämällä huomautuksia.

55 Tilintarkastustuomioistuimen pääsihteeri teki riidanalaisen päätöksen 11.4.2019. Päätöksen mukaan

– kantajalle oli maksettu perusteettomasti 33 172,91 euroa virkamatkakuluja ja päivärahoja;

– kantajalle oli maksettu perusteettomasti 49 138,25 euroa edustuskuluja;

– kantaja oli maksattanut perusteettomasti unionin talousarviosta yhteensä 71 096,42 euroa (30 501,27 euroa palkkoja sekä 40 595,15 euroa virkamatkakuluja ja päivärahoja) tilintarkastustuomioistuimen autonkuljettajien palvelujen väärinkäytön vuoksi;

– yhteistyössä tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän kanssa takaisin peritään yhteensä 153 407,58 euroa viimeistään 31.5.2019.

56 Todettuaan, ettei 153 407,58 euron kokonaismäärää ollut maksettu 31.5.2019 mennessä, tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjä vaati 4.6.2019 päivätyllä kirjeellä maksamaan perusteettomasti maksetun määrän korotettuna 3,5 prosentin suuruisella viivästyskorolla eli yhteensä 153 584,10 euroa.

57 Tilintarkastustuomioistuimen tilipitäjä totesi 7.6.2019, että 153 584,10 euroa oli maksettu tilisiirtona. Tilintarkastustuomioistuimen tilipitäjä vähensi maksun suorituspäivän perusteella maksettaviksi tulevien korkojen määrää ja palautti 88,26 euroa, koska kyseisenä päivänä kantajalta oleva saaminen oli 153 495,84 euroa.

III Asianosaisten vaatimukset

58 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen;

– kumoaa tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän 4.6.2019 ja 7.6.2019 tekemät kaksi päätöstä tarvittavilta osin;

– velvoittaa tilintarkastustuomioistuimen maksamaan takaisin 153 495,84 euroa (153 407,58 euroa korotettuna 88,26 eurolla kantajalle määrätyn viivästyskoron mukaisesti) 3,5 prosentin suuruisine viivästyskorkoineen siihen asti, kunnes summa on maksettu kokonaisuudessaan;

– velvoittaa tilintarkastustuomioistuimen korvaamaan aiheutuneen henkisen kärsimyksen;

– velvoittaa tilintarkastustuomioistuimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

59 Tilintarkastustuomioistuin vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen osittain tutkimatta ja osittain hylkää sen perusteettomana;

– jättää kantajan vahingonkorvausvaatimuksen tutkimatta;

– velvoittaa kantajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

IV Oikeudellinen arviointi

A Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset

60 Kantaja esittää kumoamisvaatimustensa tueksi kuusi kanneperustetta, joista ensimmäisen mukaan OLAFin tutkimus ja kertomus ovat sääntöjenvastaisia; toisen mukaan tilintarkastustuomioistuin ei ole käyttänyt harkintavaltaansa etenkään tulojen ja menojen hyväksyjänä eikä se ole noudattanut velvollisuuttaan näyttää syytös toteen eikä perusteluvelvollisuuttaan; kolmannen mukaan kohtuullista aikaa ei ole noudatettu; neljännen mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu ja ilmeisiä virheitä on tehty; viidennen mukaan periaatetta, jonka mukana hallintoasiaa käsiteltäessä on odotettava rikosasiassa annettavaa ratkaisua, on loukattu, ja kuudennen mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty autonkuljettajien palveluiden käyttämisen osalta ja unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1) 75 artiklaa tai unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1) 94 artiklaa on rikottu.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan OLAFin tutkimus ja kertomus ovat sääntöjenvastaisia

61 Kantaja väittää, että OLAFin tutkimus ja kertomus ovat sääntöjenvastaisia kolmesta syystä: OLAF laajensi lainvastaisesti tutkimuksensa kohdetta, OLAF loukkasi kantajan oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen eikä OLAF kunnioittanut kantajan puolustautumisoikeuksia.

62 Tilintarkastustuomioistuin kiistää kantajan väitteet.

63 On todettava, että kantajan väitteet, joiden mukaan OLAFin tutkimus ja kertomus ovat sääntöjenvastaisia, ovat nyt käsiteltävässä asiassa olennaisilta osin päällekkäisiä niiden väitteiden kanssa, jotka on esitetty SEUT 286 artiklan 6 kohdan mukaisessa menettelyssä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 126–134 kohta) ja jotka unionin tuomioistuin hylkäsi 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 140–175 kohdassa.

64 Unionin tuomioistuin myönsi näet alkuun, että OLAF oli päättänyt laajentaa tutkimusta, joka oli alun perin aloitettu unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvista väärinkäytöksistä, joihin kantaja liittyi, tilintarkastustuomioistuimen varojen käytössä ja sovellettavien sääntöjen vastaisesti tehdyillä tai hyväksytyillä virkamatkoilla, koskemaan mahdollisia eturistiriitoja ja muita SEUT 285 ja SEUT 286 artiklan sekä vuoden 2012 menettelysääntöjen rikkomisia. Unionin tuomioistuin totesi kuitenkin 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 157 kohdassa, ettei se, että tämä laajentaminen perustuu 20.11.2017 suoritetussa tarkastuksessa paljastuneisiin seikkoihin, merkitse kyseisen päätöksen sääntöjenvastaisuutta.

65 Sitten unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 166 kohdassa, ettei kantajan esittämillä väitteillä voitu osoittaa SEUT 286 artiklan 6 kohdan mukaisessa menettelyssä, että OLAF olisi loukannut lainvastaisesti hänen oikeuttaan yksityiselämän kunnioittamiseen.

66 Unionin tuomioistuin totesi vielä 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 174 kohdassa, ettei kantajan esittämillä väitteillä voitu osoittaa SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrätyssä menettelyssä, että hänen puolustautumisoikeuksiaan olisi loukattu.

67 Vaikuttaa siltä, että kantaja riitauttaa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) jälkeen ainoastaan kyseisen tuomion 174 kohdassa esitetyn unionin tuomioistuimen toteamuksen merkityksellisyyden nyt käsiteltävässä asiassa.

68 Kuten kantaja muistuttaa, unionin tuomioistuin on todennut, että vaikka sekä OLAFin että tilintarkastustuomioistuimen on noudatettava velvollisuuksiaan, tilintarkastustuomioistuimen asianomaisen jäsenen tai entisen jäsenen oikeutta tulla kuulluksi on arvioitava SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrätyssä menettelyssä kokonaisvaltaisesti (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 170 kohta).

69 Unionin tuomioistuin tukeutui kyseisen arvioinnin tueksi myös siihen periaatteeseen, ettei ole poissuljettua, että tilintarkastustuomioistuin on voinut antaa kyseiselle jäsenelle tai entiselle jäsenelle riittävän mahdollisuuden tulla kuulluksi niistä seikoista, joista hän ei olisi voinut tosiasiallisesti esittää huomautuksiaan ennen OLAFin kertomuksen antamista (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 170 kohta). Unionin tuomioistuin totesi tältä osin ensinnäkin olevan selvää, että OLAF oli kuullut kantajaa suullisesti 22.12.2017, että OLAFin ja kantajan asianajajan välillä oli käyty useaan otteeseen kirjeenvaihtoa ja että viimeksi mainittu oli voinut tutkimuksen päätteeksi laaditun tosiseikkoja koskevan yhteenvedon saatuaan osoittaa OLAFille kirjallisen asiakirjan, jolla pyrittiin kiistämään tässä yhteenvedossa esitetyt väitteet (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 171 kohta). Toiseksi unionin tuomioistuin toi esille, että kantaja oli saanut 5.10.2018 tiedoksi OLAFin kertomuksen ja tilintarkastustuomioistuimen presidentin tilintarkastustuomioistuimen jäsenille osoittaman alustavan kertomuksen ja että kantaja oli pystynyt ottamaan kantaa näihin kertomuksiin sekä kirjallisia huomautuksia toimittamalla että tilintarkastustuomioistuimessa pidetyssä kuulemistilaisuudessa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 172 kohta). Kolmanneksi unionin tuomioistuin totesi, ettei kantaja ollut esittänyt yhtään väitettä osoittaakseen, ettei hän ollut voinut esittää tilintarkastustuomioistuimelle riittävällä tavalla kantaansa tietyistä häntä vastaan todetuista seikoista ennen OLAFin kertomuksen antamista (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 172 kohta).

70 Nyt käsiteltävään asiaan voidaan soveltaa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 174 kohdassa esitettyä toteamusta, koska SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrätyn menettelyn tavoin käsiteltävässä asiassa ei ole poissuljettua, että tilintarkastustuomioistuin on voinut antaa kantajalle riittävän mahdollisuuden tulla kuulluksi niistä seikoista, joista hän ei olisi voinut esittää huomautuksiaan ennen OLAFin kertomuksen antamista.

71 Kantaja ei ole esittänyt nyt käsiteltävässä asiassa mitään uusia konkreettisia todisteita, jotka osoittaisivat, ettei tilintarkastustuomioistuin ole voinut kuulla häntä riittävällä tavalla seikoista, joista hän ei olisi voinut tosiasiallisesti esittää huomautuksiaan ennen OLAFin kertomuksen antamista. Kantajan on ollut mahdollista esittää tällaisia todisteita nyt käsiteltävän asian kirjallisen käsittelyn vaiheessa, erityisesti huomautuksissaan, jotka koskevat hänen näkemystään siitä, millaisia johtopäätöksiä käsiteltävässä asiassa olisi tehtävä 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) perusteella.

72 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuin ei ole käyttänyt harkintavaltaansa etenkään tulojen ja menojen hyväksyjänä eikä se ole noudattanut velvollisuuttaan näyttää syytös toteen eikä perusteluvelvollisuuttaan

73 Nyt tarkasteltavassa kanneperusteessa kantaja väittää olennaisin osin, että tilintarkastustuomioistuin on pelkästään viitannut OLAFin kertomukseen analysoimatta sitä ja muun muassa ilmoittamatta täsmällisesti, miten kukin riitautetuista menoista olisi sääntöjenvastainen. Kantaja vetoaa asetuksen 2018/1046 98, 100 ja 101 artiklaan, joista ilmenee, että tulojen ja menojen hyväksyjän on tutkittava, että saaminen on olemassa, ja päätettävä sitten sen takaisin perimisestä. Tilintarkastustuomioistuimen on siis ilmoitettava täsmällisesti, miksi kukin riitautetuista menoista on sääntöjenvastainen, mikä on välttämätöntä myös perusteluvelvollisuuden täyttämiseksi.

74 Tilintarkastustuomioistuin kiistää kantajan väitteet.

75 Aluksi on huomautettava, että kantaja on luopunut nyt käsiteltävässä asiassa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) perusteella väitteestään, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuin ei ole käyttänyt harkintavaltaansa. Tästä seikasta ei siis ole tarpeen lausua.

76 Väitteet, joiden mukaan tilintarkastustuomioistuin on laiminlyönyt velvollisuutensa näyttää syytös toteen sekä perusteluvelvollisuutensa ja joista kantaja ei luovu nyt käsiteltävässä asiassa, on tutkittava yhdessä, koska ne ovat päällekkäisiä. Lisäksi asiakirja-aineistosta ilmenee kantajan vetoavan tosiasiassa vain siihen, ettei tilintarkastustuomioistuimen määrittämien rahamäärien perusteettomuutta ole perusteltu etenkään takaisinperintätaulukossa.

77 Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon sisältää unionin toimielinten, elinten ja laitosten velvollisuuden perustella päätöksensä. Tällä velvollisuudella on sama laajuus kuin SEUT 296 artiklan toiseen alakohtaan perustuvalla velvollisuudella perustella säädökset. Tällä velvollisuudella pyritään yhtäältä siihen, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta ne voivat puolustaa oikeuksiaan, ja toisaalta siihen, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia kyseisen päätöksen laillisuuden (tuomio 14.7.2021, BG v. parlamentti, T-253/19, ei julkaistu, EU:T:2021:459, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). On muistettava, että perusteluvelvollisuus on olennainen menettelymääräys, joka on erotettava perustelujen asiallisesta paikkansapitävyydestä, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (ks. tuomio 22.5.2012, Internationaler Hilfsfonds v. komissio, T-300/10, EU:T:2012:247, 180 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Päätöksen perusteluissa toistetaan näet virallisesti päätöksen perustana olevat syyt. Nämä perustelut saattavat olla riittävät, vaikka niissä esitetään virheellisiä syitä (ks. määräys 12.7.2012, Dover v. parlamentti, C-278/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:457, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

78 Perusteluissa ei tarvitse myöskään esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska tutkittaessa sitä, ovatko toimen perustelut riittävät, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 14.7.2021, BG v. parlamentti, T-253/19, ei julkaistu, EU:T:2021:459, 45 kohta).

79 Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisessa päätöksessä on kolme osaa: riidanalaisesta päätöksestä ilmoittava saatekirje, riidanalaisen päätöksen sisältävä saatekirjeen liite (liite 1) ja yhdistetty veloitusilmoitus (liite 2).

80 Muistutettuaan riidanalaisessa päätöksessä virkamatkakuluihin ja päivärahoihin, edustuskuluihin sekä tilintarkastustuomioistuimen autokaluston käyttöön ja jäsenten käyttämien autonkuljettajien virkamatkakuluihin sovellettavista määräyksistä, joita kantajan väitettiin rikkoneen, tilintarkastustuomioistuin on eritellyt perusteettomasti maksetut määrät, jotka perittiin kantajalta takaisin.

81 Tilintarkastustuomioistuin toi tältä osin esille, että OLAFin kertomuksen ja sen liitteiden sekä tilintarkastustuomioistuimen hallintoyksikköjen hallussa olevien asiakirjojen analysoinnin perusteella voitiin todeta kantajan saaneen perusteettomasti korvauksia kuluista, jotka liittyivät yksityiseen toimintaan tai muuhun kuin hänen tehtäviensä hoitoon tai jotka olivat ristiriidassa hänen tehtäviensä kanssa, vaikka kantaja oli tiennyt tai hänen olisi pitänyt tietää, ettei kyseisiin menoihin voinut sitoa tilintarkastustuomioistuimen resursseja. Etenkin saamisen vahvistamista ja takaisinperintää koskeva päätös sisältää takaisinperintätaulukon, jossa ilmoitetaan kunkin unionin talousarviosta perusteettomasti korvatun toiminnan osalta erityisesti peruste, jonka kantaja oli ilmoittanut matkamääräyksissään, autonkuljettajan matkamääräyksissä tai edustuskulujen korvaushakemuksissa; toiminnan tosiasiallinen luonne, viittaus toiminnan tosiasiallisen luonteen osoittavaan näyttöön, menojen perusteena olleen toiminnan paikka ja aika ja tilintarkastustuomioistuimelle aiheutunut kustannus.

82 Tämän perusteella riidanalainen päätös sisältää perusoikeuskirjan 41 artiklan vaatimukset täyttävän perustelun, koska kantaja pystyy ymmärtämään kyseisen perustelun avulla riidanalaisen päätöksen perusteet ja unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa tähän liittyvää valvontaansa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta perustelujen pätevyyden tutkimiseen, joka tapahtuu neljännen kanneperusteen yhteydessä.

83 Kantajan väite, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuin on esittänyt vastineessaan neljännen kanneperusteen osalta uuden perustelun tai uusia perusteita, tutkitaan tapauskohtaisesti kyseisen kanneperusteen yhteydessä.

84 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kohtuullista aikaa ei ole noudatettu

85 Kantaja väittää, ettei tilintarkastustuomioistuin ole noudattanut perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaan kirjattua kohtuullisessa ajassa toimimista koskevaa periaatetta, kun se on kyseenalaistanut kantajan vuodesta 2006 lähtien esittämien korvaushakemusten sääntöjenmukaisuuden, vaikka tilintarkastustuomioistuimella on näiden hakemusten esittämisestä lähtien ollut kaikki tarvittavat tiedot voidakseen varmistua siitä, että kyseiset hakemukset olivat oikeutettuja, tai päättääkseen hankkia asiaan selvennystä. Kantajan mukaan tilintarkastustuomioistuimen tarkastustoiminta tulisi rajata kolmeen edeltävään vuoteen tai ainakin viiteen edeltävään vuoteen lukien siitä ajankohdasta, jona sen alustava kertomus

annettiin ja joka oli 5.10.2018. Kantaja pitää siis takaisinperintätaulukkoon merkittyjä menoja, jotka ovat aiempia kuin 4.10.2013 ja jotka on merkitty riveille 1–261, vanhentuneina, minkä perusteella rahamääräksi saadaan 85 924,75 euroa, joten kokonaismäärä, jota voidaan pitää tilintarkastustuomioistuimen saamisena kantajalta, on 67 482,83 euroa.

86 Kantaja vetoaa tältä osin Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettuun neuvoston asetukseen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL 2002, L 248, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 13.12.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 1995/2006 (EUVL 2006, L 390, s. 1), jonka 73 a artiklassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan unionin saamiset kolmansilta vanhentuvat viidessä vuodessa. Kantaja huomauttaa, ettei ”varainhoitoasetuksessa” eikä sen soveltamissäännöissä säädetä määräaikaa, jonka kuluessa veloitusilmoitus on annettava velalliselle tiedoksi. Kantaja muistuttaa kuitenkin, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti veloitusilmoitus on annettava tiedoksi kohtuullisessa ajassa ja että unionin tuomioistuin pitää tätä määräaikaa kohtuuttomana, jos tiedoksi antaminen tapahtuu yli viiden vuoden jälkeen hetkestä, jona asianomaisen toimielimen oli tavanomaisesti mahdollista periä velkansa. Kantaja viittaa vastauksessaan myös asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohtaan.

87 Kantaja toteaa huomauksissaan, jotka koskevat hänen näkemystään johtopäätöksistä, jotka olisi tehtävä nyt käsiteltävässä asiassa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) perusteella, ettei unionin tuomioistuin ottanut kantaa nyt tarkasteltavaan kanneperusteeseen siltä osin kuin se hylkäsi toisen väitteen, joka koski tilintarkastustuomioistuimen kurinpitotoimiin liittyvän kohtuullisen määräajan noudattamatta jättämistä.

88 Tilintarkastustuomioistuin kiistää kantajan väitteet ja katsoo olennaisin osin, että sen saamista voitiin pitää asetuksen N:o 966/2012 78 artiklan 2 kohdassa sekä asetuksen N:o 966/2012 soveltamissäännöistä 29.10.2012 annetun delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (EUVL 2012, L 362, s. 1) 81 artiklan b alakohdassa vaaditun mukaisesti selvänä, tarkasti rahassa määriteltynä ja erääntyneenä vasta sinä päivänä, jona OLAF antoi kertomuksensa. Tämän perusteella viiden vuoden määräaika ei ollut umpeutunut vielä riidanalaisen päätöksen antamisen ajankohtana. Tältä osin tilintarkastustuomioistuin muistuttaa, että Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 85 artiklan toisen kohdan mukaan takaisinperimispyyntö on tehtävä viiden vuoden määräajassa siitä päivästä, jona määrä on suoritettu. Tilintarkastustuomioistuin tuo niin ikään esille, että pyyntö on voimassa vielä kyseisen määräajan päättymisen jälkeenkin, jos voidaan osoittaa, että asianomainen on tahallisesti johtanut hallintoa harhaan kyseisen määrän saadakseen, ja että tämä on unionin oikeuden yleinen periaate.

a) Vanhentumisaika

89 Kantaja vetoaa kohtuullisen ajan noudattamatta jättämistä koskevassa kanneperusteessaan siihen periaatteeseen, että unionin saamiset kolmansilta vanhentuvat viiden vuoden määräajan päätyttyä. Yhtäältä kantaja mainitsee tässä yhteydessä erityisesti asetuksen N:o 1605/2002, sellaisena kuin se oli muutettuna ja voimassa 31.12.2013 asti, 73 a artiklan sekä asetuksen N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2432/2002 (EYVL 2002, L 357, s. 1), sellaisena kuin se oli muutettuna 23.4.2007 annetulla komission asetuksella (EY, Euratom) N:o 478/2007 (EUVL 2007, L 111, s. 13) ja voimassa 31.12.2013 asti, 78 ja 85 b artiklan. Toisaalta kantaja mainitsee vastauksessaan myös asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan. Kantaja ilmoitti istunnossa vastatessaan unionin yleisen

tuomioistuimen kehotukseen täsmentää oikeudellista perustaa, jota sovelletaan nyt käsiteltävässä asiassa siihen periaatteeseen, että kolmansilta osapuolilta olevat unionin saamiset vanhentuvat viiden vuoden määräajassa, tukeutuvansa – kuten kantajan vastauksessakin – asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohtaan, eikä tilintarkastustuomioistuin ole vastustanut tätä. Viitteeksi on siis otettava kyseinen säännös, jota sovelletaan riidanalaisen päätöksen antamisen ajankohtaan.

90 Kantaja väittää olennaisin osin, ettei tilintarkastustuomioistuin voinut lähettää kantajalle veloitusilmoitusta ja vaatia väitettyä saamistaan sääntöjenvastaisina pitämistään yli viisi vuotta vanhoista maksuhakemuksista. Näin väittäessään kantaja katsoo lähinnä, että asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa määrättyä vanhentumisaikaa sovelletaan poikkeuksetta.

91 Asetuksen 2018/1046 98 artiklan 1 ja 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

”1. Saamisen vahvistamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä:

a) varmistaa, että velka on olemassa;

b) määrittää tai varmistaa velan aiheellisuuden ja sen määrän; ja

c) varmistaa velan erääntymisehdot.

Saamisen vahvistaminen on toimi, jolla todetaan, että unionilla on velalliselta saaminen, jonka maksamista voidaan vaatia.

2. Kaikki selvät, tarkasti rahassa määritellyt ja erääntyneet saamiset vahvistetaan perintämääräyksellä, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa tilinpitäjälle toimeksi periä saaminen. Tämän jälkeen velalliselle lähetetään veloitusilmoitus, paitsi silloin kun perinnästä luopumista koskeva menettely toteutetaan välittömästi 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Sekä perintämääräyksen että veloitusilmoituksen laatii toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä.

Tulojen ja menojen hyväksyjä lähettää veloitusilmoituksen heti saamisen vahvistettuaan ja viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun unionin toimielimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa. Edellä mainittua määräaikaa ei sovelleta, jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että unionin toimielimen toteuttamista toimista huolimatta perintä on viivästynyt velallisen toiminnasta johtuvista syistä.”

92 Tältä osin on tuotava esille aluksi, että vanhentumissäännöt on laadittava siten, että saadaan aikaan tasapaino yhtäältä niiden tavoitteiden, jotka koskevat oikeusvarmuuden takaamista ja asioiden kohtuullisen käsittelyajan varmistamista, jotka molemmat ovat unionin oikeuden yleisiä periaatteita, ja toisaalta moitteettoman varainhoidon periaatteen tosiasiallisen ja tehokkaan täytäntöönpanon välillä (ks. analogisesti tuomio 21.1.2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, 49 kohta). Kohtuullisen ajan periaatetta on tarkasteltava tässä erityisessä asiayhteydessä, eikä pelkästään perusoikeuskirjan 41 artiklaa soveltaen, kuten kantaja esittää.

93 Erityisesti asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään veloitusilmoituksen lähettämistä koskevasta vanhentumisajasta oikeusvarmuuden takaamisen vuoksi niin, että samalla suojataan sekä asianomaista velallista että veloitusilmoituksen lähettävää unionin toimielintä. Velallisen kannalta oikeusvarmuuden periaate estää nimittäin sen, ettei

unionin toimielimen toiminnalla olisi mitään ajallista rajoitusta, mikä vaarantaisi vallalla olevan oikeudellisen tilanteen vakauden. Unionin toimielimen on puolestaan huolehtiessaan tehtävästään periä unionin saamiset takaisin kolmansilta moitteettoman varainhoidon periaatteen täyttymiseksi noudatettava kohtuullista aikaa, joka on osa hyvän hallintotavan periaatetta ja perustuu oikeusvarmuutta koskevaan perustavanlaatuiseen vaatimukseen (ks. vastaavasti tuomio 13.11.2014, Nencini v. parlamentti, C-447/13 P, EU:C:2014:2372, 45 kohta; tuomio 14.6.2016, Marchiani v. parlamentti, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 101 kohta ja tuomio 5.10.2004, Sanders ym. v. komissio, T-45/01, EU:T:2004:289, 59 ja 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

94 Saamisten toteamista koskevien vanhentumisaikojen asettamisen on oltava myös tehokkuusperiaatteen mukaista, eikä sillä saa tehdä unionin oikeuden täytäntöönpanosta käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (ks. analogisesti tuomio 17.11.2016, Stadt Wiener Neustadt, C-348/15, EU:C:2016:882, 41 kohta ja tuomio 21.1.2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, 48 ja 65 kohta).

95 Kun huomioon otetaan asetuksen 2018/1046 98 artiklan 1 ja 2 kohta, unionin toimielin saattaa tosin normaalisti vaatia saamistaan siitä päivästä alkaen, jolloin tällä toimielimellä on ollut hallussaan tositteet, joiden avulla tietty saaminen voidaan todeta selväksi, rahassa määritellyksi ja erääntyneeksi, tai jolloin sillä olisi voinut olla ne hallussaan, jos se olisi toiminut asianmukaista huolellisuutta noudattaen (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 14.6.2016, Marchiani v. parlamentti, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 103 kohta).

96 Tämän toteaminen voi kuitenkin olla käytännössä mahdotonta silloin, jos unionin toimielin ei ole pystynyt asianmukaisen huolellisuuden noudattamisesta huolimatta toteamaan saamista velallisen käyttäytymisen, erityisesti viivyttelyn tai vilpillisen mielen, vuoksi.

97 Tällainen tulkinta perustuu periaatteeseen, jonka mukaan ehdoton vanhentumisjärjestelmä, joka ominaispiirteidensä vuoksi on järjestelmällisesti esteenä unionin taloudellisten etujen suojaamiselle, on omiaan tekemään unionin oikeussääntöjen soveltamisen käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi (ks. analogisesti tuomio 21.1.2021, Whiteland Import Export, C-308/19, EU:C:2021:47, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

98 Asetuksen 2018/1046 98 artiklan tulkitseminen siten, että siinä säädetään saamisten vahvistamista koskevan määräajan kulumisen alkamista koskevista poikkeuksista, saa vahvistuksen analogian kautta saman asetuksen 105 artiklassa säädetystä saamisen takaisinperintää koskevan vanhentumisajan kulumisen keskeytymisestä.

99 Asetuksessa 2018/1046 ei tosin säädetä kolmansilta olevien unionin saamisten osalta siitä, että erityisesti tutkimukseen liittyvä OLAFin toimi lykkäisi vanhentumisaikaa tai keskeyttäisi sen kulumisen, toisin kuin säädetään saman asetuksen 139 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa, jota sovelletaan päätökseen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön sulkemisesta kyseisessä asetuksessa tarkoitettujen ratkaisu- ja myöntämismenettelyjen tai unionin varojen hoitamista koskevan valintamenettelyn ulkopuolelle. Tällaisen säännöksen puuttumista säädöstekstistä ei pidä kuitenkaan tulkita liian suppeasti, vaan huomioon on otettava unionin oikeuden säännösten ja määräysten mukainen OLAFin erityinen tehtävä ja sen toimivaltuudet. Päinvastainen ratkaisu tekisi unionin oikeussääntöjen soveltamisesta käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa ja vaarantaisi unionin oikeuden tehokkuusperiaatteen.

100 Tämän perusteella asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen saamisten vahvistamista koskevan vanhentumisajan kulumisen alkamisajankohta eli hetki, jona asianomaisen toimielimen on tavanomaisesti mahdollista periä velkansa, ei ole välttämättä hetki, jona kantajan kaltainen henkilö hakee toimielimeltä rahamäärän maksamista. Joissakin olosuhteissa se voi olla hetki, jona OLAF antaa kyseiselle toimielimelle kertomuksen (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 14.6.2016, Marchiani v. parlamentti, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 107 kohta).

101 Edellä esitetyn perusteella kantajan väite, jonka mukaan asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä vanhentumisaikaa sovelletaan poikkeuksetta, ei ole oikeudellisesti pätevä.

102 Siten on tutkittava tapauskohtaisesti, millä hetkellä tilintarkastustuomioistuimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

b) Takaisinperintätaulukon rivejä 1–261 vastaavat kantajan korvaushakemukset

103 Kantaja väittää, ettei tilintarkastustuomioistuin voinut vahvistaa saamista ja periä sitä takaisin vanhentumisen vuoksi niiden kantajan korvaushakemusten osalta, jotka oli jätetty vuoden 2006 ja 4.10.2013 välisenä aikana ja jotka vastaavat takaisinperintätaulukon rivejä 1–261.

104 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että tilintarkastustuomioistuin osoitti kantajalle veloitusilmoituksen vasta 11.4.2019 sen jälkeen, kun se oli saanut 2.7.2018 OLAFin kertomuksen, jonka perusteella se oli laatinut alustavan kertomuksensa 5.10.2018. Alustavasta kertomuksesta ilmenee, että OLAF oli suorittanut etsinnän kantajan kabinetin tiloissa ja takavarikoinut tuossa yhteydessä erinäisiä asiakirjoja digitaalisesti analysoitavaksi ja että OLAF oli kuulustellut sekä kantajaa itseään että muita asiaan liittyviä henkilöitä (ks. myös edellä tämän tuomion 39–46 kohta). Tutkimuksensa päätteeksi OLAF totesi, ettei kantaja ollut esittänyt tilintarkastustuomioistuimelle matkamääräyksissään eikä edustuskuluja koskevissa ilmoituksissaan riittäviä tietoja, jotta tilintarkastustuomioistuimen presidentti olisi voinut tutkia asiaan täysin perehtyneenä, oliko kyseinen toiminta tilintarkastustuomioistuimen edun mukaista.

105 Tältä osin asetuksen N:o 883/2013 11 artiklan 1 ja 2 kohdasta, luettuina yhdessä saman asetuksen johdanto-osan 28 ja 29 perustelukappaleen kanssa, ilmenee, että OLAFin tutkimus päätetään tutkimusta koskevan loppukertomuksen laatimiseen, että tällainen kertomus on sallittu todistusaineisto hallinnollisissa ja oikeudellisissa menettelyissä ja että siinä esitetään erityisesti tutkimuksen päätelmät ja pääjohtajan suositukset jatkotoimista. Asetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaan OLAF toimittaa kyseisen kertomuksen asianomaiselle toimielimelle, elimelle tai laitokselle, jonka on toteutettava tarvittavat jatkotoimet, erityisesti kurinpidolliset ja oikeudelliset toimet, ja ilmoitettava niistä OLAFille kertomukseen liitetyissä suosituksissa asetetussa määräajassa ja lisäksi OLAFin pyynnöstä. Käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin laati alustavan kertomuksensa OLAFin kertomuksen pohjalta nimenomaan tässä asiayhteydessä 5.10.2018.

106 Toisaalta on muistettava, että asetuksen N:o 883/2013 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti OLAF tekee perussopimuksilla tai niiden nojalla perustetuissa toimielimissä, elimissä ja laitoksissa hallinnollisia tutkimuksia, niin sanottuja ”sisäisiä tutkimuksia”, petosten, lahjonnan ja unionin taloudellisia etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumiseksi. Kyseisestä asetuksesta ilmenee, että tällaisten tutkimusten yhteydessä OLAFilla on oikeus viipymättä ja ilman

ennakkoilmoitusta saada toimielinten, elinten ja laitosten hallussa olevat merkitykselliset tiedot, tietokannoissa olevat tiedot mukaan lukien, ja päästä niiden kaikkiin toimitiloihin. OLAF voi ottaa jäljennöksen mistä tahansa toimielimen, elimen tai laitoksen hallussa olevasta asiakirjasta tai tietovälineen sisällöstä ja saada otteita niistä. OLAF voi pyytää myös muilta henkilöstön jäseniltä suullisia tietoja, myös kuulusteluin, ja kirjallisia tietoja. Se voi tehdä paikan päällä suoritettavia tarkastuksia ja todentamisia talouden toimijoiden tiloissa tutustuakseen sisäisen tutkimuksen kohteena olevan asian kannalta merkityksellisiin tietoihin.

107 Sen sijaan tilintarkastustuomioistuimen kaltaisella unionin toimielimellä ei ole tällaisia tutkintavaltuuksia etenkään, kun tarkoituksena on määrittää ja vahvistaa yhdeltä sen jäseneltä oleva saaminen.

108 Edellä tämän tuomion 89–107 kohdassa esitetyt alustavat huomautukset huomioon ottaen on tutkittava, onko tilintarkastustuomioistuimen ollut mahdollista todeta ja periä saamisensa, joka liittyi takaisinperintätaulukon rivejä 1–261 vastaaviin kantajan korvaushakemuksiin, kyseisten hakemusten tekemisen ajankohdasta lähtien, kuten kantaja katsoo, vai OLAFin kertomuksen antamisen ajankohdasta lähtien, kuten tilintarkastustuomioistuin väittää. Tutkimista varten kyseiset hakemukset on jaettava kolmeen ryhmään.

1) Kantajan korvaushakemusten ensimmäinen ryhmä

109 On huomautettava, että useisiin takaisinperintätaulukon rivejä 1–261 vastaaviin kantajan korvaushakemuksiin sisältyi lähtökohtaisesti uskottavia todisteita, jotka eivät edellyttäneet tilintarkastustuomioistuimelta mitään lisätarkastuksia silloin, kun kantaja teki hakemukset. Tilintarkastustuomioistuimella ei ollut näistä hakemuksista sellaisia tietoja, joiden perusteella se olisi voinut vastustaa niitä ennen OLAFin tutkinnan päättymistä.

110 Ensinnäkin näihin korvaushakemuksiin kuuluvat takaisinperintätaulukon riveillä nro 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 23, 24, 29 (osaksi), 31, 41, 43, 54, 57 (osaksi), 59, 60, 61, 63 (osaksi), 65, 66, 68, 69, 70, 81, 84, 85, 88, 89, 92, 94, 95, 96, 97, 111, 116, 118 (osaksi), 120, 133, 150, 168, 169, 171, 175, 183, 184, 190, 194, 203, 204, 207, 208, 211, 215, 218, 221, 229 (osaksi), 236, 238, 248, 258 ja 260 tarkoitetut korvaushakemukset, jotka liittyivät kantajan tapaamisiin poliittisten päättäjien kanssa tai muutamissa tapauksissa tapaamisiin poliittisten päättäjien kabinetin jäsenten kanssa taikka kantajan osallistumiseen kyseisen puolueen toimintaan.

111 On huomautettava yhtäältä, että vasta OLAFin tutkimuksessa osoittautui kantajan tavanneen toimikautensa aikana ainakin 188 kertaa belgialaisia poliittisia päättäjiä, jotka kuuluivat pääosin samaan puolueeseen, johon kantajakin kuului. OLAFin kertomuksen mukaan tapaamiskertojen määrä vastasi 24:ää prosenttia kaikista kantajan tapaamisista tai lounaista, joista hän oli esittänyt korvaushakemuksia. Tämän on todettava koskevan toimintaa, jota tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 23, 24, 29 (osaksi), 31, 41, 43, 54, 57 (osaksi), 59, 63 (osaksi), 65, 66, 70, 84, 88, 89, 92, 96, 97, 111, 116, 118 (osaksi), 133, 150, 168, 169, 171, 183, 184, 190, 194, 203, 204, 208, 211, 215, 218, 236, 238 ja 248.

112 Toisaalta juuri OLAF totesi myös belgialaisten poliittisten päättäjien tapaamisten ja kyseisen puolueen puoluehallituksen viikoittaisten kokousten välisen yhteyden. Tältä osin OLAFin kertomuksesta ilmenee OLAFin takavarikoineen tutkimuksissaan 44 kokouksen pöytäkirjat, joista ilmeni kyseisen puolueen puoluehallituksen jäsenten läsnäolo 17.11.2008–29.4.2010. OLAF totesi kantajan olleen läsnä 28 kokouksessa. On todettava, että tässä on kyse kantajan toiminnasta, jota tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 54, 60, 61, 68, 70, 81, 84, 85, 88 ja 94.

113 Mitä tulee kantajan läsnäoloon kyseisen puolueen puoluehallituksen muissa kokouksissa, OLAF totesi olevan selvää, että kantajan tehtävä jäsenenä, jolla oli äänioikeus, edellytti kantajan säännöllistä läsnäoloa puoluehallituksen viikoittaisissa kokouksissa vuoden 2008 marraskuuhun saakka. OLAFin kertomuksen mukaan matkamääräyksiä tutkittaessa ilmeni kantajan tehneen vuoden 2006 maaliskuusta vuoden 2008 marraskuuhun 27 virkamatkaa maanantaisin tavatakseen kyseisen puolueen jäseniä ja että näiden virkamatkojen ansiosta kantaja oli voinut osallistua kyseisen puolueen puoluehallituksen viikoittaisiin kokouksiin. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että tässä ovat kyseessä takaisinperintätaulukon rivit 1, 5, 7, 12, 17, 19, 23 ja 24. OLAFin kertomuksessa mainitaan tämän toiminnan joukossa erityisesti 7.4.2008 pidetty kokous, joka liittyy takaisinperintätaulukon riviin 19.

114 OLAF totesi, ettei kantajan läsnäoloa näissä kokouksissa vuoden 2010 huhtikuun jälkeen ollut mahdollista selvittää OLAFin tutkimuksessa, mutta kantajan asema jäsenenä, jolla ei ollut äänioikeutta, edellytti läsnäoloa ainakin kuukausittaisissa kokouksissa, jotka pidettiin joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina. OLAFin kertomuksesta ilmenee tältä osin, että tutkittaessa kantajan virkamatkoja vuoden 2010 huhtikuusta vuoden 2017 joulukuuhun paljastui 17 virkamatkaa, jotka olivat suuntautuneet Brysseliin (Belgia) kuukauden ensimmäisenä maanantaina ja joissa oli tarkoitus tavata kyseisen puolueen poliittisia päättäjiä, jotka vaikuttivat toimivan puolueen johdossa. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että takaisinperintätaulukon riveillä 171, 203 ja 238 tarkoitetut kantajan toiminnat vastaavat tätä tilannetta.

115 Kantajan kalenterimerkinnöistä ilmenee lisäksi, että riveillä 120, 175 ja 221 tarkoitettujen virkamatkojen tarkoituksena oli osallistuminen kyseisen puoleen parlamentaarisille päiville, että rivillä 207 mainitun virkamatkan ja osaksi rivillä 229 mainitun virkamatkan tarkoituksena oli osallistuminen kyseisen puoleen uudenvuoden vastaanotoille, että rivillä 258 tarkoitetun virkamatkan tarkoituksena oli osallistuminen kyseisen puolueen jäsenille tarkoitettuun kaupunkivierailuun ja että riveillä 69 ja 260 mainittujen virkamatkojen tarkoituksena oli osallistuminen kyseisen puolueen puoluekokoukseen ja opintopäivään (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 451 kohta).

116 Toiseksi OLAF totesi takaisinperintätaulukon riveillä 32, 48, 83, 93, 118 (osaksi), 131, 132, 134 ja 135, 137, 143, 154, 155, 170, 174 (osaksi), 192, 209, 217, 219, 224, 227, 228, 242, 256 ja 261 tarkoitetuista kantajan suhteista edunvalvontajärjestöihin ja yhdistyksiin, että valtaosa näistä suhteista koski paikallisia elimiä, kuten kantajan kotiseudun kauppa- ja teollisuuskamaria, erästä kantajan kotiseudun toimialajärjestöä ja erästä paikallista työnantajajärjestöä, jonka toimialue rajautui kantajan kotiseudulle. Tällainen toiminta on rinnastettava niin ikään takaisinperintätaulukon riveillä 39, 138 ja 196 tarkoitettuun toimintaan, joka liittyy Flanderin yritysten toimintaa Brysselissä edistävän järjestön esittämiin virallisiin kutsuihin. Takaisinperintätaulukossa viitataan nimittäin OLAFin kertomukseen ja erityisesti kertomuksen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 ja todetaan, että kyseinen järjestö, jonka tarkoituksena on edistää Flanderin yritysten toimintaa Brysselissä, järjestää tapaamisia, joissa Flanderin yrittäjät saavat tilaisuuden tavata ulkomaankomennuksella olevia belgialaisia diplomaatteja, eikä tällainen toiminta liittynyt kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä. Kantajan läsnäolo ilmenee myös kyseisen puolueen puoluehallituksen kokousten pöytäkirjoista rivillä 39 tarkoitettua virkamatkaa vastaavana päivänä.

117 Kolmanneksi OLAF totesi riveillä 18, 29 (osaksi), 100 (osaksi), 114 ja 239 tarkoitetuista kantajan korvaushakemuksista, jotka liittyivät tapaamisiin sellaisen henkilön kanssa, joka oli matkamääräyksissä käytetyn nimityksen mukaan ”CEO” (toimitusjohtaja), ”[talouden toimijan] CEO” tai ”CEO, puheenjohtaja”, että kantaja oli tavannut kyseisen henkilön vuosina 2008–2015

kahdeksan kertaa ja että tuolloin kyseinen henkilö toimi sellaisen holdingyhtiön hallituksen puheenjohtajana, jonka osakas kantaja oli kantajan vuonna 2017 antaman sidonnaisuuksia koskevan selvityksen mukaisesti. Lisäksi kantaja selitti OLAFin tutkimukseen liittyneissä kuulusteluissa, että kyseinen tavattu henkilö oli hänen pitkäaikainen ystävänsä, joka ”inspiroi häntä valtavasti”.

118 Neljänneksi OLAF mainitsi kertomuksessaan nimenomaisesti riveillä 75 ja 86 tarkoitettuihin kantajan korvaushakemuksiin liittyneet kantajan kaksi tapaamista 21.12.2009 ja 15.3.2010 erään henkilön kanssa, josta käytettiin nimitystä ”[talouden toimijan] CEO”, ja OLAF toi esille, että nämä tapaamiset olivat tapahtuneet samaan aikaan, kun unionilla oli käynnissä tutkimus Belgian hallituksen kyseiselle talouden toimijalle myöntämästä valtiontuesta. OLAF totesi niin ikään, että kantaja oli ollut yhteydessä tavattuun henkilöön kyseisen tutkimuksen tiimoilta ja antanut tälle erään Euroopan komission jäsenen kabinetin sekä kyseisen puolueen puheenjohtajana tuolloin toimineen henkilön suorat yhteystiedot. Lisäksi kyseisen puolueen puoluehallituksen kokousten pöytäkirjoista ilmenee kantajan olleen läsnä tällaisessa kokouksessa rivillä 86 tarkoitettua virkamatkaa vastaavana ajankohtana.

119 Viidenneksi riveillä 45, 130, 199, 202, 230, 232, 253 ja 257 (osaksi) tarkoitetut kantajan korvaushakemukset liittyivät toimintaan, jonka OLAF totesi olevan luonteeltaan yksityistä. OLAF totesi nimittäin, että näiden hakemusten tarkoituksena oli lounas belgialaisen sairausvakuutusjärjestön puheenjohtajan kanssa, tapaaminen metsästyskaverin kanssa, työpaikkatarjousta kantajan pojan hyväksi koskenut tapaaminen tilintarkastusyhtiön vastuuhenkilön kanssa, kantajan osallistuminen hänen ystävänsä lapsen häihin, kaksi tapaamista kantajan lapsen työnantajana toimivan talouden toimijan johtajan kanssa, tapaaminen belgialaisen poliittisen päättäjän kanssa yksityisessä asiassa ja kantajan osallistuminen kyseisen puolueen entisen jäsenen järjestämiin grillijuhliin. Myös kyseisen puolueen puoluehallituksen kokousten pöytäkirjoista ilmenee kantajan olleen läsnä tällaisessa kokouksessa rivillä 45 tarkoitettua virkamatkaa vastaavana ajankohtana.

120 Edellä tämän tuomion 119 kohdassa mainittu toiminta on rinnastettava riveillä 82, 115 ja 121 tarkoitettuihin korvaushakemuksiin. Rivillä 115 tarkoitettu toiminta liittyi näet 10.9.2010 olleeseen lounaaseen erään talouden toimijan johtajan kanssa. OLAF totesi toiminnasta, jota tarkoitetaan riveillä 82 ja 121 ja jonka tarkoituksena oli ”Herra – –, CEO” ja ”– – esittämä virallinen kutsu”, että kyseessä oli tapaaminen rakennuttajan kanssa yksityisessä tarkoituksessa.

121 Kuudenneksi OLAFin kertomuksessa mainitaan myös kantajan toiminta, joka liittyi tapaamisiin Venäjän federaation diplomaatin, kahden komission jäsenen, eurooppalaisista painostusryhmistä muodostuvan ryhmittymän johtajan sekä Belgian kuninkaan kanssa. Tätä toimintaa tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 56, 57 (osaksi), 108, 122 ja 223.

122 OLAF totesi ensinnäkin takaisinperintätaulukon rivillä 56 tarkoitetusta tapaamisesta Venäjän federaation diplomaatin kanssa, että kantaja oli tavannut kyseisen diplomaatin asiassa, jossa oli kyse venäläisen lapsen adoptoinnista belgialaiseen perheeseen. OLAFin kertomuksen mukaan kantajan sähköisessä kalenterissa olevassa kalenterimerkinnässä viitattiin adoptiossa ilmenneisiin vaikeuksiin ja kyseisen diplomaatin halukkuuteen auttaa muodollisuuksissa ongelman ratkaisemiseksi. OLAF toi lisäksi esille, että kantaja oli tavannut saman diplomaatin 22.6.2009 ja jälleen 6.7.2009 ja että matkamääräyksissä mainittiin ”tapaaminen [diplomaatin] kanssa”, muttei tapaamisten todellista tarkoitusta. OLAF katsoi kyseisten tapaamisten olleen luonteeltaan yksityisiä. Mainінta tästä kantajan toiminnasta sisältyy nimittäin kertomukseen osaan, jonka otsikko on ”Liikemiesten ja tuttavien kohteliaisuuskäynnit yksityisissä tarkoituksissa”.

123 OLAFin kertomuksesta ilmenee, että riveillä 57 (osaksi) ja 108 tarkoitetuissa kantajan tapaamisissa komission jäsenten kanssa kantaja on ollut suoraan tekemisissä komission jäsenen kabinetin kanssa erään järjestön tukihakemusta koskeneessa asiassa eurooppalaisten kulttuuritapahtumien tukirahoituksen yhteydessä. Toisaalta OLAF totesi kantajan järjestäneen kokouksen komission jäsenen ja erään toisen henkilön välillä ja osallistuneen siihen keskustellakseen painostusryhmien ryhmittymän kannasta unionin strategiaan tutkimuksen ja innovoinnin alalla. OLAFin kertomuksen mukaan kyseinen toinen henkilö tapasi kantajan edellisen kokouksen jatkoksi 18.10.2010 ja tätä toimintaa tarkoitetaan takaisinperintätaulukon rivillä 122.

124 OLAF totesi vielä kantajan kalenterin perusteella takaisinperintätaulukon rivillä 223 tarkoitetusta kantajan tapaamisesta Belgian kuninkaan kanssa, että kuninkaallinen perhe oli kutsunut kantajan osallistumaan ”kuninkaallisille metsästysretkille”, jotka järjestettiin eräässä Belgian kaupungissa.

125 Seitsemänneksi ”eurooppaopintojen oppilaitoksen lukukauden avajaisjuhlaan” liittyneen, takaisinperintätaulukon rivillä 63 (osaksi) tarkoitetun virkamatkan osalta takaisinperintätaulukossa viitataan kantajan kalenteriin ja väitetään, ettei kantaja ollut osallistunut kyseiseen juhlaan, koska häntä ei ollut mainittu kyseiseen juhlaan osallistuneiden eurooppalaisten merkkihenkilöiden luettelossa.

126 Kahdeksanneksi yksityisen talouden toimijan johtajan esittämään kutsuun liittyneen, takaisinperintätaulukon rivillä 74 tarkoitetun virkamatkan osalta kantajan kalenterista ilmenee, että kyseisen tapaamisen tarkoituksena oli konserttiin osallistuminen.

127 Yhdeksänneksi OLAFin kertomuksesta ilmenee takaisinperintätaulukon rivillä 128 tarkoitetusta virkamatkasta, joka liittyi kantajan osallistumiseen eurooppalaisten maanomistajien ja maankäyttäjien järjestön järjestämään konferenssiin Euroopan parlamentissa, että kantajan osallistuminen kyseisen järjestön tapahtumiin liittyi hänen toimielimen ulkopuoliseen toimintaansa, joka vastasi kantajan kotiseudun ympäristösäätiön puheenjohtajan tehtävää, johon tilintarkastustuomioistuin oli antanut luvan 30.4.2015 tehdyllä päätöksellä (ks. myös edellä tämän tuomion 33 kohta). OLAF totesi niin ikään, että kyseiset kaksi järjestöä toimivat tiiviissä yhteistyössä ja niillä oli yhteiset hallintopalvelut ja henkilöstö.

128 Kymmenenneksi takaisinperintätaulukosta ilmenee sen rivillä 100 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, joka liittyi tapaamiseen valtioministerin kanssa, että kantajan kalenterin perusteella hänen tapaamansa henkilö oli flanderilainen poliitikko, joka ei ollut toiminut ministerinä enää vuodesta 2003 lähtien.

129 Yhdenneksitoista takaisinperintätaulukossa täsmennetään kantajan kalenteriin sekä OLAFin kertomuksen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 viitaten sen rivillä 173 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, joka liittyy kantajan työlounaaseen saksalaisen Euroopan parlamentin jäsenen kanssa, että autonkuljettajan palveluita oli käytetty yksityisessä tarkoituksessa siltä osin kuin kantaja oli pyytänyt näitä palveluita kolmeksi päiväksi vain yhtä lounasta varten.

130 Kahdenneksitoista takaisinperintätaulukossa täsmennetään kantajan kalenteriin viitaten taulukon rivillä 187 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, joka liittyi ”[prinsessan] esittämään viralliseen kutsuun”, että virka-autoa oli käytetty yksityisessä tarkoituksessa, minkä vuoksi kuljettaja oli joutunut palaamaan Luxemburgiin junalla.

131 Kolmanneksitoista takaisinperintätaulukossa tuodaan esille kantajan kalenteriin viitaten sen rivillä 191 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, joka koski mainintaa ”Committee of Foreign Affairs – SR N° 1/2011 Devolution”, että kantaja oli käyttänyt autonkuljettajan palveluita yksityisessä tarkoituksessa virkamatkan jälkeen.

132 Neljänneksitoista takaisinperintätaulukossa tuodaan esille kantajan kalenteriin viitaten taulukon rivillä 147 tarkoitetusta autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksesta, joka liittyi parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan kokoukseen sekä erään yhdistyksen lounasseminaariin, että kyseessä oli kantajan lääkärikäyntiin liittynyt ”päivärahaton” virkamatka, jonka yhteydessä autonkuljettajan oli matkustettava junalla Luxemburgista Brysseliin ja vietävä kantaja virka-autolla Luxemburgiin.

133 Viidenneksitoista takaisinperintätaulukossa mainitaan kantajan kalenteriin viitaten taulukon rivillä 157 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, joka liittyi tapaamiseen pääministerin ja erään tilintarkastusyhtiön vastuuhenkilön kanssa, että kyseisen yhtiön työntekijöiden kanssa pidetty tapaaminen kello 15.30–18.00 ryhmässä, jonka tavoitteena on edistää Flanderin yritysten toimintaa Brysselissä, oli kaksinkertaistanut kantajan ja autonkuljettajan virkamatkakorvaukset sekä autonkuljettajan työajan ja oli ongelmallinen, koska se ei liittynyt tilintarkastustuomioistuimen toimintaan. Kyseisessä taulukossa tuodaan lisäksi esille, että autonkuljettaja joutui matkustamaan Brysseliin junalla, sillä kantaja säilytti virka-auton itsellään.

134 Kuudenneksitoista takaisinperintätaulukossa tuodaan esille kantajan kalenteriin viitaten taulukon rivillä 229 (osaksi) tarkoitetusta korvaushakemuksesta, joka liittyy virkamatkakuluihin, jotka olivat aiheutuneet virallisesta kutsusta Ranskassa sijaitsevassa linnassa järjestetyille ”unionin toimielinten päiville”, että kyseessä oli virkistystoiminta eli osallistuminen metsästysretkelle Ranskassa sekä kaksi hotelliyötä paikan päällä.

135 Seitsemänneksitoista takaisinperintätaulukossa tuodaan esille OLAFin kertomukseen ja erityisesti sen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 sekä joissakin tapauksissa kantajan kalenteriin viitaten taulukon riveillä 13, 33, 47, 73, 76, 80, 103, 104, 161, 163, 164, 177, 210, 225, 237, 251 ja 259 tarkoitetuista korvaushakemuksista, jotka koskevat tapaamisia yksityisten talouden toimijoiden – kuten kansainvälisten tilintarkastustoimistojen – vastuuhenkilöiden kanssa, seuraavaa: rivillä 13 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”talouden toimijalle tarjottu lounas (päivärahaton virkamatka, jonka [kantaja] myönsi myöhemmin yksityiseksi)”; rivillä 33 tarkoitetussa korvaushakemus oli kyseessä ”talouden toimijan [toimitusjohtajan] – –, joka on samalla [toisen talouden toimijan] (jossa kantaja oli itse hallituksen jäsenenä 30.6.2006 saakka) hallituksen jäsen, kunniaksi järjestetty vastaanotto”; riveillä 47, 103, 161 ja 210 tarkoitettujen hakemusten osalta kutsun kuvauksen mukaan ”[tilintarkastusyhtiön] itsensä hyväksi järjestämä tapahtuma oli ristiriidassa tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävän kanssa”; riveillä 73 ja 76 tarkoitetuissa hakemuksissa oli kyseessä ”tapaaminen [kantajan] kotiseudulla toimivan kirjanpitoyhtiön johtajan kanssa”; rivillä 80 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”yksityinen konsertti / virkistystoiminta”; rivillä 104 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”tapaaminen talouden toimijan [pääjohtajan] kanssa – –”; rivillä 163 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”tapaaminen [talouden toimijan] pääjohtajan kanssa”; rivillä 164 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”tapaaminen metsästyskaverin, joka toimii [erään belgialaisen yhtiön] johtajana, kanssa – –”; rivillä 177 tarkoitetussa korvaushakemuksessa oli kyseessä ”tapaaminen [erään] flanderilaisen sijoitusyhtiön hallituksen jäsenen kanssa”; rivillä 225 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”yksityinen kulttuuritoiminta (La Traviata -ooppera La Monnaie -oopperatalossa, Bryssel), johon eräs talouden toimija oli kutsunut [kantajan]”; rivillä 237 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”tapaaminen hotellissa Brysselissä [erään] tilintarkastus- ja

konsulttiyhtiön osakkaan kanssa”; rivillä 251 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”Hasseltissa (Flanderi[, Belgia]) toimivan tilintarkastusyhtiön [pääjohtajalle], jonka [kantaja] tapasi uudelleen seuravana päivänä – tällä kertaa matkamääräyksen varjolla – tarjottu lounas” ja rivillä 259 tarkoitetussa hakemuksessa oli kyseessä ”virkistystoiminta: osallistuminen Ogegand-musiikkifestivaaleille Gentissä [(Belgia)] eräänä lauantaina”.

136 Näin ollen tilintarkastustuomioistuimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa merkityksessä vasta OLAFin tutkimuksen jälkeen niiden kantajan korvaushakemusten osalta, joita tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 23, 24, 29, 31, 32, 33, 39, 41, 43, 45, 47, 48, 54, 56, 57, 59, 60, 61, 63, 65, 66, 68, 69, 70, 73, 74, 75, 76, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 100, 103, 104, 108, 111, 114, 115, 116, 118 (osaksi), 120, 121, 122, 128, 130, 131, 132, 133, 134 ja 135, 137, 138, 143, 147, 150, 154, 155, 157, 161, 163, 164, 168, 169, 170, 171, 173, 174 (osaksi), 175, 177, 183, 184, 187, 190, 191, 192, 194, 196, 199, 202, 203, 204, 207, 208, 209, 210, 211, 215, 217, 218, 219, 221, 223, 224, 225, 227, 228, 229, 230, 232, 236, 237, 238, 239, 242, 248, 251, 253, 256, 257 (osaksi), 258, 259, 260 ja 261.

137 Koska tilintarkastustuomioistuin oli saanut OLAFin kertomuksen vasta 2.7.2018 ja laatinut alustavan kertomuksensa 5.10.2018 edellä tämän tuomion 136 kohdassa luetelluilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitetuista korvaushakemuksista, on katsottava edellä tämän tuomion 54 kohdassa esitetyt tosiseikat huomioon ottaen, että tilintarkastustuomioistuin saattoi todeta ja vahvistaa saamisensa varmuudella vasta 2.7.2018 ja että tilintarkastustuomioistuin oli siten ilmoittanut kantajalle saamisestaan määräajassa, joka on asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti viisi vuotta saamisen vahvistamisesta. Näissä olosuhteissa edellä tämän tuomion 136 kohdassa luetelluilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitetut korvaushakemukset eivät ole vanhentuneet.

2) Kantajan korvaushakemusten toinen ryhmä

138 On todettava, että osassa takaisinperintätaulukon rivejä 1–261 vastaavista kantajan korvaushakemuksista annetut tiedot olivat puutteellisia ja epäilyttäviä, mikä oikeutti OLAFin tutkimukset, joten tilintarkastustuomioistuimen oli mahdollista vahvistaa saamisensa vasta OLAFin tutkimuksen päätyttyä.

139 Yhtäältä kyseessä ovat kantajan korvaushakemukset, joihin sisältyvät määrät ovat ensi näkemältä kohtuuttomia.

140 Ensinnäkin takaisinperintätaulukon riveillä 27, 90, 98, 152 ja 257 (osaksi) tarkoitetut edustuskulujen korvaushakemukset, jotka liittyivät kantajan tapaamisiin poliittisten päättäjien tai muutamissa tapauksissa heidän kabinettiensa jäsenten kanssa, koskivat seuraavia määriä: 753 euroa illallisesta kolmelle (rivi 27), 1 159 euroa illallisesta viidelle (rivi 90), 799 euroa illallisesta kahdelle (rivi 98), 884 euroa illallisesta neljälle (rivi 152) ja 802 euroa illallisesta kolmelle (rivi 257).

141 Toiseksi takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243 ja 245 tarkoitetut edustuskulujen korvaushakemukset, jotka liittyivät kantajan kotona järjestettyihin vastaanottoihin, koskivat seuraavia määriä: 2 520,68 euroa 18 henkilölle (rivi 22), 1 976 euroa 12 henkilölle (rivi 55), 2 271,36 euroa 11 henkilölle (rivi 110), 3 018,90 euroa 16 henkilölle (rivi 160), 2 340 euroa kymmenelle henkilölle (rivi 216), 1 897,28 euroa yhdeksälle henkilölle (rivi 243) ja 2 069,76 euroa kymmenelle henkilölle (rivi 245).

142 Kolmanneksi takaisinperintätaulukon rivillä 123 tarkoitettu edustuskulujen korvaushakemus koski 2 352 euron illallista 11 henkilölle, joista kaksi oli talouden toimijan ”CEO:ita” ja yksi kyseisen puolueen puheenjohtaja.

143 Neljänneksi takaisinperintätaulukon rivillä 252 tarkoitettu virkamatkakuluja ja päivärahoja koskeva 3 931,20 euron korvaushakemus liittyi kantajan osallistumiseen kesäfoorumiin Sveitsissä.

144 Toisaalta tilintarkastustuomioistuin oli hyväksynyt joitakin kantajan korvaushakemuksia, joissa ei ollut annettu olennaisia tietoja hakemuksen kohteena olleesta toiminnasta.

145 Ensinnäkin takaisinperintätaulukon riveillä 42, 44, 49, 50, 51, 139, 178, 188, 205, 234 ja 235 sekä 254 ja 255 tarkoitetut kantajan korvaushakemukset liittyivät tapaamiseen nimeltä mainitun henkilön kanssa ilman tarkempia tietoja kyseisen henkilön asemasta.

146 Toiseksi takaisinperintätaulukon riveillä 21, 28, 40 ja 162 tarkoitetut kantajan korvaushakemukset liittyivät tapaamisiin, joissa tavattu henkilö oli nimetty pelkästään ”opintojohtajaksi”, ”pääjohtajaksi”, ”johtajaksi” ja ”kreiviksi”.

147 Kolmanneksi kantaja oli perustellut takaisinperintätaulukon riveillä 46, 53, 67, 79, 99, 101, 113, 159 ja 181 tarkoitetut korvaushakemuksensa seuraavin maininnoin: ”[kampuksen] esittämä virallinen kutsu” (rivit 46 ja 159), ”[yliopisto]” (rivi 53), ”virallinen kutsu” (rivit 67 ja 79), ”[yliopiston] esittämä virallinen kutsu” (rivi 99), ”virallinen kutsu [orkesterin puutarhajuhliin]” (rivi 101), ”[kiinteistönvälittäjä]” (rivi 113) ja ”vuoden 2010 vuosikertomuksen esittely” (rivi 181).

148 Neljänneksi takaisinperintätaulukon riveillä 38, 62, 64, 77, 78, 107, 109, 112, 124, 126, 127, 129, 136, 140, 141, 142, 144, 145, 146, 148, 149, 156, 158, 165, 166, 172, 176, 179, 180, 182, 189, 193, 195, 197, 198, 200, 206, 212, 213, 220, 222, 226, 231, 233, 240, 241, 244, 246, 247, 249 ja 250 tarkoitetut kantajan korvaushakemukset liittyivät autonkuljettajan kuluihin, jotka oli perusteltu seuraavasti: ”[kantajan] noutaminen Verbier’stä”, ”[kantajan] kuljettaminen”, ”diplomaattiauton – – kuljettaminen Verbier’hen (Sveitsi)”, ”diplomaatti – – noutaminen”, ”virka-auton kuljettaminen”, ”diplomaattiauton – – kuljettaminen”, ”diplomaatti – – kuljettaminen, ”[kantajan] noutaminen”, ”asiakirjojen tuominen” ja ”tärkeiden asiakirjojen tuominen”; osaa hakemuksista ei ollut perusteltu lainkaan.

149 Jos tilintarkastustuomioistuin olisi toiminut asianmukaista huolellisuutta noudattaen, se olisi tosin voinut pyytää kantajaa esittämään lisätodisteita edellä tämän tuomion 140–143 kohdassa mainituista rahamääristä, jotka olivat ensi näkemältä kohtuuttomia, sekä puuttuvista täsmennyksistä, jotka koskivat edellä tämän tuomion 145–148 kohdassa lueteltuja kantajan korvaushakemuksia. Näin toimien tilintarkastustuomioistuin olisi voinut reagoida silloin, kun kantaja esitti korvaushakemukset, ja tarvittaessa se olisi voinut todeta ja vahvistaa saamisen.

150 Asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että OLAFin tutkimuksessa saatiin lisätäsmennyksiä kantajan toiminnasta, johon kaikki edellä tämän tuomion 140–143 ja 145–148 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut kantajan korvaushakemukset liittyivät, ja että siinä tuotiin täsmennyksiä kyseisen toiminnan arviointia varten. Nämä täsmennykset eivät olleet tilintarkastustuomioistuimen tiedossa silloin, kun kantaja esitti hakemuksensa, minkä vuoksi hakemukset osattiin kyseenalaistaa vasta OLAFin tutkimuksen päätyttyä.

151 Edellä tämän tuomion 140 ja 142 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettujen kantajan korvaushakemusten osalta on viitattava edellä tämän tuomion 110, 111, 117 ja 118 kohtaan, joissa esitetään tietoja, joita OLAF täsmensi tutkimuksensa aikana kyseisiä hakemuksia vastaavasta kantajan toiminnasta.

152 Edellä tämän tuomion 141 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243 ja 245 tarkoitetut kantajan korvaushakemukset liittyivät kantajan kotona järjestettyihin vastaanottoihin. OLAF täsmensi kertomuksessaan näiden vastaanottojen tarkoitusta ja luonnetta sekä niihin kutsuttujen henkilöiden yhteyttä kantajaan. OLAF totesi, että vuosina 2006–2016 kantaja oli järjestänyt 13 epävirallista yksityistä illallista kutsuvieraille kotiseudullaan. OLAFin mukaan kutsuvieraiden joukossa oli aina pari belgialaista poliittista päättäjää sekä muutamia ystäviä, jotka toimivat yksityisellä sektorilla korkeassa asemassa, ja kantajan kutsukirjeessä käytetyin ilmauksin kyseisten tilaisuuksien järjestämisen tarkoituksena oli viettää ”miellyttävä, rento ja hyödyllinen ilta flanderilaisten kutsuvieraiden kesken”. OLAF piti kaikkia kutsuvieraita läheisinä ystävinä, joiden kanssa käytiin ehdottoman luottamuksellisia keskusteluja. OLAFin kertomuksessa mainittiin niin ikään, että yksityisille illallisille oli osallistunut 46 henkilöä ja että sen lisäksi, että nämä olivat kantajan ystäviä, heidän yhteytensä kantajaan voitiin luokitella liittyvän yleensä toimintaan, jossa oli kyse Belgian politiikasta, metsästyksestä, ”CEO:n” asemasta tai unionin toimielimistä.

153 OLAF täsmensi tutkimuksessaan ensinnäkin edellä tämän tuomion 143 kohdassa mainitusta kantajan korvaushakemuksesta, jota tarkoitetaan rivillä 252 ja joka liittyi kantajan virkamatkaan, joka suuntautui kesäfoorumiin Sveitsiin, että kyseisellä kesätapahtumalla ei ollut virallista ohjelmaa ja että tapahtuman esittelystä ilmeni kutsuvieraiden osallistuneen vierailukäynneille vapaa-ajan vieton yhteydessä. Sitten OLAF mainitsi tilintarkastustuomioistuimen presidentille lähetetyn kantajan muistion, jossa pyydettiin asianomaisten kulujen korvaamista ja jossa kantaja oli esittänyt kyseisen kesäfoorumin olevan hallitusten, diplomaattikunnan, kansainvälisten järjestöjen, puolueiden ja parlamenttien merkittävien edustajien kokoontuminen, jossa keskustellaan kansainvälisen politiikan ajankohtaisista kysymyksistä. OLAF totesi vielä, että vaikka kantaja oli ollut tietoinen kyseisen tapahtuman todellisesta luonteesta, hän oli vääristellyt tapahtumaa koskevia tietoja ja esittänyt sen tilintarkastustuomioistuimen presidentille korkean tason poliittisten keskustelujen foorumina saadakseen kulunsa korvattua.

154 Yhtäältä OLAF esitti kertomuksessaan seuraavat täsmennykset edellä tämän tuomion 145–148 kohdassa mainituista kantajan korvaushakemuksista:

– OLAF totesi rivillä 44 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Illallinen – kutsujana – –”, että kyseessä oli illallinen erään talouden toimijan hallituksen jäsenen kanssa ja että kantaja oli tosiasiassa ollut kyseisen toimijan hallituksen jäsen 30.6.2006 asti;

– OLAF yhdisti rivillä 49 tarkoitettuun korvaushakemukseen, jonka otsikko on ”Työlounas – – kanssa”, liittyneen toiminnan tosiasiallisesti musiikkifestivaaleihin;

– OLAF totesi riveillä 51 ja 113 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikot ovat ”Tapaaminen – – kanssa” ja ”[kiinteistönvälittäjä]”, että kyseiset toiminnat liittyivät tosiasiassa kantajan yksityisiin omistuksiin Brysselissä;

– OLAF totesi rivillä 101 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Virallinen kutsu [orkesterin puutarhajuhliin]”, että itse asiassa kyseinen toiminta oli ollut luonteeltaan yksityistä;

– OLAF totesi rivillä 205 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko oli ”Herra – –”, että kyseinen henkilö oli tosiasiassa arkkitehti, jonka opasti kantajaa asunnon ostossa Brysselistä.

155 Toisaalta seuraavien edellä tämän tuomion 145–148 kohdassa mainittujen kantajan korvaushakemusten kohdalla takaisinperintätaulukossa viitataan OLAFin kertomuksen tai kyseiseen kertomukseen sisältyvän kantajan kalenterin yksittäisiin sivuihin, vaikkei näitä hakemuksia mainita kertomuksessa erikseen:

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään riveillä 21 ja 40 tarkoitetuista korvaushakemuksista, jotka koskevat kahta kantajan lounasta ”opintojohtajan” kanssa, että kyse oli tapaamisista kyseisen puolueen jäsenen kanssa, mistä esitetään todisteeksi OLAFin kertomuksen sivuilla 10, 11 ja 12 olevat OLAFin toteamukset sekä rivillä 40 tarkoitetun toiminnan osalta kantajan kalenteri;

– takaisinperintätaulukossa viitataan OLAFin kertomuksen sivuihin 15 ja 16 sekä liitteeseen 16 taulukon rivillä 28 tarkoitetun korvaushakemuksen, jonka otsikko on ”Herra – –, toiminnanjohtaja”, yhteydessä, ja kyseisen kertomuksen sivulta 16 ilmenee, että tavattu henkilö oli yksityisen sektorin työantajien etua unionissa edustavan järjestön toiminnanjohtaja;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään rivillä 38 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”[Kantajan] noutaminen Verbier’stä (Sveitsi)”, tutkimuksen aikana suoritettuihin autonkuljettajien kuulusteluihin viitaten, että korvaushakemus liittyi tosiasiassa laskettelulomaan, jonka aikana oli tarvittu autonkuljettajan palveluja, ja että autonkuljettaja oli noutanut kantajan lomakohteesta ja vienyt hänet kotipaikakunnalle;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään riveillä 42, 46, 50, 52 ja 53 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikot ovat ”Lounas herra – – kanssa”, ”[Kampuksen] esittämä virallinen kutsu”, ”Tapaaminen herra – – kanssa”, ”[Musiikkioppilaitoksen vastuuhenkilön] esittämä kutsu” ja ”[Yliopisto]”, kantajan kalentereihin viitaten, että kyseessä olivat päivärahattomat virkamatkat, joihin liittyneet edustuskulut olivat aiheutuneet tosiasiassa kantajan kotikunnan alueella toimivan alueelliseen syyttäjän tapaamisesta (rivi 42) ja autonkuljettajan kulut olivat aiheutuneet matkustamisesta kantajan kotikaupungissa toimivaan toisen asteen oppilaitokseen iltatapahtumaan varten (rivi 46), kantajan kuljettamisesta yksityiseen tapaamiseen (rivi 50) sekä kuljettajan matkustamisesta hänen jouduttuaan viemään kantajan tämän kotipaikkakunnalle illanvieton jälkeen, yöpymisestä hotellissa ja palaamisesta seuraavana päivänä junalla Luxemburgiin (rivi 52) sekä kantajan tyttären valmistujaisjuhlasta (rivi 53);

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 62 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”[Kantajan] kuljettaminen”, kantajan kalenteriin viitaten, että kantajan piti olla virkamatkalla tiistaina 4.11.2009 eräässä kaupungissa Belgiassa kello 10.30–13.00 (eurooppaopintojen oppilaitoksen lukukauden avajaisjuhla), mutta kantaja oli kuitenkin pyytänyt autonkuljettajaa noutamaan hänet edellisenä iltana hänen kotipaikkakunnaltaan – ei Luxemburgista – ja yöpymään paikan päällä hotellissa. Takaisinperintätaulukossa täsmennetään myös, että kantaja oli pyytänyt autonkuljettajaa kuljettamaan hänet jälleen hänen kotipaikkakunnalleen tiistaina 4.11. ja yöpymään paikan päällä samassa hotellissa sekä kuljettamaan kantajan jälleen Luxemburgiin keskiviikkona 5.11.;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille riveillä 64 ja 78 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikko on ”[Kantajan] kuljettaminen”, OLAFin kertomukseen viitaten, että kyseiset

toiminnat liittyivät tosiasiassa kantajan osallistumiseen kyseisen puolueen puoluehallituksen kokoukseen;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään rivillä 67 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Virallinen kutsu”, kantajan kalenteriin ja OLAFin kertomuksen sivuun 8 viitaten, että kyseinen toiminta liittyi metsästykseen ja että kantaja oli pyytänyt toisenkin autonkuljettajan saapumaan erääseen Belgian kaupunkiin, jossa hän metsästi, vaikka hän oli jo kyseisellä paikalla autonkuljettajan sekä virka-auton kera;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille riveillä 77, 107, 112, 195, 198, 212, 213 ja 233 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikot ovat ”Diplomaatti – – kuljettaminen”, ”[Kantajan] kuljettaminen” tai ”[Kantajan] noutaminen”, kantajan kalentereihin tai OLAFin kertomuksen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 viitaten, että autonkuljettajan kulut, jotka johtuivat matkustamisesta kantajan kotikaupunkiin tai Brysseliin, olivat aiheutuneet ilman kantajan virkamatkaa;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 79 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Formal Invitation”, kantajan kalenteriin sekä OLAFin kertomuksen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 viitaten, että kyseinen toiminta liittyi eräässä hotellissa järjestettyyn uudenvuoden vastaanottoon, jonka oli järjestänyt ryhmä, jonka tarkoituksena on edistää Flanderin yritysten toimintaa Brysselissä;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään rivillä 99 tarkoitetusta korvaushakemuksesta kantajan kalenteriin viitaten, että virkamatka, jonka tarkoituksena oli erään yliopiston esittämä virallinen kutsu, liittyi kunniatohtorin arvonimen antamiseen taiteilijoille eräässä kantajan kotiseudulla toimivassa yliopistossa, ja että tätä toimintaa oli seurannut konsertti;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään riveillä 106, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikot ovat ”Lääkäri – – – Päivärahaton virkamatka”, ”Lääkäri – –, [yliopistollinen sairaala]”, ”Lääkäri – –”, ”Lääkäri – – [yliopistollinen sairaala]” ja ”– – lääkäri – –”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajaa oli käytetty tosiasiassa yksityisessä tarkoituksessa lääkärikäynteihin;

– takaisiperintätaulukossa tuodaan esille riveillä 109, 126, 145, 146, 148, 156, 158, 165, 179, 180, 188, 200, 206, 220, 226, 231, 240, 241, 244 ja 246 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikot ovat ”[Kantajan] kuljettaminen” tai ”Diplomaatti – – kuljettaminen”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa kantajan kuljettamiseksi hänen kotipaikkakunnalleen tai virka-auton luovuttamiseksi kantajan käyttöön niin, että autonkuljettaja joutui yöpymään hotellissa kantajan kotipaikkakunnalla ja palaamaan seuraavana päivänä junalla. Näihin hakemuksiin on lisättävä vielä rivillä 247 tarkoitettu korvaushakemus, jonka otsikko on ”Virka-auton kuljettaminen” ja jonka osalta takaisinperintätaulukosta – jossa viitataan kantajan kalenteriin – ilmenee, että autonkuljettajan oli pitänyt kuljettaa virka-auto Bornemiin (Belgia) luovutettavaksi kantajan käyttöön;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään riveillä 124, 176 ja 181 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joista kahden ensimmäisen otsikko on ”[Kantajan] noutaminen” ja kolmannen otsikko on ”Vuoden 2010 vuosikertomuksen esittely”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa, eli virkamatkan päätteeksi kantaja oli kuljetettu kotipaikkakunnalle eikä Luxemburgiin;

– takaisinperintätaulukossa mainitaan riveillä 127, 140, 149, 166, 182, 193, 234 ja 235 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikko on ”Virka-auton kuljettaminen” tai ”[Kantajan] kuljettaminen”, kantajan kalentereihin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa siltä osin kuin kantaja oli pyytänyt autonkuljettajaa noutamaan hänet hänen kotipaikkakunnaltaan tai Brysselistä ja viemään hänet Luxemburgiin;

– takaisinperintätaulukossa mainitaan rivillä 129 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Virka-auton kuljettaminen”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa, koska autonkuljettaja oli noutanut kantajan vaimon kantajan kotipaikkakunnalta ja vienyt tämän Luxemburgiin illalliselle, jolle osallistui tilintarkastustuomioistuimen jäseniä;

– takaisinperintätaulukossa mainitaan rivillä 136 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”[Kantajan] kuljettaminen”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa, koska autonkuljettaja oli vienyt kantajan hänen kotipaikkakunnalleen perjantaina iltapäivän päätteeksi ja jättänyt hänelle virka-auton ja palannut junalla Luxemburgiin;

– takaisinperintätaulukossa viitataan rivillä 139 tarkoitetun korvaushakemuksen, jonka otsikko on ”Tapaaminen herra – – ja herra – – kanssa”, kohdalla kantajan kalenteriin sekä OLAFin kertomuksen sivuilla 10, 11 ja 12 esitettyihin OLAFin toteamuksiin;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 141 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Asiakirjojen tuominen”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa, ja selitetään tätä seuraavasti:

”[Kantaja] oli virkamatkalla COCOBU:ssa [(parlamentin talousarvion valvontavaliokunta)] keskiviikkona 10.2. kello 9–12, ja matkamääräyksen mukaan hän palasi Luxemburgiin virka-autolla kello 14. Jos tämä olisi pitänyt todellisuudessa paikkaansa, [kantajan] ei olisi tarvinnut pyytää autonkuljettajaa tuomaan ”tilintarkastustuomioistuimen asiakirjoja” Luxemburgista [kantajan kotipaikkakunnalle] 10.2. kello 15. Tosiasiassa [kantaja] ei palannut Luxemburgiin. Hän oli kolaroinut virka-autoa 2.2. tapahtuneessa onnettomuudessa ja pyytänyt [autonkuljettajaansa] tuomaan sen tilalle toisen ajoneuvon [hänen kotipaikkakunnalleen] 10.2., yöpymään kantajan kotipaikkakunnalla, palaamaan perjantaina junalla ja jättämään tämän toisen ajoneuvon kantajalle. Kyse ei siis ollut ”tilintarkastustuomioistuimen asiakirjojen tuomisesta” kantajan kotipaikkakunnalle, vaan toisen ajoneuvon tuomisesta, jotta kantaja voisi lähteä sillä talvilomalle.”;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 142 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Diplomaattiauton kuljettaminen – – Verbier’hen (Sveitsi)”, kantajan kalenteriin ja OLAFin tutkimuksen aikana suoritettuun autonkuljettajan kuulusteluun viitaten, että autonkuljettajan palvelua käytettiin yksityisessä tarkoituksessa;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään rivillä 144 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”[Kantajan] kuljettaminen”, kantajan kalenteriin sekä OLAFin kertomuksen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 viitaten, että kyseinen toiminta liittyi tapaamiseen flanderilaisen kuvamittausyrityksen johtajan kanssa;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään rivillä 159 tarkoitetusta korvaushakemuksesta kantajan kalenteriin viitaten, että virkamatka, jonka tarkoituksena oli kampuksen esittämä

virallinen kutsu, liittyi kantajan kotikaupungissa sijaitsevaan toisen asteen oppilaitokseen ja että kyseessä oli päivärahaton virkamatka;

– takaisinperintätaulukossa täsmennetään rivillä 162 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Kreivin esittämä virallinen kutsu”, että kantaja oli osallistunut kyseisen toiminnan yhteydessä eräässä kappelissa järjestettyyn laulukilpailuun, ja mainitaan OLAFin kertomuksen sivut 5, 18, 29 ja 37 sekä kantajan kalenteri;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille riveillä 172, 222 ja 249 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikot ovat ”Tärkeiden asiakirjojen tuominen”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa asiakirjojen tuomiseksi kantajan kotipaikkakunnalle niin, että autonkuljettajan oli käytettävä toista virka-autoa tai yövyttävä kantajan kotipaikkakunnalla ja palattava Luxemburgiin;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 178 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Herra – –”, että kyseessä oli tapaaminen urheiluvaatteita myyvän yrityksen johtajan kanssa, ja siinä viitataan toteamuksiin, jotka OLAF esittää kertomuksensa liitteessä 10 (ja jotka liittyvät eräässä Ranskan linnassa järjestettyihin metsästysretkiin), mainitsematta erikseen kyseisellä rivillä tarkoitettua toimintaa;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 197 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Diplomaatti – – noutaminen”, viitaten erityisesti kantajan ja autonkuljettajan kuulusteluihin, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa siltä osin kuin autonkuljettaja oli noutanut kantajan yksityisauton Brysselissä sijaitsevasta autoliikkeestä ja kuljettanut sen Luxemburgiin;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille rivillä 250 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, jonka otsikko on ”Diplomaatti – – kuljettaminen”, viitaten kantajan ja autonkuljettajan kuulusteluihin sekä kantajan kalenteriin, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa siltä osin kuin kyse oli samppanjatoimituksesta kantajan tyttären häitä varten;

– takaisinperintätaulukossa tuodaan esille riveillä 254 ja 255 tarkoitetuista korvaushakemuksista, joiden otsikko on ”Diplomaatti – – kuljettaminen”, kantajan kalenteriin viitaten, että autonkuljettajan palveluita käytettiin yksityisessä tarkoituksessa kantajan kuljettamiseksi yksityiselle illalliselle, joka tarjottiin Michelin-tähtiä saaneessa ravintolassa.

156 Edellä esitetyn perusteella tilintarkastustuomioistuimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa, vahvistaa saamisensa ja lähettää kantajalle veloitusilmoitus asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla vasta OLAFin tutkimuksen jälkeen takaisinperintätaulukon riveillä 21, 22, 27, 28, 38, 40, 42, 44, 46, 49, 50, 51, 52, 53, 55, 62, 64, 67, 77, 78, 79, 90, 98, 99, 101, 106, 107, 109, 110, 112, 113, 123, 124, 126, 127, 129, 136, 139, 140, 141, 142, 144, 145, 146, 148, 149, 151, 152, 153, 156, 158, 159, 160, 162, 165, 166, 167, 172, 176, 178, 179, 180, 181, 182, 188, 189, 193, 195, 197, 198, 200, 205, 206, 212, 213, 214, 216, 220, 222, 226, 231, 233, 234 ja 235, 240, 241, 243, 244, 245, 246, 247, 249, 250, 252, 254 ja 255 sekä 257 (osaksi) tarkoitettujen kantajan korvaushakemusten osalta.

157 Koska tilintarkastustuomioistuin oli saanut OLAFin kertomuksen vasta 2.7.2018 ja laatinut alustavan kertomuksensa 5.10.2018 edellä tämän tuomion 156 kohdassa luetelluilla takaisinperintätaulukon riveillä mainituista korvaushakemuksista, voidaan edellä tämän tuomion 54 kohdassa esitetyt tosiseikat huomioon ottaen katsoa, että tilintarkastustuomioistuin on

ilmoittanut kantajalle saamisestaan määräajassa, joka on asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti viisi vuotta saamisen vahvistamisesta. Näissä olosuhteissa edellä tämän tuomion 156 kohdassa luetelluilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitetut korvaushakemukset eivät ole vanhentuneet.

3) Kantajan korvaushakemusten kolmas ryhmä

158 On todettava, että tilintarkastustuomioistuimen olisi ollut mahdollista tehdä ennakkotarkastus osalle takaisinperintätaulukon riveillä 1–261 tarkoitetuista kantajan korvaushakemuksista ja vastustaa aiheellisiksi katsomissaan tapauksissa kantaja aikomaa tilintarkastustuomioistuimen resurssien käyttöä, jos se olisi toiminut asianmukaista huolellisuutta noudattaen, sillä OLAFin tutkimuksen tuloksista ei ilmennyt niiden osalta mitään uutta.

159 Tämä koskee yhtäältä seuraavia kantajan korvaushakemuksia, joissa ei ollut annettu riittävän täsmällisiä tietoja kyseisissä hakemuksissa tarkoitetusta toiminnasta ja joita OLAF ei tutkinut:

– ensinnäkin takaisinperintätaulukon rivillä 37 tarkoitettu korvaushakemus, joka koski tapaamista nimeltä mainitun henkilön kanssa ilman tarkempia tietoja tämän henkilön asemasta;

– toiseksi takaisinperintätaulukon riveillä 25 ja 26 tarkoitetut korvaushakemukset, jotka kantaja oli perustellut vain viittaamalla otsikkoon ”Virallinen illallinen”.

160 Toisaalta on todettava, ettei OLAFin tutkimus koskenut seuraavia kantajan korvaushakemuksia, joiden osalta tilintarkastustuomioistuimen olisi ollut mahdollista suorittaa tarkastus ja joita sen olisi ollut mahdollista vastustaa tarvittaessa ennen OLAFin tutkimusta:

– ensinnäkin takaisinperintätaulukon riveillä 30, 35, 117 ja 201 tarkoitetut korvaushakemukset, jotka liittyivät kantajan tapaamisiin suurlähettilään, rehtorin, poliittisia ryhmiä edustavien belgialaisten poliittisten päättäjien ja valtioministerin kanssa;

– toiseksi takaisinperintätaulukon rivillä 36 tarkoitettu korvaushakemus, joka koski tapaamista yksityisen talouden toimijan kanssa;

– kolmanneksi takaisinperintätaulukon rivillä 102 tarkoitettu korvaushakemus, joka koski kantajan osallistumista komission ja erään kansalaisjärjestön järjestämään konferenssiin.

161 Näin ollen tilintarkastustuomioistuimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä takaisinperintätaulukon riveillä 25, 26, 30, 35, 36, 37, 102, 117 ja 201 tarkoitettuihin kantajan korvaushakemuksiin liittyvät velkansa, vahvistaa saaminen ja lähettää kantajalle veloitusilmoitus asetuksen 2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla jo silloin, kun nämä korvaushakemukset esitettiin, jos se olisi toiminut asianmukaista huolellisuutta noudattaen. Tilintarkastustuomioistuin ei väitä eikä etenkään osoita edellä mainittuihin riveihin liittyneen kantajan toiminnan osalta, että perinnän viivästyminen olisi johtunut kantajan toiminnasta.

162 Koska edellä tämän tuomion 161 kohdassa luetelluilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitetut korvaushakemukset esitettiin 3.12.2007–15.9.2013 ja tilintarkastustuomioistuin laati alustavan kertomuksensa 5.10.2018, tilintarkastustuomioistuin ei ole noudattanut asetuksen

2018/1046 98 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä viiden vuoden määräaikaa, joten kyseisiin hakemuksiin liittyvä takaisinperintä on vanhentunut. Kyseisten korvaushakemusten yhteenlaskettu määrä on 3 170,19 euroa.

c) Kolmatta kanneperustetta koskeva päätelmä

163 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että edellä tämän tuomion 161 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut kantajan korvaushakemukset ovat vanhentuneet, ja muilta osin kolmas kanneperuste on hylättävä.

4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu ja ilmeisiä virheitä on tehty

164 Kantaja riitauttaa neljännen kanneperusteen yhteydessä tilintarkastustuomioistuimen riidanalaisessa päätöksessä määrittämät rahamäärät, jotka kantaja olisi velvollinen maksamaan lukuisista toiminnoista, joihin tilintarkastustuomioistuimen resursseja oli sidottu tilintarkastustuomioistuimen mukaan väärin perustein kantajan hakemuksesta ja jotka vastasivat virkamatkakuluja ja päivärahoja, edustus- ja vastaanottokuluja sekä virka-auton ja autonkuljettajan palvelun käyttämisestä aiheutuneita kuluja.

165 Tältä osin on muistettava, että vanhentumisajan noudattamatta jättämistä koskevan kolmannen kanneperusteen yhteydessä joidenkin kantajan korvaushakemusten eli takaisinperintätaulukon riveillä 25, 26, 30, 35, 36, 37, 102, 117 ja 201 tarkoitettujen korvaushakemusten (ks. edellä tämän tuomion 161 kohta) takaisinperinnän on katsottava olevan vanhentunut. Kyseisiä hakemuksia ei siis tutkita enää neljännen kanneperusteen yhteydessä, koska kyseisen kanneperusteen yhteydessä esitettyjen niitä koskevien väittämien perusteltavuuden tutkiminen ei ole enää tarpeen.

166 On todettava niin ikään, että tilintarkastustuomioistuin nosti unionin tuomioistuimessa SEUT 286 artiklan 6 kohdan nojalla kanteen, joka koski väärinkäytöksiä, joihin se väitti riidanalaisessa päätöksessä kantajan syyllistyneen, ja että tilintarkastustuomioistuin vaati kyseisen kanteen yhteydessä unionin tuomioistuinta toteamaan, ettei kantaja ollut täyttänyt tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään SEUT 285 ja SEUT 286 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia. Nämä väärinkäytöt on itse asiassa määritetty sekä kyseisen kanteen että nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä käyttäen samaa liitteenä olevaa taulukkoa, joka on laadittu OLAFin kertomuksen perusteella (ks. edellä tämän tuomion 44 kohta). Ensimmäinen kanneperusteista, joita esitettiin 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) taustalla olleessa asiassa nostetun kanteen tueksi, koski sitä, että kantajan väitettiin käyttäneen väärin tilintarkastustuomioistuimen resursseja rahoittaakseen toimintaa, joka ei liittynyt mitenkään hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviinsä tai oli ristiriidassa näiden tehtävien kanssa (jäljempänä tilintarkastustuomioistuimen esittämä ensimmäinen kanneperuste). Unionin tuomioistuin lausui tästä kanneperusteesta 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782, 359–799 kohta) ja katsoi, ettei kantaja ollut täyttänyt tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään kuuluvia velvollisuuksia (ks. edellä tämän tuomion 53 kohta).

167 Neljäs kanneperuste on tutkittava tällaisessa asiayhteydessä. Ensin on tutkittava, voidaanko ilmeisten virheiden tekemistä koskeva väite ottaa tutkittavaksi.

a) Ilmeisten virheiden tekemistä koskevan väitteen tutkittavaksi ottaminen

168 Tilintarkastustuomioistuin väitti istunnossa, ettei kantaja ole yksilöinyt virheitä, joiden hän väittää rasittavan riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan kantaja tyytyy vain viittamaan kannekirjelmässä liitteeseen, jossa kantaja oli ottanut esille ennen riidanalaisen päätöksen antamista 69 virhettä, joita hän luonnehtii ”ilmeisiksi”, eikä tätä väitettä voida tilintarkastustuomioistuimen mukaan ottaa tutkittavaksi nyt käsiteltävässä asiassa, sillä unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei ole selvittää, mitä ilmeisiä virheitä riidanalaiseen päätökseen sisältyy. Kantaja ei ole esittänyt tältä osin huomautuksia.

169 On huomautettava, että kantaja väittää neljännen kanneperusteen viimeisessä kohdassa, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt ”valtavan määrän virheitä paitsi oikeudellisessa arvioinnissa, myös tosiseikkojen tarkastelussa”. On totta, että kantaja mainitsee nyt esillä olevan kanneperusteen yhteydessä sanan ”virhe” vain yhdessä ainoassa aiemmassa kohdassa viitatessaan kyseiseen liitteeseen, ja on todettava, että kyseiseen liitteeseen viitataan vain toissijaisesti eli ”muilta osin”.

170 Niihin perusteluihin liittyvästä asiayhteydestä, jotka kantaja esittää neljännen kanneperusteen kohdalla niin kannekirjelmässä kuin kantajan vastauksessa, ilmenee kantajan riitauttavan virheellisinä lähinnä takaisinperintätaulukon kuhunkin kohtaan kirjatut perusteet, joiden mukaisesti tilintarkastustuomioistuin katsoo, että sen resursseja on käytetty väärin virkamatkakulujen ja päivärahojen, edustus- ja vastaanottokulujen sekä virka-auton ja autonkuljettajan palvelun käytöstä aiheutuneisiin kuluihin. Tätä toteamusta tulkittaessa on otettava huomioon myös kannekirjelmään sisältyvät täsmennykset, joissa kantaja korostaa, ettei se, ettei kantaja ole esittänyt huomautuksia kaikista takaisinperintätaulukon kohdista sen lisäksi, mitä hän esittää kannekirjelmässä ja sen liitteissä, merkitse hänen myöntävän millään tavalla tilintarkastustuomioistuimen vaatimusten olevan perusteltuja.

171 Ilmeisten virheiden tekemistä koskevan väitteen tueksi on näin ollen esitetty riittävästi seikkoja, joten se voidaan tutkia. Seuraavaksi on siis tutkittava, ovatko väitteet, joiden mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu ja ilmeisiä virheitä tehty, perusteltuja.

b) Asiakysymys

172 Kantaja esittää huomautuksissaan, jotka koskevat johtopäätöksiä, joita 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) perusteella tulisi hänen mukaansa tehdä nyt käsiteltävässä asiassa, että oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden loukkaamista koskevan kritiikin osalta olisi otettava huomioon se, mitä unionin tuomioistuin esittää kyseisen tuomion 364–381 kohdassa.

173 Unionin tuomioistuin huomauttaa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 364 kohdassa, että vaikka kantaja vetoaa muodollisesti sekä oikeusvarmuuden periaatteeseen että luottamuksensuojan periaatteeseen, hänen esittämänsä perustelut liittyvät todellisuudessa yksinomaan jälkimmäiseen näistä periaatteista.

174 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että perusteluissa, jotka kantaja esittää neljännestä kanneperusteesta 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) jälkeen toimittamassaan kantajan vastauksessa, ei viitata enää lainkaan oikeusvarmuuden periaatteeseen. Siten neljäs kanneperuste on tutkittava ainoastaan luottamuksensuojan periaatteen ja mahdollisten ilmeisten virheiden kannalta.

175 Ensinnäkin kantaja väittää, ettei tilintarkastustuomioistuin ole noudattanut luottamuksensuojan periaatetta, koska kantaja katsoo saaneensa tilintarkastustuomioistuimen antamien hyväksyntöjen ja sen käytännön vuoksi täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja luotettavista lähteistä yli kymmenen vuoden ajan, mistä on syntynyt kantajan perusteltu luottamus siihen, että suoritetut maksut olivat sääntöjenmukaisia.

176 Kuten edellä tämän tuomion 170 kohdassa todetaan mahdollisista ilmeisistä virheistä, toiseksi kantaja pitää virheellisinä lähinnä perusteita, joihin tilintarkastustuomioistuin on tukeutunut määrittäessään perusteettomasti maksetut määrät.

1) Alustavat huomautukset

i) Luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevan väitteen tarkastelun laajuus

177 Kantaja ilmoittaa, ettei hän pidä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevia väitteitä voimassa siltä osin kuin kyse on resursseista, jotka tilintarkastustuomioistuin sitoi edustus- ja vastaanottokuluihin sekä virka-auton ja autonkuljettajan palvelun käyttämiseen. Hän pitää ne kuitenkin voimassa matkamääräysten osalta.

178 Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782, 365–374 kohta) seuraavaa:

”365 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mahdollisuus vedota luottamuksensuojan periaatteeseen edellyttää, että unionin toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet asianomaiselle täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja, jotka on saatu toimivaltaisista ja luotettavista lähteistä (tuomio 8.9.2020, komissio ja neuvosto v. Carreras Sequeros ym., C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, 144 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

366 Heti alkuun on todettava, että tätä periaatetta ei voida soveltaa siltä osin kuin kyse on tilintarkastustuomioistuimen edustus- ja vastaanottokuluihin sekä virka-auton käyttämiseen ja autonkuljettajan palvelun käyttämiseen sitomista resursseista.

367 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan edustus- ja vastaanottokulujen perusteella suoritettujen maksujen kaltaiset maksut eivät muiden merkityksellisten seikkojen puuttuessa, edes silloin, kun näiden maksujen ja niiden sääntöjenmukaisuuden kyseenalaistamisen välillä on kulunut paljon aikaa, voi herättää niiden edunsaajassa perusteltua luottamusta siihen, ettei kyseisiä maksuja voitaisi enää kyseenalaistaa (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2016, Marchiani v. parlamentti, C-566/14 P, EU:C:2016:437, 79 kohta).

368 Tilintarkastustuomioistuimen käytäntö suorittaa edustus- ja vastaanottokulujen korvaus [kantajan] esittämien seikkojen perusteella pyytämättä lisätietoja ja riitauttamatta hänen [korvaushakemustensa] perusteltavuutta ei riitä osoittamaan, että tämä toimielin olisi antanut [kantajalle] täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja näiden hakemusten sääntöjenmukaisuudesta.

369 Tilintarkastustuomioistuin ei ole tehnyt yhtään nimenomaista päätöstä siitä, kuinka [kantaja] käyttää virka-autoaan tai autonkuljettajan palvelua, eikä unionin tuomioistuimessa ole vedottu [mihinkään] muuhun tilintarkastustuomioistuimen erityiseen kannanottoon siitä, millaista käytäntöä [kantajan] oli tältä osin noudatettava.

370 Vaikka tilintarkastustuomioistuin olisi sallinut [kantajan] väittämällä tavalla tällä alalla sellaisten käytäntöjen jatkumisen, joista kyseinen toimielin ei voinut olla tietämättä, tämä seikka ei missään tapauksessa riitä osoittamaan, että se olisi antanut [kantajalle] tältä osin täsmällisiä, ehdottomia ja yhtäpitäviä vakuutteluja.

371 Sitä vastoin matkamääräykset, jotka tilintarkastustuomioistuimen presidentti on nimenomaisesti antanut [kantajan] pyynnöstä, ovat – – riittäviä vakuutteluja, joiden perusteella [kantajalle] voi lähtökohtaisesti syntyä perusteltu luottamus asianomaisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen.

372 On kuitenkin tuotava esille, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yksityinen ei voi vedota sitä koskevaan perusteltuun luottamukseen, että petostilanne pidetään voimassa (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2017, Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis, C-26/16, EU:C:2017:453, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

373 Kun otetaan huomioon tilintarkastustuomioistuimen jäsenille asetettu velvollisuus – – noudattaa tarkasti tilintarkastustuomioistuimen antamissa normeissa tarkoitettuja ilmoittamisvelvollisuuksia sen varmistamiseksi, että tämä toimielin saa kattavat tiedot hakemuksista, jotka koskevat kyseisen toimielimen resurssien sitomista, matkamääräys, joka on annettu sellaisen hakemuksen perusteella, josta on jätetty pois olennaisia tietoja, joiden perusteella saman toimielimen presidentti voisi arvioida kyseisen virkamatkan sääntöjenmukaisuutta, ei voi synnyttää asianomaisen jäsenen perusteltua luottamusta tähän sääntöjenmukaisuuteen, vaikka kyse ei olisi petoksesta.

374 Henkilö, joka on rikkonut selvästi voimassa olevia säännöksiä, ei voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen (tuomio 16.5.1991, komissio v. Alankomaat, C-96/89, EU:C:1991:213, 30 kohta ja tuomio 14.7.2005, ThyssenKrupp v. komissio, C-65/02 P ja C-73/02 P, EU:C:2005:454, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).”

179 Nyt käsiteltävässä asiassa väitettyä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista ei näin ollen ole tarpeen tutkia siltä osin kuin kyse on tilintarkastustuomioistuimen edustus- ja vastaanottokuluihin sekä virka-auton ja autonkuljettajan palvelun käyttämiseen sitomista resursseista.

180 Sen sijaan on arvioitava, ovatko tilintarkastustuomioistuimen presidentin kantajan hakemuksesta antamat matkamääräykset voineet synnyttää kantajan perustellun luottamuksen siihen, että asianomaisista virkamatkoista aiheutuneet kulut olivat sääntöjenmukaisia.

ii) Kantajan perusteltua luottamusta virkamatkojensa sääntöjenmukaisuuteen sekä ilmeisiä virheitä koskevien väitteiden tarkastelun laajuus

181 Kantaja on ilmoittanut sen jälkeen, kun tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) annettiin 30.9.2021, että hän pitää ilmeisten virheiden tekemistä koskevan väitteensä voimassa vain sen toiminnan osalta, jota unionin tuomioistuin ei katsonut kyseisessä tuomiossa sääntöjenvastaiseksi tutkiessaan tilintarkastustuomioistuimen esittämän ensimmäisen kanneperusteen.

182 Asiakirja-aineistosta ilmenee tältä osin, että unionin tuomioistuin piti kyseisen kanneperusteen yhteydessä sääntöjenvastaisena tai ilmeisen sääntöjenvastaisena montaa takaisinperintätaulukkoon sisältyvää toimintaa. On siis todettava, ettei kyseiseen toimintaan liittyneistä kantajan korvaushakemuksista ole enää tarpeen lausua eikä ole tarpeen lausua myöskään siitä kysymyksestä, olivatko kyseisten hakemusten perusteella annetut matkamääräykset kussakin tapauksessa sellaisia, että ne olivat voineet synnyttää kantajan perustellun luottamuksen niiden sääntöjenmukaisuuteen. Kyseessä ovat toiminnat, jotka liittyvät takaisinperintätaulukon riveillä 13, 15, 16, 18, 20, 21, 25, 26, 29, 32, 33, 36, 37, 39, 40, 42, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 60, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 70, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 93, 94, 95, 99, 100, 101, 104, 107, 108, 109, 112, 113, 114, 115, 118 (osaksi), 120, 121, 122, 123, 124, 126, 127, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 139, 140, 141, 144, 145, 146, 148, 149, 152, 154, 155 (osaksi), 156, 158, 159, 162, 163, 164, 165, 166, 170, 172, 173, 174, 175, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 188, 189, 191, 192, 193, 195, 197, 198, 200, 201, 202, 205, 206, 207, 209, 212, 213, 217, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 239, 240, 241, 242, 244, 246, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 278, 280, 283, 285, 286, 287, 288, 289, 291, 292, 295, 296 (osaksi), 297, 298, 299, 300, 302, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310 (osaksi), 311, 312, 315, 316, 318, 321, 322, 324, 325, 326 (osaksi), 327, 328, 329, 333, 337, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 348, 349, 351, 353, 356, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 368, 369, 371, 372, 375, 376, 377, 378, 380, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 392, 393, 394, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 404, 405, 406, 409, 410, 413, 414 ja 416 tarkoitettuihin korvaushakemuksiin.

183 Sama päätelmä on tehtävä rivillä 34 tarkoitetusta korvaushakemuksesta, koska kantaja on ilmoittanut prosessinjohtotoimen yhteydessä, ettei hän pidä enää voimassa kyseisestä korvaushakemuksesta neljännen kanneperusteen yhteydessä esittämäänsä väitettä, ottaen huomioon 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 636 kohdan.

184 Kun otetaan huomioon korvaushakemusten takaisinperintä, jonka unionin yleinen tuomioistuin katsoo vanhentuneen (ks. edellä tämän tuomion 165 kohta), on näin ollen tutkittava ainoastaan takaisinperintätaulukon riveillä 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 14, 17, 19, 22, 23, 24, 27, 28, 31, 38, 41, 43, 47, 55, 56, 57, 59, 63, 65, 66, 89, 90, 92, 96, 97, 98, 103, 106, 110, 111, 116, 118 (osaksi), 128, 137, 138, 142, 143, 147, 150, 151, 153, 155 (osaksi), 157, 160, 161, 167, 168, 169, 171, 176, 183, 184, 187, 190, 194, 196, 199, 203, 204, 208, 210, 211, 214, 215, 216, 218, 236, 237, 238, 243, 245, 247, 248, 257, 276, 277, 279, 281, 284, 290, 293 ja 294, 296 (osaksi), 301, 303, 310 (osaksi), 313, 314, 317, 319 ja 320, 323, 326 (osaksi), 330, 331, 334, 335, 336, 338, 339, 346, 347, 350, 352, 354, 355, 357, 358, 367, 370, 373 ja 374, 379, 381, 382, 391, 395, 402, 403, 408, 411 ja 412 tarkoitetut hakemukset.

iii) Unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan laajuus

185 Tutkiessaan tilintarkastustuomioistuimen nostaman kanteen, jonka perusteella annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), unionin tuomioistuin täsmensi tilintarkastustuomioistuimen esittämästä ensimmäisestä kanneperusteesta seuraavaa.

186 Yhtäältä unionin tuomioistuin huomautti, että SEUT 286 artiklan 6 kohtaan perustuvassa menettelyssä sen on otettava kantaa kyseiseen kanneperusteeseen sille esitettyjen todisteiden perusteella ja SEUT 286 artiklan 6 kohdassa vahvistettuja arviointiperusteita soveltaen sen ratkaisemiseksi, voidaanko väitettyjä väärinkäytöksiä pitää tässä määräyksessä tarkoitettujen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään kuuluvien velvollisuuksien laiminlyöntinä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 361 kohta).

187 Toisaalta unionin tuomioistuin täsmensi, että vaikka tilintarkastustuomioistuin on osoittanut kantajalle riidanalaisen päätöksen väärinkäytöksistä, joita 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) taustalla olleessa tilintarkastustuomioistuimen kanteessa esitetty ensimmäinen kanneperuste koski, unionin tuomioistuimen tätä kanneperustetta koskeva arviointi kyseisessä tuomiossa ei koskenut niiden summien määrittämistä, jotka kantajan on mahdollisesti maksettava, eikä se siten vaikuttanut arviointiin, joka tästä päätöksestä olisi tehtävä sitä koskevan kumoamiskanteen yhteydessä, jonka kantaja oli nostanut SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa (ks. vastaavasti tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 362 kohta).

188 SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrätty menettely on oikeussuojakeino, jolla voidaan valvoa unionin elinten tai laitosten säädöksiä ja joka voi johtaa SEUT 263 artiklan toisen kohdan mukaisesti kyseisen säädöksen kumoamiseen toimivallan puuttumisen, olennaisen menettelymääräyksen rikkomisen, perussopimusten tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomisen taikka harkintavallan väärinkäytön perusteella. Näin ollen nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleisen tuomioistuimen on arvioitava tässä oikeudenkäynnissä, voidaanko riidanalainen päätös kumota jollakin näistä perusteista sen laillisuusvalvonnan yhteydessä.

189 Tämän laillisuusvalvonnan yhteydessä unionin tuomioistuimet valvovat periaatteessa toimen aineellista lainmukaisuutta kokonaisuudessaan eli sekä toimen oikeudellisia ja tosiasiallisia perusteluja että sen sisältöä. Tällöin unionin tuomioistuimet tarkistavat erityisesti, että toimen tekijä on arvioinut tosiseikat asianmukaisesti (tuomio 14.7.2021, Arnautu v. parlamentti, T-740/20, ei julkaistu, EU:T:2021:444, 87 kohta).

190 Tässä yhteydessä niiden on tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus (ks. vastaavasti tuomio 15.2.2005, komissio v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 kohta; tuomio 7.4.2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ym. v. Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P ja C-193/14 P, EU:C:2016:209, 36 kohta ja tuomio 23.10.2018, McCoy v. alueiden komitea, T-567/16, EU:T:2018:708, 98 kohta). Tältä kannalta myös asiakirjan todistusarvoa on arvioitava niin ikään kokonaisvaltaisesti (ks. vastaavasti tuomio 16.9.2004, Valmont v. komissio, T-274/01, EU:T:2004:266, 43 kohta). Myös hallintoviranomaisten suorittamien monitahoisten tai arkaluonteisten arviointien on tukeuduttava pitäviin todisteisiin (ks. vastaavasti tuomio 15.2.2005, komissio v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 41 kohta ja tuomio 7.4.2016, Akhras v. neuvosto, C-193/15 P,

EU:C:2016:219, 56 kohta). Siten tuomioistuimen on myös tässä asiayhteydessä tutkittava todisteet perusteellisesti (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 146 kohta).

191 SEUT 264 artiklassa määrätään, että jos kanne on aiheellinen, riidanalainen toimi kumotaan. Unionin tuomioistuimet eivät siis missään tapauksessa voi korvata riidanalaisen toimen toteuttajan perusteluja omillaan (tuomio 27.1.2000, DIR International Film ym. v. komissio, C-164/98 P, EU:C:2000:48, 38 kohta; tuomio 22.12.2008, British Aggregates v. komissio, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 141 kohta ja tuomio 28.2.2013, Portugali. v. komissio, C-246/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:118, 85 kohta). Toimen toteuttaja voi kuitenkin yhä täydentää perustelujaan, kunhan se pitäytyy kyseisen toimen kokonaisperusteluissa ja asiayhteydessä, joka on ollut sen, jolle toimi on osoitettu, tiedossa toimen toteuttamisen ajankohtana.

192 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan toimielinten toimia koskee periaatteessa laillisuusolettama, minkä vuoksi niillä on oikeusvaikutuksia niin kauan kuin niitä ei ole kumottu tai peruutettu (tuomio 27.9.2006, Roquette Frères v. komissio, T-322/01, EU:T:2006:267, 333 kohta).

193 Kun käsiteltävässä asiassa otetaan huomioon edellä tämän tuomion 192 kohdassa mainittu riidanalaista päätöstä koskeva laillisuusolettama, on lisäksi niin, että koska kantajalle korvattujen määrien sääntöjenmukaisuudesta on olemassa epäilyjä, todistustaakka on kantajalla, jonka on osoitettava jokaisen korvaushakemuksen osalta, että asianomaiset kulut ovat aiheutuneet hänelle sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Tältä osin oikeuskäytännöstä ilmenee, että kantajan on esitettävä näyttöä, jonka perusteella perusteettomasti maksettujen määrien takaisin perimistä koskeva päätös voidaan kyseenalaistaa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 7.3.2018, Le Pen v. parlamentti, T-140/16, ei julkaistu, EU:T:2018:122, 61–66 kohta ja tuomio 19.6.2018, Le Pen v. parlamentti, T-86/17, ei julkaistu, EU:T:2018:357, 121 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Yleisesti kantajan on kyettävä etenkin esittämään todisteet siitä, että kyseiset määrät on käytetty sovellettavien sääntöjen mukaisesti (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 22.12.2005, Gorostiaga Atxalandabaso v. parlamentti, T-146/04, EU:T:2005:584, 157 kohta).

iv) Käsiteltävässä asiassa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19) perusteella tehtävät johtopäätökset tilintarkastustuomioistuimen kantajaa vastaan esittämistä väärinkäytöksiä koskevista väitteistä

194 Kuten edellä tämän tuomion 166 kohdassa muistutetaan, tilintarkastustuomioistuin nosti kanteen väärinkäytöksistä, joihin se väittää riidanalaisessa päätöksessä kantajan syyllistyneen, ja kyseisen kanteen perusteella annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Tilintarkastustuomioistuin esitti kyseisen kanteen tueksi unionin tuomioistuimelle perusteita, joista ensimmäisen mukaan kantaja oli käyttänyt väärin tilintarkastustuomioistuimen resursseja rahoittaakseen toimintaa, joka ei liittynyt mitenkään hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviinsä tai oli ristiriidassa näiden tehtävien kanssa. Unionin tuomioistuin lausui tästä kanneperusteesta 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782, 359–799 kohta) ja katsoi, ettei kantaja ollut täyttänyt tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään kuuluvia velvollisuuksia (ks. edellä tämän tuomion 53 kohta).

195 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja väittää neljännessä kanneperusteessa, että unionin tuomioistuin on tutkinut tähän kanneperusteeseen sisältyvät seikat 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 359–363 ja 387–799 kohdassa. Lisäksi unionin tuomioistuin on kantajan mukaan määritellyt kyseisen tuomion 392, 615–618

ja 700 kohdassa, missä tilanteissa virkamatka, päivärahojen maksaminen sekä kantajan hyväksyjän ominaisuudessa allekirjoittamat edustuskulut ja autonkuljettajan virkamatkakulut olisi pitänyt katsoa sääntöjenmukaisiksi. Kantaja katsoo, että vaikka huomioon on otettava unionin tuomioistuimen näkemykset, jotka ovat hyödyksi nyt käsiteltävässä asiassa, mikä edellyttää tämän hyödyllisyyden arviointia joka kerta erikseen, nyt käsiteltävässä asiassa ei voida riitauttaa sitä, mitä unionin tuomioistuin on todennut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sille esitetyn asiakirja-aineiston sekä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnin perusteella.

196 Tilintarkastustuomioistuin esittää puolestaan, että 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) taustalla oleva kanne ja nyt käsiteltävä kanne ovat itsenäisiä kanteita, joilla kummallakin on oma tehtävänsä: ensin mainitulla pyritään varmistamaan unionin toimielinten asianmukainen toiminta, kuten unionin tuomioistuin on tuonut esille kyseisen tuomion 86 kohdassa, ja jälkimmäinen on SEUT 263 artiklan neljänteen kohtaan perustuva kumoamiskanne, joka koskee tilintarkastustuomioistuimen takaisinperintäpäätöstä. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan unionin yleisen tuomioistuimen on arvioitava nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä tilintarkastustuomioistuimen esittämät tosiseikat. Se korostaa niin ikään, ettei unionin tuomioistuin todennut minkään toiminnan olleen sääntöjenmukaista ja että se totesi ainoastaan, ettei osa toiminnasta ole ollut ilmeisen sääntöjenvastaista, SEUT 286 artiklan 6 kohtaan perustuvassa menettelyssä.

197 Edellä esitetyt asianosaisten lausumat huomioon ottaen on tutkittava, voidaanko arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) antamiseen johtaneessa menettelyssä, ottaa huomioon nyt käsiteltävässä asiassa ja, jos voidaan, missä määrin.

198 Tältä osin on muistettava ensinnäkin, että SEUT 286 artiklan 6 kohdan perusteella nostetulla kanteella, jonka yhteydessä unionin tuomioistuin on muodostanut käsityksensä kantajasta, on eri kohde kuin nyt käsiteltävällä kanteella. Ensin mainitussa on nimittäin kyse tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään kuuluvien velvollisuuksien laiminlyönnistä kyseisessä määräyksessä tarkoituksessa merkityksessä sekä mahdollisen seuraamuksen määräämisestä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan
SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrätyllä menettelyllä on oma tehtävänsä, koska sillä pyritään varmistamaan unionin toimielinten asianmukainen toiminta (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 86 kohta). Lisäksi kyseisessä menettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on täyden harkintavaltansa puitteissa tutkia, onko kyseessä olevissa teoissa, joihin tilintarkastustuomioistuimen asianomaisen jäsenen väitetään syyllistyneen, kyse tämän tehtävään kuuluvien velvollisuuksien laiminlyönnistä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 87 kohta).

199 Sitä vastoin nyt käsiteltävässä kanteessa, joka on nostettu SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti, on kyse perusteettomasti maksettujen määrien takaisin perimisestä ja siinä vaaditaan riidanalaisen päätöksen kumoamista. Kuten edellä tämän tuomion 188 kohdassa täsmennetään, kyseisessä määräyksessä määrätty menettely on oikeussuojakeino, jolla voidaan valvoa unionin elinten tai laitosten säädöksiä ja joka voi johtaa kyseisen artiklan toisen kohdan mukaisesti asianomaisen säädöksen kumoamiseen toimivallan puuttumisen, olennaisen menettelymääräyksen rikkomisen, perussopimusten tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkomisen taikka harkintavallan väärinkäytön perusteella. Tämän perusteella nyt

käsiteltävässä asiassa unionin yleisen tuomioistuimen on arvioitava tässä oikeudenkäynnissä, voidaanko riidanalainen päätös kumota jollakin näistä perusteista sen harjoittaman laillisuusvalvonnan yhteydessä, kuten edellä tämän tuomion 189–193 kohdassa muistutetaan.

200 Nyt käsiteltävässä asiassa todistustaakka asettuu toisaalle kuin menettelyssä, jonka päätteeksi annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Kyseisen tilintarkastustuomioistuimen nostaman kanteen yhteydessä tilintarkastustuomioistuimen oli näytettävä toteen, että kantaja oli laiminlyönyt velvollisuutensa SEUT 286 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koska se oli nostanut kyseisen kanteen. Tilintarkastustuomioistuimen oli siis osoitettava, että väitetyt väärinkäytökset olivat olleet riittävän vakavia ja ilmeisiä niin, että kantajan voitiin katsoa laiminlyöneen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävään kuuluvat velvollisuutensa
SEUT 286 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

201 Sitä vastoin nyt käsiteltävässä kanteessa, jonka kantaja on nostanut SEUT 263 artiklan perusteella, todistustaakka on kantajalla (ks. edellä tämän tuomion 193 kohta).

202 Lisäksi on huomautettava, että unionin tuomioistuin on tehnyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) oikeudellisen arvioinnin kustakin kantajan toiminnasta, jota tilintarkastustuomioistuin on pitänyt sääntöjenvastaisena, todetessaan tilintarkastustuomioistuimen esittämän ensimmäisen kanneperusteen olevan osittain perusteltu. Unionin tuomioistuin totesi tältä osin, että kantajan toiminta oli ollut osittain sääntöjenmukaista tai se ei ollut ollut ilmeisen sääntöjenvastaista ja että se oli ollut osittain sääntöjenvastaista tai ilmeisen sääntöjenvastaista (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 359–798 kohta).

203 Lisäksi on tuotava esille, että nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä väärinkäytökset, joihin tilintarkastustuomioistuin väittää riidanalaisessa päätöksessä kantajan syyllistyneen ja jotka koskevat unionin talousarviosta perusteettomasti maksettuja kuluja, ovat täsmälleen samat kuin ne, joihin tilintarkastustuomioistuin vetosi kanteessaan, jonka perusteella annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Kyseiset väärinkäytökset esitetään nimittäin molemmissa kanteissa kummankin kannekirjelmän liitteenä olevan saman taulukon avulla.

204 Kun otetaan kuitenkin huomioon, että nyt käsiteltävän kanteen kohde eroaa sen kanteen kohteesta, jonka perusteella annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 198 ja 199 kohta), ja että todistustaakka asettuu niissä kummassakin eri puolille (ks. edellä tämän tuomion 199 kohta), ja kun pidetään mielessä, että nyt käsiteltävässä asiassa vastine, samoin kuin kantajan vastaus ja vastaajan vastaus, on toimitettu vasta edellä mainitun tuomion antamisen jälkeen, asianosaisilla on ollut mahdollisuus esittää nyt käsiteltävässä asiassa uusia selvennyksiä, perusteluja ja todisteita – tilintarkastustuomioistuin kyseisten väärinkäytösten tosiasiallisuuden osoittamisen tueksi ja kantaja niiden kiistämiseksi.

205 Unionin yleisen tuomioistuimen on näin ollen yhdyttävä nyt käsiteltävässä asiassa arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), vain siinä tapauksessa, että sekä kyseisen tuomion taustalla olleessa kanteessa että nyt käsiteltävässä kanteessa vedotaan samoihin tosiseikkoihin ja todisteisiin eikä uusia selvennyksiä esitetä tai epäilyjä ilmene.

206 Edellä esitetyn perusteella nyt käsiteltävässä asiassa on arvioitava jokaista kantajan toimintaa, joka liittyy edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitettuihin korvaushakemuksiin, ottaen huomioon perustelut ja selitykset, jotka asianosaiset ovat esittäneet unionin yleiselle tuomioistuimelle, ja ratkaistava tämän perusteella, onko sen esitettävä sama arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) taustalla olleessa asiassa.

207 Koska unionin tuomioistuimet eivät voi korvata riidanalaisen toimen toteuttajan perusteluja omillaan, kuten edellä tämän tuomion 191 kohdassa muistutetaan, tutkittaessa nyt käsiteltävässä asiassa, onko kantaja osoittanut aiheutuneiden kulujen sääntöjenmukaisuuden, on otettava huomioon perusteet, joita tilintarkastustuomioistuin on esittänyt riidanalaisessa päätöksessä ja joiden vuoksi tilintarkastustuomioistuin oli katsonut kantajalle aiheutuneet kulut perusteettomasti maksetuiksi unionin talousarviosta. Pelkästään nämä perusteet huomioon ottaen on tutkittava, onnistuuko kantaja kiistämään ne ja osoittamaan kulujen sääntöjenmukaisuuden.

208 Edellä tämän tuomion 177–207 kohdassa esitetyt huomautukset huomioon ottaen on tutkittava väitteet, jotka koskevat luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista sekä ilmeisiä virheitä edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisiperintätaulukon riveillä tarkoitettuihin korvaushakemuksiin liittyvän kantajan toiminnan osalta.

209 Koska tilintarkastustuomioistuin erottaa riidanalaisessa päätöksessä toisistaan saamisten luokittelun perusteella kolme erityyppistä kulua eli ensinnäkin virkamatkakulut ja päivärahat, toiseksi edustuskulut ja kolmanneksi virka-auton ja autonkuljettajan palvelun käyttämisestä aiheutuneet kulut, on noudatettava samaa lähestymistapaa, kun tutkitaan väärinkäytökset, joihin tilintarkastustuomioistuin väittää kantajan syyllistyneen ja jotka rajautuvat koskemaan kantajan toimintaa, johon liittyviä korvaushakemuksia tarkoitetaan edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä.

2) Virkamatkakulut ja päivärahat

210 Aluksi on muistutettava, että unionin tuomioistuin toi luottamuksensuojan periaatteen osalta esille menettelyssä, jonka päätteeksi se antoi 30.9.2021 tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei tilintarkastustuomioistuin voi arvostella pätevällä tavalla kantajaa siitä, että tälle on maksettu virkamatkakuluja tai päivärahoja tilintarkastustuomioistuimen presidentin hyväksyttyä virkamatkan, jonka sääntöjenvastaisuus ei ole ilmeistä, sellaisen hakemuksen perusteella, joka ei ole vilpillinen ja josta ei ole jätetty pois olennaisia tietoja (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 380 kohta). Unionin tuomioistuin totesi, että sitä, ovatko tilintarkastustuomioistuimen presidentin kantajan hakemuksesta antamat matkamääräykset voineet synnyttää asianomaisen henkilön perustellun luottamuksen kyseisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen, on arvioitava tapauskohtaisesti vertaamalla virkamatkan hyväksyntää koskevassa hakemuksessa ilmoitettua perustetta ja virkamatkan todellista tarkoitusta, sellaisena kuin se ilmenee unionin tuomioistuimelle esitetyistä todisteista.

211 Unionin tuomioistuin täsmensi niin ikään, että virkamatkakulujen korvaamista tai päivärahojen maksamista koskevaa hakemusta on pidettävä sääntöjenvastaisena, jos näytetään, että kyseessä olevan virkamatkan varjolla tosiasiallisesti harjoitettua toimintaa ei voida yhdistää kantajan tehtävien hoitoon. Unionin tuomioistuin täsmensi, että tämä sääntöjenvastaisuus voidaan ottaa huomioon SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrätyssä menettelyssä joko siinä tapauksessa, että

matkamääräys on saatu vilpillisesti tai olennaisten tietojen osalta puutteellisen hakemuksen perusteella, tai siinä tapauksessa, että tämän toiminnan ja näiden tehtävien välisen yhteyden puuttuminen on ilmeistä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 392 kohta).

212 Edellä tämän tuomion 210 ja 211 kohdassa läpi käytyjä unionin tuomioistuimen näkemyksiä on sovellettava soveltuvin osin nyt käsiteltävässä asiassa. Kun niitä sovelletaan nyt käsiteltävässä asiassa verrattuna menettelyyn, jonka päätteeksi annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), on kuitenkin otettava huomioon asianosaisten esittämät uudet perustelut ja todisteet ja erityisesti asianosaisten välillä eri tavalla jakautuva todistustaakka sekä nyt käsiteltävän kanteen erilainen kohde eli se, että nyt kyseessä on perusteettomasti maksettujen määrien takaisin periminen asetuksen 2018/1046 mukaisesti sekä vaatimus riidanalaisen päätöksen kumoamisesta SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaisesti.

213 On muistettava niin ikään, että nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuimen presidentti antoi matkamääräykset kantajan hakemuksesta ottaen huomioon kantajan esittämät tiedot, kun taas riidanalainen päätös annettiin OLAFin kertomuksen perusteella, ja tuossa kertomuksessa todettiin, etteivät tiedot, jotka kantaja oli antanut tilintarkastustuomioistuimelle matkamääräyksissään, olleet riittäviä niin, että tilintarkastustuomioistuimen presidentti olisi pystynyt niiden perusteella ratkaisemaan, oliko toiminta tilintarkastustuomioistuimen edun mukaista (ks. edellä tämän tuomion 104 kohta). Koska tilintarkastustuomioistuimella ei ole vastaavia tutkintavaltuuksia kuin OLAFilla, kuten edellä tämän tuomion 107 kohdassa todetaan, on näin ollen otettava huomioon OLAFin kertomuksen päätelmät ja arvioitava nyt käsiteltävässä asiassa, onko tilintarkastustuomioistuimen presidentin kantajan hakemuksesta antama maksumääräys voinut synnyttää kantajan perustellun luottamuksen asianomaisen virkamatkan sääntöjenmukaisuuteen.

214 Tätä arviointia varten on tutkittava edellä tämän tuomion 193 kohdassa esille otettu todistustaakka huomioon ottaen, onko kantaja onnistunut osoittamaan tarvittaessa esittämällä uusia todisteita, jotka kyseenalaistavat OLAFin kertomuksessa esitetyt toteamukset, ettei matkamääräystä ole saatu vilpillisesti tai sellaisen hakemuksen perusteella, josta on jätetty pois olennaisia tietoja, tai että virkamatkan varjolla tosiasiallisesti harjoitettu toiminta voidaan yhdistää kantajan tehtävien hoitoon.

i) Poliittisten päättäjien ja heidän kabinettiensa jäsenten tapaamisiin liittyneet virkamatkat

215 Edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitetuista kantajan korvaushakemuksista hyvin moni tilintarkastustuomioistuimen hyväksymistä ja virkamatkakulujen korvaamiseen tai päivärahojen maksuun johtaneista liittyi tapaamisiin poliittisten päättäjien kanssa. Kyseessä ovat takaisinperintätaulukon riveillä 1, 7, 19, 41, 43, 59, 92, 97, 118 (osaksi), 169, 171, 203, 204, 208, 211, 215, 238, 248, 296 (osaksi), 301, 303, 313, 314, 319 ja 320, 326 (osaksi), 330 (osaksi), 331 (osaksi), 334 (osaksi), 336, 339 (osaksi), 346, 352, 355, 373 ja 374 (osaksi), 381, 382 (osaksi), 395 ja 402 tarkoitetut korvaushakemukset.

216 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että tilintarkastustuomioistuin vastustaa edellä mainituilla riveillä tarkoitettuun toimintaan liittyneitä kantajalle aiheutuneita virkamatkakuluja tai päivärahoja, koska se katsoo olennaisin osin, ettei tämä toiminta liittynyt kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä eikä tilintarkastustuomioistuimen työhön.

217 Kantajan mielestä hänen tapaamisensa poliittisten päättäjien kanssa voidaan yhdistää hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviensä hoitoon, joten niitä on pidettävä sääntöjenmukaisina ja niiden on katsottava synnyttäneen kantajan perustellun luottamuksen niiden sääntöjenmukaisuuteen. Kantaja viittaa lähinnä arviointiin, jonka unionin tuomioistuin esittää 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja tuo esille erityisesti, että unionin tuomioistuin on katsonut, että tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitaminen voi käsittää protokollatoimintaa, jolla pyritään muun muassa tekemään tilintarkastustuomioistuimen työtä tunnetummaksi ja edistämään sitä sekä ylläpitämään tilintarkastustuomioistuimen edun mukaisesti suhteita merkittäviin päättäjiin. Lisäksi kantaja huomauttaa unionin tuomioistuimen vahvistaneen, että tällainen protokollatoiminta voi koskea useammin tilintarkastustuomioistuimen asianomaisen jäsenen kanssa samasta jäsenvaltiosta tulevia päättäjiä. Kantaja katsoo samoin, ettei tilintarkastustuomioistuin voi riitauttaa nyt käsiteltävässä asiassa sitä, mitä unionin tuomioistuin on todennut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sille toimitetun asiakirja-aineiston sekä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnin perusteella.

218 Unionin tuomioistuin on todennut menettelyssä, jonka päätteeksi se antoi 30.9.2021 tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että virkamatkoja, jotka on hyväksytty avoimesti poliittisten päättäjien tapaamista varten, ei voida yleisesti pitää tarkoituksensa perusteella ilmeisen sääntöjenvastaisina (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 438 kohta). Unionin tuomioistuin on tuonut esille saman oikeudenkäynnin yhteydessä erityisesti kantajan tapaamisista kyseisen puolueen jäsenten kanssa, että kantajan ja kyseisen puolueen välillä todetut läheiset yhteydet eivät riitä kyseisessä oikeudenkäynnissä luomaan olettamaa, jonka perusteella voitaisiin systemaattisesti päätellä virkamatka, jonka tarkoituksena on poliittisen päättäjän tapaaminen, ilmeisen sääntöjenvastaiseksi pelkästään sen vuoksi, että kyseinen päättäjä on tämän puolueen jäsen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 464 kohta). Unionin tuomioistuimen mukaan on näet niin, että kun otetaan huomioon erityisesti kyseisen puolueen merkittävä asema Belgian politiikassa ja suhteet, joita kantajalla saattoi perustellusti olla tämän puolueen parissa hänen tehtävässään aloittamistaan edeltäneen toimintansa vuoksi, tähän samaan puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien tapaamista koskevien useiden protokollaan liittyvien virkamatkojen järjestämistä ei voida pitää epäuskottavana (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 465 kohta).

219 Tilintarkastustuomioistuin väittää olennaisin osin, että OLAFin tutkimuksessa havaittiin erilaisten tietojen pois jättämisiä, jotka auttoivat peittelemään kantajan toiminnan tosiasiallista yksityistä luonnetta. Tilintarkastustuomioistuin arvostelee kantajaa siitä, että tämä on pitänyt yllä säännöllisesti tiiviitä suhteita pieneen piiriin korkean tason poliittisia päättäjiä, jotka olivat kyseisen puolueen jäseniä – kuten kantajakin oli ollut ennen tilintarkastustuomioistuimeen nimittämistä – ja samalla kantajan pitkäaikaisia tuttavia. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan tällaiset suhteet liittyivät poliittiseen toimintaan, josta ei ollut ilmoitettu, eivätkä kyseisen suhteet joka tapauksessa liittyneet tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitoon.

220 Koska kantajan nyt käsiteltävässä asiassa esittämissä perusteluissa viitataan yksinomaan arviointiin, jonka unionin tuomioistuin esittää 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 202–205 kohdassa esitetyt unionin yleisen tuomioistuimen huomautukset, on sen selvittämiseksi, ovatko edellä tämän tuomion 215 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettuihin

korvaushakemuksiin liittyneet matkamääräykset voineet synnyttää kantajan perustellun luottamuksen asianomaisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen, tutkittava ensin, esittääkö tilintarkastustuomioistuin itse uusia perusteluja tai selityksiä verrattuna niihin, jotka se esitti unionin tuomioistuimelle asianomaisten hakemusten osalta, ja jos esittää, on arvioitava nämä uudet seikat huomioon ottaen, voidaanko kyseisten hakemusten sääntöjenmukaisuuden arvioinnissa päätyä toiseen lopputulokseen kuin unionin tuomioistuin vai onko unionin yleisen tuomioistuimen yhdyttävä nyt käsiteltävässä asiassa arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 205 kohta).

221 Tältä osin on todettava, että tilintarkastustuomioistuin tukeutuu unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämissään perusteluissa muihinkin seikkoihin kuin pelkästään siihen, että asianomaisissa matkamääräyksissä tarkoitetut poliittiset päättäjät olivat kyseisen puolueen jäseniä ja kantajan tuttavia. Tilintarkastustuomioistuin antaa nimittäin erityisiä lisäselvityksiä sen osoittamiseksi, etteivät kantajan tapaamiset näiden kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa liittyneet hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviinsä, kun otetaan huomioon tapaamisten tiheys sekä tavattujen henkilöiden pieni piiri, joka oli aina täsmälleen sama, kuten OLAFin kertomuksesta paljastui.

222 Ensinnäkin on tosiaan huomautettava, että kantaja ylläpiti kahden toimikautensa aikana tilintarkastustuomioistuimessa tiiviitä suhteita poliittisiin päättäjiin, jotka olivat kyseisen puolueen jäseniä, eikä kantaja ole kiistänyt tätä.

223 On muistutettava, kuten edellä tämän tuomion 111 ja 112 kohdassa todetaan, että kantajan tiheät tapaamiset kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa tulivat ilmi OLAFin tutkimuksessa. Yhtäältä OLAF osoitti kantajan tavanneen toimikautensa aikana ainakin 188 kertaa belgialaisia poliittisia päättäjiä, jotka kuuluivat pääsääntöisesti kyseiseen puolueeseen. OLAFin kertomuksen mukaan tapaamiskertojen määrä vastasi 24:ää prosenttia kaikista kantajan tapaamisista tai lounaista, joista hän oli esittänyt korvaushakemuksia. On todettava, että tämä koskee kaikkia edellä tämän tuomion 215 kohdassa mainittuja takaisinperintätaulukon rivejä, lukuun ottamatta rivejä 314, 319 ja 320. Toisaalta juuri OLAF totesi myös belgialaisten poliittisten päättäjien tapaamisten ja kyseisen puolueen puoluehallituksen viikoittaisten kokousten välisen yhteyden. Tältä osin OLAFin kertomuksesta ilmenee OLAFin takavarikoineen tutkimuksessaan 44 kokouksen pöytäkirjat, joista ilmeni kyseisen puolueen puoluehallituksen jäsenten läsnäolo 17.11.2008–29.4.2010. OLAF totesi kantajan olleen läsnä 28 kokouksessa.

224 Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että 42 virkamatkaa, joiden tarkoitukseksi kantaja oli esittänyt belgialaisten poliittisten päättäjien tapaamisen, voitiin yhdistää suoraan kantajan poliittiseen toimintaan, joka oli ristiriidassa hänen tehtäviensä kanssa, koska tosiasiassa virkamatkojen tarkoituksena oli kantajan osallistuminen kyseisen puolueen puoluehallituksen kokoukseen tai kyseisen puolueen järjestämille vastaanotoille (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 442–457 kohta). Näihin on lisättävä myös kymmenen edustuskuluihin liittyvää korvaushakemusta, joita unionin tuomioistuin piti sääntöjenvastaisina, koska ne liittyivät suoraan kantajan harjoittamaan poliittiseen toimintaan (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 633–637 kohta).

225 [Sellaisena kuin se on oikaistuna 24.6.2025 annetulla määräyksellä] Edellä tämän tuomion 224 kohdassa mainittujen tapaamisten lisäksi edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituista tapaamisista on huomautettava, että kantaja osallistui lisäksi 64 tapaamiseen sellaisten poliittisten päättäjien kanssa, jotka olivat niin ikään kyseisen puoleen jäseniä, virkamatkan tai edustuskulujen korvaushakemuksen yhteydessä (takaisinperintätaulukon rivit 19, 23, 24, 27, 41, 43, 57, 59, 65, 66, 89, 92, 96, 97, 111, 116, 118, 168, 169, 171, 183, 184, 190, 203, 204, 208, 211, 215, 218, 236, 238, 248, 257, 276, 281, 293 ja 294, 296, 303, 313, 314, 323, 326, 330, 331, 334, 336, 338, 339, 346, 350, 352, 354, 355, 357, 358, 367, 370, 381, 382, 395, 402 ja 408). Näiden tapaamisten lisäksi takaisinperintätaulukon riveillä 1, 7 ja 301 tarkoitettujen kolmen tapaamisen tarkoituksena oli tavata poliittisen päättäjän kabinetin jäsen.

226 Toiseksi asiakirja-aineistoon sisältyvistä tiedoista ilmenee kantajan tavanneen vain muutamia poliittisia päättäjiä, jotka kaikki olivat kyseisen puolueen jäseniä, niin kansallisella tasolla kuin unionin tasolla, ja valtaosa näistä tapaamisista oli järjestetty kantajan kotiseudulla.

227 On katsottava, että kantajan tiheät tapaamiset muutamien kyseiseen puolueeseen kuuluvien belgialaisten poliittisten päättäjien kanssa kahdella toimikaudellaan tilintarkastustuomioistuimessa osoittavat näiden tapaamisten erityisen asiayhteyden ja ovat siten olennaisia tietoja, joita tilintarkastustuomioistuimella ei ollut käytettävissään silloin, kun se hyväksyi kunkin virkamatkakulujen korvaamista ja päivärahojen maksamista koskeneen hakemuksen, jotka kantaja oli esittänyt toisistaan erillisinä ennen näitä tapaamisia. Tämä erityinen asiayhteys selvisi vasta, kun OLAF oli tutkinut tilanteen perusteellisesti sellaisten lisätietojen perusteella, jotka oli saatu vasta sen jälkeen, kun tilintarkastustuomioistuimen presidentti oli hyväksynyt virkamatkat. Kun otetaan huomioon näiden olennaisten tietojen pois jättäminen, kantaja ei siten voi vedota perusteltuun luottamukseen niiden matkamääräysten kohdalla, jotka koskevat tapaamisia kyseiseen puolueeseen kuuluvien belgialaisten poliittisten päättäjien tai heidän kabinettiensa jäsenten kanssa ja joita tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 1, 7, 19, 41, 43, 59, 92, 97, 118 (osaksi), 169, 171, 203, 204, 208, 211, 215, 238, 248, 296 (osaksi), 301, 303, 313, 326 (osaksi), 330 (osaksi), 331 (osaksi), 334 (osaksi), 336, 339 (osaksi), 346, 352, 355, 373 ja 374 (osaksi), 381, 382 (osaksi), 395 ja 402.

228 Tätä toteamusta eivät kyseenalaista kantajan esittämät väitteet.

229 Yhtäältä kantaja katsoo, ettei tavatun henkilön tunteminen pitkältä ajalta ole ilmeisen riittävä peruste väittää, ettei kyseinen tapaaminen liity kantajan tehtävien hoitoon. Kantajan mukaan missään ei kielletä tilintarkastustuomioistuimen jäseniä tapaamasta tuntemiaan henkilöitä. Toisaalta kantaja tuo olennaisin osin esille, etteivät 12 vuoden aikana toteutuneet seitsemän tapaamista parlamentin poliittisen ryhmän johtajan kabinetin jäsenen kanssa takaisinperintätaulukon riveillä 1, 7 ja 301 tarkoitettujen virkamatkojen yhteydessä voi selvästikään osoittaa, että kaikilla tapaamisilla kyseisen henkilön kanssa olisi ollut yksinomaan poliittinen tarkoitus eivätkä ne näin ollen olisi liittyneet hänen tehtäviensä hoitoon tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

230 Pelkästään se seikka, että kantaja tapaa tuntemansa henkilön, ei tietenkään osoita välttämättä, ettei kyseinen tapaaminen liity kantajan tehtävien hoitoon. On niin ikään totta, että kantajan ja yhden henkilön välisten tapaamisten lukumäärä kantajan toimikausilla tilintarkastustuomioistuimessa ei ole sellaisenaan riittävä osoittamaan jokaisen tapaamisen liittyneen kantajan poliittiseen toimintaan, josta ei ollut ilmoitettu, tai sen, etteivät tapaamiset olleet yhteydessä kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

231 Edellä tämän tuomion 227 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettuja kantajan korvaushakemuksia on kuitenkin arvioitava niiden erityisessä asiayhteydessä.

232 Edellä tämän tuomion 222–226 kohdassa nimittäin todetaan, että kantajan toimikausilla tilintarkastustuomioistuimessa kyseisiä tapaamisia oli hyvin tiheään ja ne koskivat vain muutamia henkilöitä. Tapaamisten tiheyttä ja tavattujen henkilöiden pientä määrää on tulkittava sen unionin tuomioistuimen esittämän toteamuksen valossa, jonka mukaan kantaja oli harjoittanut olennaisen osan kahta toimikauttaan tilintarkastustuomioistuimessa aktiivista poliittista toimintaa, joka ilmenee erityisesti välittömänä ja säännöllisenä osallistumisena kansallisen poliittisen puolueen hallintoelimen toimintaan, mistä unionin tuomioistuin päätteli, että tällainen toiminta oli selvästi ristiriidassa tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien kanssa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 267 ja 270 kohta).

233 Näissä olosuhteissa kantajan toistuvia tapaamisia sellaisten muutamien kansallisen tason poliittisten päättäjien kanssa, jotka olivat kyseisen puolueen jäseniä – kuten kantajakin oli ollut ennen aloittamistaan tilintarkastustuomioistuimen tehtävässä – ei voida pitää tilintarkastustuomioistuimen edun mukaisina sen työn edistämisen varmistamiseksi tai sen tehtäviin liittyvien näkemysten vaihtamiseksi. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitaminen tällä tavoin vaarantaa näet asianomaista jäsentä unionin elimessä korkeaa virkaa hoitavana henkilönä sitovien käytännesääntöjen noudattamisen. Kuten julkisasiamies Hogan on selittänyt ratkaisuehdotuksessaan tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2020:1052), tilintarkastustuomioistuimen jäsenten on paitsi noudatettava SEUT 285 ja SEUT 286 artiklassa tarkoitettua riippumattomuutta, kunniallisuutta ja pidättyvyyttä koskevia velvollisuuksia, myös oltava mahdollisimman puolueettomia ja pyyteettömiä. Tilintarkastustuomioistuimen jäseniltä, jotka ovat unionin ”taloudellinen omatunto”, tämä edellyttää väistämättä täyttä vastuunalaisuutta ja siten myös jossain määrin avoimuutta siinä, miten he käyttävät julkisia varoja (julkisasiamies Hoganin ratkaisuehdotus tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2020:1052, 76 kohta).

234 Tätä taustaa vasten on siis todettava, ettei edellä tämän tuomion 227 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettuja virkamatkoja, jotka liittyivät tapaamisiin kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa, voida yhdistää kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä eikä kantaja ole esittänyt mitään selvityksiä tai todisteita, jotka osoittaisivat tilanteen olevan päinvastoin.

235 Erinäisten tilintarkastustuomioistuimen esittämien väitteiden ja asiakirja-aineistosta selvästi ilmenevien seikkojen perusteella voidaan vahvistaa, ettei tällaista yhteyttä ole.

236 Ensinnäkin on todettava, että edellä tämän tuomion 227 kohdassa tarkoitetuista kantajan virkamatkoista takaisinperintätaulukon riveillä 19, 41, 118, 171, 203, 211, 215, 238, 303, 326, 331, 334, 346, 352 ja 402 mainitut virkamatkat, jotka ovat tapahtuneet maanantaisin, liittyivät suoraan kantajan poliittiseen toimintaan, josta ei ollut ilmoitettu ja joka oli ristiriidassa hänen tehtäviensä kanssa. OLAF totesi nimittäin tutkimuksessaan, että kyseisen puolueen puoluehallituksen viikoittaiset kokoukset pidettiin maanantaisin. OLAF huomautti niin ikään olevan selvää, että kantajan toimenkuva kyseisen puolueen jäsenenä, jolla oli äänioikeus, edellytti hänen säännöllistä läsnäoloaan viikoittaisissa kokouksissa vuoden 2008 marraskuuhun saakka. Lisäksi OLAFin kertomuksesta ilmenee, että vuoden 2010 huhtikuusta lähtien kantaja oli ollut kyseisen puolueen jäsen, jolla ei ollut äänioikeutta, mikä edellytti hänen läsnäoloaan vähintään jokaisen kuukauden

ensimmäisenä maanantaina pidetyissä kuukausittaisissa kokouksissa. Kantaja ei ole esittänyt todisteita, jotka osoittaisivat hänen olleen pois kyseisen puolueen kokouksista maanantaisin asianomaisten virkamatkojen yhteydessä.

237 Toiseksi tilintarkastustuomioistuin väittää takaisinperintätaulukon riveillä 19 ja 296 (osaksi) tarkoitetuista virkamatkoista, jotka liittyvät kantajan tapaamisiin kahden parlamentin jäsenen kanssa, että kyseiset jäsenet kuuluivat parlamentin kehitysvaliokuntaan sekä liikenne- ja matkailuvaliokuntaan. Tilintarkastustuomioistuimen näkemyksen mukaan näiden parlamentin jäsenten tehtävillä ei ollut mitään yhteyttä kantajan tehtäviin, sillä kantaja vastasi toimikausillaan tilintarkastustuomioistuimessa ulkosuhteisiin, laajentumiseen ja humanitaariseen apuun liittyvien unionin menojen tilintarkastuksesta. Lisäksi tilintarkastustuomioistuin huomauttaa, että toinen kyseisistä parlamentin jäsenistä oli kuulunut aiemmin samaan puolueeseen, johon kantaja oli kuulunut vuoteen 2002 saakka, ja että hän oli ollut kantajan kanssa toisen puolueen perustajajäsenenä lyhyen aikaa vuonna 2002.

238 Kolmanneksi asiakirja-aineistosta ilmenee kantajan hakeneen virkamatkakulujen korvaamista tai päivärahoja sellaisista virkamatkoista, joiden tarkoituksena oli tavata useita kertoja sama henkilö suhteellisen lyhyellä ajalla. Kantajan tapaamiset näet tihenivät vuonna 2015 erityisesti kahden kyseiseen puolueeseen kuuluvan poliittisen päättäjän kanssa, ja näitä tapaamisia tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 330 (osaksi), 331 (osaksi), 334 (osaksi), 336, 346 ja 355. Kantaja ei esittänyt tälle mitään perusteita, kun häntä pyydettiin istunnossa selvittämään näiden kahden henkilön kanssa pidettyjen tapaamisten tiheyttä. Koska kantaja ei antanut omasta puolestaan selitystä sille, miksi saman vuoden aikana oli tarpeen tehdä useita protokollaan liittyneitä virkamatkoja saman henkilön kanssa, asianomaiset menot on katsottava ilmeisen sääntöjenvastaisiksi, eikä niillä siten ole mitään yhteyttä kantajan tehtävien hoitamiseen.

239 Edellä esitetyn perusteella ja edellä tämän tuomion 232 kohdassa kuvattu asiayhteys huomioon ottaen on näin ollen katsottava, ettei edellä tämän tuomion 227 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetuilla virkamatkoilla, jotka liittyivät kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien tapaamisiin, ollut yhteyttä kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitoon. Tästä seuraa, etteivät kyseisiä tapaamisia koskevat matkamääräykset, jotka tilintarkastustuomioistuimen presidentti antoi kantajan hakemuksesta, voineet synnyttää kantajan perusteltua luottamusta kyseisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen. Siten neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee näitä virkamatkoja.

240 Sen sijaan takaisinperintätaulukon riveillä 314, 319 ja 320 tarkoitetuista kantajan virkamatkoista on todettava seuraavaa.

241 Ensinnäkin riidanalaiseen päätökseen liitetystä takaisinperintätaulukosta ilmenee sen rivillä 314 tarkoitetun virkamatkan osalta, että kantaja oli saanut virallisen kutsun eurooppalaiselta puolueelta eikä mitään todisteita tämän liittymisestä tilintarkastustuomioistuimen toimintaan ollut.

242 Kantaja katsoo, ettei tilintarkastustuomioistuin voi riitauttaa nyt käsiteltävässä asiassa sitä, mitä unionin tuomioistuin on todennut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sille toimitetun asiakirja-aineiston sekä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnin perusteella (ks. edellä tämän tuomion 217 kohta). Tässä yhteydessä kantajan on katsottava viittaavan lähinnä unionin tuomioistuimen kyseisessä tuomiossa esittämään arviointiin, joka koski takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitetusta illallisesta aiheutuneita edustuskuluja.

243 On huomautettava, että unionin tuomioistuin lausui 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) ainoastaan takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitettuun virkamatkaan eli illalliseen erästä eurooppalaista puoluetta edustavan parlamentin jäsenen kanssa liittyneiden edustuskulujen sääntöjenmukaisuudesta. Unionin tuomioistuin totesi nimittäin, että koska tilintarkastustuomioistuin ei ollut esittänyt sääntöjenvastaisuudesta lisäperusteita tai -todisteita, oli Euroopan parlamentin jäsenille osoitettujen kutsujen perusteella aiheutuneiden edustuskulujen korvaushakemuksia pidettävä sääntöjenmukaisina (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 624 kohta).

244 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin pitää takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitetusta tapaamisesta aiheutuneita kuluja sääntöjenvastaisina. Se muistuttaa tältä osin, että kantaja oli vastannut erään puolueen kutsuun ja että asianomaisen virkamatkan toiseen osaan oli kuulunut vapaa-ajan metsästystoimintaa Belgiassa, jonka unionin tuomioistuin oli katsonut sääntöjenvastaiseksi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Tilintarkastustuomioistuin esittää siis unionin yleiselle tuomioistuimelle uusia perusteita verrattuna perusteisiin, joihin unionin tuomioistuin tukeutui kyseisessä tuomiossa edellä tämän tuomion 243 kohdassa tarkoitetussa arvioinnissa.

245 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että asiakirja-aineistosta ilmenee, että tavattu henkilö oli parlamentin jäsen, joka kuului talousarvion valvontavaliokuntaan. Yhtäältä tilintarkastustuomioistuin ei väitä käsiteltävässä asiassa, että kyseinen henkilö oli kyseisen puolueen jäsen tai että kantaja oli vastannut kyseisen puolueen esittämään kutsuun. Toisaalta tilintarkastustuomioistuin väittää unionin tuomioistuimen pitäneen vapaa-ajan metsästystoimintaa sääntöjenvastaisena, mihin on todettava, että unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että takaisinperintätaulukon riveillä 315 ja 371 tarkoitetut kantajan virkamatkat, jotka liittyivät kutsuihin osallistua metsästysretkille Belgiassa, olivat sääntöjenvastaisia. Näillä virkamatkoilla ei ollut mitään yhteyttä takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitettuun kantajan illalliseen parlamentin jäsenen kanssa. Asiakirja-aineistosta ilmenee yhtäältä, että kyseinen illallinen järjestettiin Brysselissä samana päivänä eli 15.10.2014 kuin rivillä 315 tarkoitettu virkamatka, joka liittyi metsästysretkeen Belgiassa. Asiakirja-aineiston mukaan rivillä 315 tarkoitettu virkamatka alkoi kuitenkin vasta kello 23.00 lähdöllä Brysselistä, joten mitä todennäköisimmin se saattoi alkaa vasta rivillä 314 tarkoitetun illallisen jälkeen. Tilintarkastustuomioistuin ei siis ole osoittanut, että vapaa-ajan metsästystoimintaa oli harjoitettu sinä päivänä, jona rivillä 314 tarkoitettu tapaaminen pidettiin. Toisaalta rivillä 371 tarkoitettu virkamatka oli tapahtunut 16.11.2015 eli yli vuoden myöhemmin kuin rivillä 314 tarkoitettu illallinen.

246 Näissä olosuhteissa edellä tämän tuomion 244 kohdassa mainitut tilintarkastustuomioistuimen täsmennykset eivät ole riittäviä niin, että takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitettua virkamatkaa voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisin kuin unionin tuomioistuin on sitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 243 kohdassa esitetyn mukaisesti. Unionin yleinen tuomioistuin yhtyy siten takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitettuja virkamatkakuluja ja päivärahoja koskevaan arviointiin, vaikka se koski vain kyseisellä rivillä tarkoitettuun virkamatkaan liittyneitä edustuskuluja.

247 Näin ollen siltä osin kuin unionin tuomioistuin on katsonut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitettuun virkamatkaan liittyneiden edustuskulujen korvaushakemusta oli pidettävä sääntöjenmukaisena (ks. edellä tämän tuomion 243 kohta), on todettava, että kyseistä virkamatkaa koskeva matkamääräys, jonka tilintarkastustuomioistuimen presidentti oli antanut kantajan hakemuksesta, pystyi synnyttämään kantajan perustellun luottamuksen virkamatkan sääntöjenmukaisuuteen. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon rivillä 314 tarkoitettua virkamatkaa, johon liittyvä rahamäärä on 96,60 euroa.

248 Toiseksi kantaja kiistää takaisinperintätaulukon riveillä 319 ja 320 tarkoitetusta tapaamisesta belgialaisen ministerin kabinetin jäsenen kanssa aiheutuneiden kulujen olleen sääntöjenvastaisia viittaamalla olennaisin osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 217 kohta).

249 Tilintarkastustuomioistuin esittää kyseisen tapaamisen sääntöjenvastaisuuden tueksi, että kyseessä oli tapaaminen liikkuvuudesta vastaavan Belgian ministerin kanssa eikä tapaamisella ollut mitään yhteyttä kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä, joka vastaa ulkosuhteisiin, laajentumiseen ja humanitaariseen apuun liittyvien unionin menojen tilintarkastuksesta.

250 Unionin tuomioistuin on todennut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei tilintarkastustuomioistuin ollut ilmoittanut tavatun henkilön kuuluvan kyseiseen puolueeseen vaan katsovansa, että kyseinen virkamatka pitäisi yhdistää poliittiseen tai yksityiseen toimintaan, koska se liittyi kuljetusalaan. Unionin tuomioistuimen mukaan tämä seikka ei riittänyt osoittamaan kyseistä virkamatkaa ilmeisen sääntöjenvastaiseksi (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 470 kohta).

251 Kun otetaan huomioon edellä tämän tuomion 205 kohdassa todetut seikat sekä se, että tässä oikeudenkäynnissä on esitetty samat tosiseikat ja todisteet kuin oikeudenkäynnissä, jonka päätteeksi annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), on toistettava unionin tuomioistuimen arviointi, joka koskee takaisinperintätaulukon riveillä 319 ja 320 tarkoitettua virkamatkaa. Koska unionin tuomioistuimessa ei osoitettu kyseisen virkamatkan ollen ilmeisen sääntöjenvastainen (ks. edellä tämän tuomion 250 kohta) eikä tilintarkastustuomioistuin väitä, että kyseinen virkamatka olisi ollut luonteeltaan vilpillinen tai että siitä olisi jätetty pois olennaisia tietoja, on katsottava, että siihen liittynyt matkamääräys, jonka tilintarkastustuomioistuimen presidentti oli antanut kantajan hakemuksesta, oli voinut synnyttää kantajan perustellun luottamuksen asianomaisen virkamatkan sääntöjenmukaisuuteen. Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 319 ja 320 tarkoitettua virkamatkaa, johon liittyvä rahamäärä on 96,60 euroa.

ii) Muut virkamatkat

252 Edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitettujen korvaushakemusten joukossa on muita hakemuksia, joiden perusteella oli korvattu virkamatkakuluja ja maksettu päivärahoja ja joilla tilintarkastustuomioistuin ei katso olevan mitään yhteyttä tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitoon; nämä hakemukset

liittyvät takaisinperintätaulukon riveillä 47, 56, 57, 63, 103, 128, 137, 138, 143, 155 (osaksi), 157, 161, 196, 199, 210, 237, 277, 284, 290, 293 ja 294, 310 (osaksi), 330 (osaksi), 331 (osaksi), 334 (osaksi), 335, 339 (osaksi), 347, 373 ja 374 (osaksi), 382, 391, 411 ja 412 tarkoitettuun kantajan toimintaan.

253 Samoin kuin niiden virkamatkojen kohdalla, jotka liittyivät tapaamisiin poliittisten päättäjien ja heidän kabinettiensa jäsenten kanssa (ks. edellä tämän tuomion 216 kohta), riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että tilintarkastustuomioistuin vastustaa kantajalle aiheutuneita virkamatkakuluja tai korvattuja päivärahoja, jotka liittyvät edellä tämän tuomion 252 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettuihin kantajan korvaushakemuksiin, koska sen mukaan niillä ei ollut mitään yhteyttä kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

254 Kantaja katsoo, että edellä tämän tuomion 252 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut virkamatkat liittyivät hänen tehtäviinsä tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä. Kantaja viittaa tältä osin lähinnä arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja väittää, että tämä arviointi olisi otettava huomioon nyt käsiteltävässä asiassa. Kantaja muistuttaa, ettei tilintarkastustuomioistuin voi riitauttaa nyt käsiteltävässä asiassa sitä, mitä unionin tuomioistuin on todennut kyseisessä tuomiossa sille esitetyn asiakirja-aineiston sekä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnin perusteella.

255 Ensinnäkin osasta takaisinperintätaulukon riveillä 330, 331 ja 334 tarkoitettuja virkamatkoja on todettava, ettei unionin tuomioistuin ole ottanut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten kantaa siihen, onko kantajan osallistuminen erään flanderilaisen poliittisesti suuntautuneen yhdistyksen uudenvuoden vastaanotolle (rivi 330 osaksi), hänen osallistumisensa asiakirjan esittelyyn parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle (COCOBU) (rivi 331 osaksi), samoin kuin hänen tapaamisensa Belgian Kuuban-suurlähettilään kanssa (rivi 334 osaksi) ollut sääntöjenmukaista.

256 Tilintarkastustuomioistuin tuo esille riveillä 330 ja 331 tarkoitetusta toiminnasta, että kantajan osallistuminen flanderilaisen poliittisesti suuntautuneen yhdistyksen uudenvuoden vastaanottoon sekä asiakirjan esittelyyn parlamentin talousarvion valvontavaliokunnalle olivat jatkuneet tapaamisella kyseisen puolueen jäsenen kanssa. Tilintarkastustuomioistuin ilmoittaa rivillä 334 tarkoitetun toiminnan osalta, ettei kantajan kalenterissa ollut kyseisen päivän kohdalla mainintaa Belgian Kuuban-suurlähettilään tapaamisesta ja että joka tapauksessa tätä mahdollista tapaamista ei voitu yhdistää kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin, sillä tilintarkastustuomioistuimella ei ollut suunniteltua tarkastuskäyntiä Kuubassa.

257 Kantaja ei esitä mitään huomautusta näistä tilintarkastustuomioistuimen väitteistä, vaikka sen on osoitettava nyt käsiteltävässä asiassa (ks. edellä tämän tuomion 193 kohta), että kyseisten virkamatkakulujen maksaminen unionin talousarviosta on ollut perusteltua ja että riidanalainen päätös on lainvastainen siksi, että siinä katsotaan kyseisten kulujen maksamisen olleen perusteetonta.

258 Näissä olosuhteissa on katsottava, etteivät takaisinperintätaulukon riveillä 330, 331 ja 334 osaksi tarkoitetut virkamatkat liittyneet kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä. Tästä seuraa, etteivät kyseisiä virkamatkoja koskevat matkamääräykset, jotka tilintarkastustuomioistuimen presidentti antoi kantajan hakemuksesta, voineet synnyttää kantajan perusteltua luottamusta kyseisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen. Siten neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee näitä virkamatkoja.

259 Toiseksi unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon riveillä 293 ja 294 tarkoitetusta virkamatkasta, että kyseistä virkamatkaa koskevat tilintarkastustuomioistuimen väitteet oli hylättävä, koska sääntöjenvastaisuutta, johon tilintarkastustuomioistuin väitti kantaja syyllistyneen, voitiin pitää anteeksiannettavana erehdyksenä. Unionin tuomioistuin totesi, että vaikka tilintarkastustuomioistuimen väitettä, jonka mukaan tämä virkamatka oli pidetty voimassa sen perusteluna olleen tapaamisen peruuntumisesta huolimatta, on kantajan kalenterimerkinnän perusteella pidettävä perusteltuna, tältä osin ei ole näytetty toteen petosta, sillä kellonaikana, jona kyseinen virkamatka oli alun perin määrä toteuttaa, järjestettiin tilintarkastustuomioistuimelle ilmoitettu lounas (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 579 kohta).

260 Tilintarkastustuomioistuin muistuttaa nyt käsiteltävässä asiassa, että takaisinperintätaulukon riveillä 293 ja 294 tarkoitettuun virkamatkaan liittynyt kokous oli peruttu ja että sen tilalta kantaja oli tarjonnut lounaan kolmelle kyseisen puoleen jäsenelle.

261 Kun huomioon otetaan kantajan suhteet kyseiseen puolueeseen kuuluviin poliittisiin päättäjiin sekä se, että unionin yleisen tuomioistuimen näkemyksen mukaan nämä suhteet eivät liity kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä (ks. edellä tämä tuomion 232–234 ja 239 kohta), on takaisinperintätaulukon riveillä 293 ja 294 tarkoitettuun virkamatkaan sovellettava edellä tämän tuomion 227 kohdassa esitettyä päätelmää.

262 Siten on katsottava, että kantajan suhteista kyseisen puolueen jäseniin muodostuva asiayhteys on olennainen tieto, jota tilintarkastustuomioistuimen presidentillä ei voinut olla tiedossaan silloin, kun hän hyväksyi kyseisten virkamatkakulujen korvaamista ja päivärahojen maksamista koskevan hakemuksen. Kun otetaan huomioon tällaisten olennaisten tietojen pois jättäminen, kantaja ei voi vedota luottamuksensuojaan sellaisen matkamääräyksen kohdalla, joka koskee peruttua kokousta, joka on korvattu lounaalla kolmen kyseisen puolueen jäsenen kanssa. Siten neljäs kanneperuste on hylättävä takaisinperintätaulukon riveillä 293 ja 294 tarkoitettua virkamatkaa koskevilta osin.

263 Kolmanneksi unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että valtaosaa edellä tämän tuomion 252 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä 56, 57, 63, 128, 137, 138, 143, 155 (osaksi), 196, 199, 277, 284, 290, 310 (osaksi), 335, 339 (osaksi), 347, 373 ja 374 (osaksi), 382, 391, 411 ja 412 tarkoitetuista korvaushakemuksista ei pitäisi katsoa ilmeisen sääntöjenvastaisiksi kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin verrattuna (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 498–501, 515, 534–536, 558, 559, 561–563, 567–576 ja 579 kohta).

264 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja viittaa unionin tuomioistuimen 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) tekemään arviointiin, joka koskee kysymystä siitä, saattoivatko edellä tämän tuomion 263 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettuihin korvaushakemuksiin liittyneet matkamääräykset synnyttää kantajan perustellun luottamuksen asianomaisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen. On siis sovellettava samaa päättelyä kuin edellä tämän tuomion 220 kohdassa. Siten on tutkittava, esittääkö tilintarkastustuomioistuin uusia täsmennyksiä ja perusteluja verrattuna niihin, joita se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle näiden hakemusten osalta, ja jos esittää, on arvioitava kaikki nämä seikat huomioon ottaen, onko kyseisiä hakemuksia arvioitava nyt käsiteltävässä asiassa

toisin kuin unionin tuomioistuin on niitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 205 kohta).

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 56, 138, 196, 284 ja 382 tarkoitetut virkamatkat*

265 Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon riveillä 56, 138, 196, 284 ja 382 tarkoitetuista matkamääräyksistä, jotka liittyivät kantajan tapaamisiin diplomaattien ja yrittäjien kanssa, ettei tilintarkastustuomioistuin – jolla oli todistustaakka – ollut osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että virkamatkat, joiden aikana kyseiset kulut olivat aiheutuneet, olivat olleet luonteeltaan yksityisiä. Unionin tuomioistuimen mukaan tapaamiset diplomaattien ja yrittäjien kanssa voitiin lähtökohtaisesti yhdistää tilintarkastustuomioistuimen unionin ulkosuhteista vastaavaan jaostoon kuuluvan jäsenen tehtäviin (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 569–575 kohta).

266 Unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitetuista virkamatkoista, joiden tavoitteena oli antaa Flanderin yrittäjille tilaisuus tavata ulkomaankomennuksella olevia belgialaisia diplomaatteja, että tällaiset tapaamiset voivat olla tilaisuus vaihtaa näkemyksiä tilintarkastustuomioistuinta kiinnostavista aiheista ja tehdä tilintarkastustuomioistuimen työtä tunnetummaksi ja edistää sitä kansallisten korkeiden virkamiesten keskuudessa. Unionin tuomioistuimen mukaan se, että kyseiset tapaamiset järjesti järjestö, jonka tarkoituksena on edistää Flanderin etuja Brysselissä, ei yksinään riitä osoittamaan kyseisten virkamatkojen sääntöjenvastaisuutta (ks. vastaavasti tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 573 kohta).

267 Kuten edellä tämän tuomion 116 kohdassa todetaan, riidanalaiseen päätökseen liitetyssä takaisinperintätaulukossa tuodaan esille OLAFin kertomukseen ja erityisesti kertomuksen sivuihin 5, 18, 29 ja 37 viitaten, että takaisinperintätaulukon riveillä 138 ja 196 tarkoitetuissa korvaushakemuksissa viitataan sellaiselta järjestöltä saatuihin virallisiin kutsuihin, jonka tarkoituksena on edistää Flanderin yritysten toimintaa Brysselissä ja järjestää tapaamisia, joissa Flanderin yrittäjät saavat tilaisuuden tavata ulkomaankomennuksella olevia belgialaisia diplomaatteja, eivätkä tällaiset kutsut liity kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä. Samaa todetaan takaisinperintätaulukon rivillä 382 tarkoitetusta korvaushakemuksesta.

268 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin muistuttaa takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitetun toiminnan tavoitteesta, joka palautetaan mieliin edellä tämän tuomion 267 kohdassa. Lisäksi tilintarkastustuomioistuin esittää, että edellä tämän tuomion 266 kohdassa mainittua unionin tuomioistuimen päätelmää, jonka mukaan tällaisen toiminnan olisi annettava tilaisuus vaihtaa näkemyksiä tilintarkastustuomioistuinta kiinnostavista aiheista ja tehdä tilintarkastustuomioistuimen työtä tunnetummaksi ja edistää sitä kansallisten korkeiden virkamiesten keskuudessa, voidaan soveltaa mihin tahansa tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tapaamiseen tilintarkastustuomioistuimen ulkopuolisen henkilön kanssa.

269 Tältä osin on todettava, ettei tällainen perustelu ole riittävä kumoamaan toteamuksia, jotka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) ja joiden mukaan oli yhtäältä riidatonta, että Brysselissä vuosittain järjestettävälle ”diplomaatti-illalliselle” kokoontui suuri määrä belgialaisia diplomaatteja, ja toisaalta, että diplomaattien tapaaminen voitiin lähtökohtaisesti yhdistää

tilintarkastustuomioistuimen unionin ulkosuhteista vastaavaan jaostoon kuuluvan jäsenen tehtäviin (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 569 ja 573 kohta).

270 Siten takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitettujen virkamatkojen osalta nyt käsiteltävässä asiassa on toistettava edellä tämän tuomion 265, 266 ja 269 kohdassa läpi käyty arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja on katsottava, etteivät kyseiset virkamatkat olleet lähtökohtaisesti sääntöjenvastaisia.

271 Sen sijaan näin ei ole takaisinperintätaulukon riveillä 56 ja 284 tarkoitettujen virkamatkojen kohdalla.

272 Takaisinperintätaulukon rivillä 56 tarkoitettu virkamatka koski 6.7.2009 järjestettyä työlounasta Venäjän federaation diplomaatin kanssa, ja riidanalaiseen päätökseen liitetyssä takaisinperintätaulukossa annetun tilintarkastustuomioistuimen selityksen mukaan kyseinen lounas liittyi sellaisten kolmansien henkilöiden hyväksi toteutettuihin toimenpiteisiin, jotka halusivat adoptoida lapsen Venäjältä; unionin tuomioistuin katsoi, etteivät tilintarkastustuomioistuimen toimittamat asiakirjat, jotka oli päivätty useita kuukausia kyseisen virkamatkan jälkeen ja joissa ei viitata lounaaseen eikä mihinkään aiemmin tapahtuneeseen seikkaan, osoittaneet varmuudella, että kyseisellä virkamatkalla olisi ollut tarkoitus, joka ei liity kantajan tehtäviin (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 570 ja 571 kohta).

273 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin viittaa asiakirja-aineistoon, johon sisältyy kyseistä tapaamista Venäjän federaation diplomaatin kanssa koskeva katkelma OLAFin kertomuksesta. Kuten edellä tämän tuomion 122 kohdassa todetaan, OLAF katsoi tutkimuksessaan kyseisen tapaamisen olleen yksityinen. OLAF totesi kantajan tavanneen kyseisen diplomaatin asiassa, jossa oli kyse venäläisen lapsen adoptoinnista belgialaiseen perheeseen. OLAFin kertomuksen mukaan kantajan sähköisessä kalenterissa olleessa merkinnässä oli viitattu adoptiossa ilmenneisiin vaikeuksiin ja kyseisen konsulin halukkuuteen auttaa tarvittavissa muodollisuuksissa ongelman ratkaisemiseksi. OLAF toi lisäksi esille, että kantaja oli tavannut saman diplomaatin 22.6.2009 ja jälleen 6.7.2009 ja että matkamääräyksissä mainittiin ”tapaaminen [diplomaatin] kanssa”, muttei tapaamisten todellista tarkoitusta.

274 Tilintarkastustuomioistuin väittää myös, että kyseisen tapaamisen tarkoitus oli edesauttaa adoptiomenettelyä tilanteessa, jossa Belgian kansalaisista muodostuva pariskunta halusi adoptoida lapsen, joka oli Venäjän kansalainen, mikä osoittaa tapaamisen olleen yksityinen. Tilintarkastustuomioistuin viittaa kyseisen virkamatkan asiayhteyteen ja tuo esille, että kyseistä virkamatkaa oli edeltänyt toinen päivärahaton virkamatka, joka oli tapahtunut kaksi viikkoa aiemmin 22.6.2009 ja että näiden jälkeen oli ollut vielä uusi tapaaminen 30.11.2009. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan se, ettei kantaja ollut hakenut näiden kahden tapaamisen osalta matkamääräystä korvauksineen osoittaa niiden liittyneen asianomaisen pariskunnan yksityis- ja perhe-elämään.

275 On katsottava, että kyseisen virkamatkan sääntöjenmukaisuutta voidaan epäillä tilintarkastustuomioistuimen esittämien täsmennysten perusteella. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan kyseisen virkamatkan sääntöjenmukaisuuteen liittyviä epäilyjä tukevat erityisesti hyvin lyhyellä aikavälillä järjestetyt useat tapaamiset kantajan ja saman Venäjän federaation

diplomaatin välillä ilman aiempina tai myöhempinä vuosina järjestettyjä tapaamisia yhdistettynä samalla aikavälillä käytyyn sähköpostiviestien vaihtoon, joka liittyi lapsen adoptiota koskevaan yksittäiseen menettelyyn ystäväpariskunnan hyväksi.

276 Koska kantajalle korvattujen määrien sääntöjenmukaisuudesta on olemassa epäilyjä, kantajan on osoitettava, että asianomaiset kulut ovat aiheutuneet sovellettavien sääntöjen mukaisesti (ks. edellä tämän tuomion 193 kohta). Kantaja ei esitä kuitenkaan nyt käsiteltävässä asiassa uusia todisteita, jotka voisivat kumota nämä epäilyt.

277 Myös takaisinperintätaulukon rivillä 284 tarkoitettuun virkamatkaan, joka koskee lounasta Belgian kuningaskunnan Ranskan-suurlähettilään kanssa, liittyy sen sääntöjenmukaisuutta koskevia epäilyjä tilintarkastustuomioistuimen esittämien täsmennysten perusteella. Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei kyseisen lounaan yksityistä luonnetta siltä osin kuin tilintarkastustuomioistuin vetosi kyseisen suurlähettilään ja kantajan väliseen ystävyyssuhteeseen sekä muiden osallistujien henkilöllisyyteen ollut näytetty toteen, sillä yksikään todiste ei ollut omiaan selventämään kyseisen lounaan tarkoitusta unionin tuomioistuimelle eikä pelkästään tällainen ystävyyssuhde ollut missään tapauksessa riittävä peruste sulkea pois sitä mahdollisuutta, että samalla lounaalla on voinut olla ammatillinen ulottuvuus (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 575 kohta).

278 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja ei esitä uusia todisteita. Tilintarkastustuomioistuin selittää puolestaan uudelleen toisella tavoin, että takaisinperintätaulukon rivillä 284 tarkoitettu virkamatka oli luonteeltaan yksityinen. Se täsmentää, että kyseessä oli Belgian kuningaskunnan Ranskan-suurlähettilään esittämä kutsu viidelle henkilölle, joihin kuuluivat kantaja ja hänen puolisonsa, saapua viettämään viikonloppua suurlähettilään virka-asunnossa Pariisissa viininmaistelutilaisuuden yhteydessä. Tilintarkastustuomioistuin selittää, että kantaja oli maksanut kyseisen virkamatkan yhteydessä lounaan ja järjestänyt kukkalähetyksen kaikkien kutsuttujen nimissä. Se korostaa todisteiden osoittavan kantajan myös pyytäneen ja saaneen tilintarkastustuomioistuimelta kravatin ja huivin virallisiksi lahjoiksi suurlähettiläälle ja tämän puolisolle.

279 Tilintarkastustuomioistuin perustelee takaisinperintätaulukon rivillä 284 tarkoitetun virkamatkan yksityistä luonnetta viittaamalla vielä kantajan aiempaan toimintaan, jossa olivat mukana samat viisi henkilöä ja jonka unionin tuomioistuin on katsonut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sääntöjenvastaiseksi. Lisäksi tilintarkastustuomioistuin viittaa asiakirja-aineistoon, johon sisältyy erityisesti OLAFin kertomuksen katkelma, jossa tämä kantajan toiminta yhdistetään ”liikemiesten ja tuttavien kohteliaisuuskäynteihin yksityisissä tarkoituksissa”.

280 Tilintarkastustuomioistuimen esittämät täsmennykset ovat uskottavia. Kyseessä oli nimittäin tapaaminen, joka tapahtui hyvin lyhyessä ajassa samanlaisen kutsun perusteella samojen henkilöiden kesken kuin toinen tapaaminen, jota tarkoitetaan takaisinperintätaulukon rivillä 268 ja jonka unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sääntöjenvastaiseksi, koska se liittyi viinitilan lähellä olevassa ravintolassa järjestettyyn illalliseen ja koska useiden sähköpostiviestien mukaan kantajan ja hänen kutsuvieraansa kyseiselle alueelle matkustamisen tarkoituksena oli vierailu tällä viinitilalla (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten,

C-130/19, EU:C:2021:782, 659 kohta). Näiden seikkojen perusteella voidaan katsoa, että takaisinperintätaulukon rivillä 284 tarkoitetun virkamatkan sääntöjenmukaisuuteen liittyy epäilyjä.

281 Koska kantaja ei ole pystynyt osoittamaan nyt käsiteltävässä asiassa, että takaisinperintätaulukon riveillä 56 ja 284 tarkoitetuilla virkamatkoilla oli ollut ammatillinen tarkoitus, ja koska kyseisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuudesta on epäilyjä, on katsottava, etteivät kyseisillä riveillä tarkoitetut tapaamiset liity kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin, vaan ne ovat siten sääntöjenvastaisia. Tästä seuraa, etteivät kyseisiä tapaamisia koskevat matkamääräykset, jotka tilintarkastustuomioistuimen presidentti antoi kantajan hakemuksesta, voineet synnyttää kantajan perusteltua luottamusta kyseisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen. Siten neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee riveillä 56 ja 284 tarkoitettuja virkamatkakuluja.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 57 ja 391 tarkoitetut virkamatkat*

282 Unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon riveillä 57 ja 391 tarkoitettuihin kantajan tapaamisiin komission jäsenen kanssa liittyvistä matkamääräyksistä, etteivät tilintarkastustuomioistuimen esittämät todisteet riittäneet osoittaman sääntöjenvastaisuutta, johon tilintarkastustuomioistuin näiden kahden virkamatkan kohdalla vetosi. Unionin tuomioistuin totesi olevan riidatonta, että tällainen kokous voitiin lähtökohtaisesti yhdistää tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitamiseen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 561 kohta).

283 Unionin tuomioistuin toi esille takaisinperintätaulukon rivillä 57 tarkoitetusta virkamatkasta, ettei tilintarkastustuomioistuimen väitettä, jonka mukaan kyseinen virkamatka oli liittynyt todellisuudessa kantajaa yksityisesti kiinnostavan musiikkifestivaalin järjestämiseen, ollut näytetty perustelluksi. Unionin tuomioistuin selitti, että kyseinen virkamatka oli toteutettu 13.7.2009, kun taas tilintarkastustuomioistuimen tästä festivaalista esittämät sähköpostiviestit koskivat tukea vuodelle 2011 ja oli lähetetty syys- ja lokakuussa 2011. Lisäksi unionin tuomioistuimen mukaan kyseisen virkamatkan ja tämän tuen yhteys ei ollut uskottava varsinkaan sen vuoksi, että kyseinen komission jäsen vastasi kulttuurista vasta 10.2.2010 alkaen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 562 ja 563 kohta).

284 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin viittaa asiakirja-aineiston asiakirjoihin, joihin sisältyy muun muassa OLAFin kertomuksen katkelma, josta ilmenee, että takaisinperintätaulukon rivillä 57 tarkoitettu komission jäsenen tapaaminen oli liittynyt Euroopan nuorten musiikkifestivaaliin. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan tämä yhteys antoi kantajalle mahdollisuuden toteuttaa kaksi vuotta myöhemmin henkilökohtaisesti toimia tuen saamiseksi yhdistykselle, joka toimi kantajan kotikunnan – jossa kantaja oli toiminut kunnanjohtajana – kanssa yhdistyneessä kunnassa, joka järjesti Euroopan nuorten musiikkifestivaalin. Unionin tuomioistuin on jo tutkinut nämä seikat 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), kuten edellä tämän tuomion 283 kohdasta ilmenee.

285 Tilintarkastustuomioistuin väittää lisäksi, että takaisinperintätaulukon rivillä 57 tarkoitettu virkamatka on sääntöjenvastainen, koska sillä ei ole yhteyttä yhtäältä kantajan hoitamiin tilintarkastustehtäviin eikä toisaalta kyseisen komission jäsenen tehtäviin, sillä tämä komission jäsen vastasi tosiseikkojen tapahtuma-aikaan terveysasioista.

286 Vaikka voitaisiin katsoa, etteivät ulkosuhteita, laajentumista ja humanitaarista apua koskevat kysymykset, joista kantaja vastasi suoraan toimikausillaan (ks. edellä tämän tuomion 32 kohta), voi liittyä terveyttä koskeviin kysymyksiin, tämä seikka ei ole kuitenkaan sellaisenaan yksin riittävä, kun otetaan huomioon kyseessä olevien tosiseikkojen ajalliset eroavuudet ja konkreettisen näytön puuttuminen, jotta takaisinperintätaulukon rivillä 57 tarkoitettua virkamatkaa voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisella tavalla kuin unionin tuomioistuin on sitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 282 ja 283 kohdassa läpi käydyn mukaisesti, joten on katsottava, ettei takaisinperintätaulukon rivillä 57 tarkoitettu virkamatka ole sääntöjenvastainen.

287 Unionin tuomioistuin katsoi takaisinperintätaulukon rivillä 391 tarkoitetusta virkamatkasta 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei tilintarkastustuomioistuin ollut esittänyt yhtään erityistä asiakirjaa tukeakseen väitettä, jonka mukaan kyseinen virkamatka koski ”yksityistä lounasta”. Unionin tuomioistuimen mukaan sillä, että kyseinen komission jäsen olisi kantajan metsästyskumppani, mitä ei sitä paitsi ollut näytetty toteen, ei voitu osoittaa kyseisen lounaan yksityistä luonnetta. Se, että myös eurooppalaisten maanomistajien ja maankäyttäjien järjestön vastuuhenkilö on osallistunut tälle lounaalle, ei myöskään osoittanut unionin tuomioistuimen mukaan tilintarkastustuomioistuimen kantaa perustelluksi, varsinkaan kun oli riidatonta, ettei kantaja ollut laatinut tämän komission toimipaikalla järjestetyn lounaan osallistujaluetteloa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 564 ja 565 kohta).

288 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin vetoaa indisioihin, jotka voivat jopa osoittaa takaisinperintätaulukon rivillä 391 tarkoitetun tapaamisen yksityisen luonteen, kun huomioon otetaan kahden puolison läsnäolo, mikä on ristiriidassa ammatillisille keskusteluille ominaisen luottamuksellisuuden kanssa; samojen viiden henkilön kanssa järjestetyt muut tapaamiset, joita unionin tuomioistuin piti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) luonteeltaan yksityisinä, sekä tavatun komission jäsenen ja kantajan toteen näytetty yhteinen kiinnostus metsästykseen.

289 On todettava, että unionin tuomioistuin on jo tutkinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) väitteet, jotka koskevat kyseisen tapaamisen yksityistä luonnetta – mikä todetaan OLAFin kertomuksessa – sekä asianomaisen komission jäsenen ja kantajan yhteistä kiinnostusta metsästykseen, kuten edellä tämän tuomion 287 kohdasta ilmenee.

290 On huomattava, että unionin tuomioistuin muistutti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) kahden puolison läsnäolon osalta, että 22.4.2004 päivätyn muistion mukaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenten puolisot ja kumppanit sekä heidän kutsuvieraansa voivat joutua osallistumaan tilaisuuksiin, joista aiheutuu edustus- ja vastaanottokuluja (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 611 kohta).

291 On todettava, että tilintarkastustuomioistuin vetoaa takaisinperintätaulukon rivillä 376 tarkoitettuun toimintaan niiden muiden tapaamisten osalta, jotka oli järjestetty samojen viiden henkilön kesken ja joita unionin tuomioistuin piti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) luonteeltaan yksityisinä. Näin

tehdessään tilintarkastustuomioistuin esittää uuden perustelun verrattuna unionin tuomioistuimen kyseisessä tuomiossa tarkastelemiin perusteluihin, jotka käydään läpi edellä tämän tuomion 287 kohdassa.

292 Tältä osin on kuitenkin riittävää huomauttaa, että takaisinperintätaulukon rivillä 376 tarkoitettuun toimintaan liittyi henkilöitä, jotka kaikki eivät olleet osallistuneet lounaalle, jota tarkasteltiin takaisinperintätaulukon rivillä 391 tarkoitetussa toiminnassa.

293 Siten edellä tämän tuomion 291 kohdassa mainitut tilintarkastustuomioistuimen uudet selvitykset eivät ole riittäviä niin, että takaisinperintätaulukon rivillä 391 tarkoitettua virkamatkaa voitaisiin arvioida toisin kuin unionin tuomioistuin on sitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 282, 287, 290 ja 292 kohdassa läpi käydyn mukaisesti, joten nyt käsiteltävässä asiassa kyseistä virkamatkaa on pidettävä sääntöjenmukaisena.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 137, 143, 155 (osaksi) ja 290 tarkoitetut virkamatkat*

294 Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon riveillä 137, 143, 155 (osaksi) ja 290 tarkoitetuista virkamatkoista, jotka liittyivät kantajan tapaamisiin belgialaisten yritysten liiton puheenjohtajan kanssa sekä kantajan osallistumiseen tämän liiton järjestämiin keskustelutilaisuuksiin, että maanlaajuisille yritysten liitoille tunnustettu merkittävä asema merkitsee sitä, että kyseisiä virkamatkoja ei ole pidettävä ilmeisen sääntöjenvastaisina (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 515 kohta).

295 Tilintarkastustuomioistuin viittaa nyt käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineiston asiakirjoihin, joihin sisältyy muun muassa OLAFin kertomuksen katkelma, josta ilmenee, että valtaosa näistä suhteista koski paikallisia elimiä, kuten kantajan kotiseudun kauppa- ja teollisuuskamaria, erästä kantajan kotipaikkakunnan toimialajärjestöä ja paikallista työnantajajärjestöä, jonka toimialue rajoittui kantajan kotiseudulle (ks. myös edellä tämän tuomion 116 kohta). Tältä osin on todettava, että unionin tuomioistuin tutki kyseisen OLAFin kertomuksen katkelman menettelyssä, jonka päätteeksi se antoi 30.9.2021 tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja että takaisinperintätaulukon riveillä 137, 143, 155 (osaksi) ja 290 tarkoitetut virkamatkat eivät liittyneet tapaamisiin kantajan kotiseudulla toimivien paikallisten elinten kanssa vaan tapaamisiin maanlaajuisen belgialaisten yritysten liiton kanssa.

296 Tilintarkastustuomioistuin täsmentää nyt käsiteltävässä asiassa takaisinperintätaulukon riveillä 137 ja 143 tarkoitetuista kantajan tapaamisista belgialaisten yritysten liiton puheenjohtajan kanssa, että nämä tapaamiset eivät selvästikään liity tilintarkastustuomioistuimen toimintaan kahdesta syystä. Yhtäältä tapaamiset järjestettiin vain neljän viikon välein eli ensimmäinen 24.1.2011 ja toinen 21.2.2011. Toisaalta kyseisellä ajanjaksolla tavattu henkilö lopetti toimintansa kyseisen liiton puheenjohtajana. Tilintarkastustuomioistuin täsmentää, että lehdistössä kerrottiin vuoden 2011 tammikuun lopussa, että kyseisen henkilön tilalle tulisi toinen henkilö.

297 Kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 294 kohdassa esille otettu unionin tuomioistuimen toteamus, näitä kahta syytä ei voida kuitenkaan pitää riittävinä herättämään epäilystä kyseisten tapaamisten yksityisestä luonteesta, eikä niiden perusteella voida arvioida nyt käsiteltävässä asiassa takaisinperintätaulukon riveillä 137 ja 143 tarkoitettuja virkamatkoja toisella tavalla kuin unionin tuomioistuin on niitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782).

298 Tilintarkastustuomioistuin katsoo takaisinperintätaulukon riveillä 155 (osaksi) ja 290 tarkoitetuista virkamatkoista, että matkamääräys voidaan antaa ja siihen liittyvät kulut korvata vain yksikön edun mukaisesti harjoitetusta toiminnasta. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuimen 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) tekemä ero elinten alueellisen tai maanlaajuisen ulottuvuuden perusteella ei vastaa kyseistä vaatimusta. Tilintarkastustuomioistuin huomauttaa erityisesti rivillä 155 tarkoitettuun virkamatkaan liittyvästä toiminnasta, että kyseessä oli lobbaustoiminta, joka ei ollut tilintarkastustuomioistuimen edun eikä toiminnan mukaista, sillä tilintarkastustuomioistuin on unionin ulkopuolinen tilintarkastaja. Tilintarkastustuomioistuin lisää myös, ettei kantaja ollut osallistunut tilaisuuteen puhujana.

299 On todettava, ettei unionin tuomioistuin todennut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) pelkästään maanlaajuisten yritysten liittojen olevan merkittävässä asemassa. Se huomautti niin ikään, että kansalaisyhteiskuntaa edustavat järjestöt voivat ilmaista toimielinten toiminnasta näkemyksiä, jotka tilintarkastustuomioistuin voi ottaa huomioon laatiessaan kertomuksia tästä toiminnasta (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 504 kohta). Tämän perusteella on mahdollista, että belgialaisten yritysten liiton järjestämiin keskustelutilaisuuksiin osallistuminen voi olla tilintarkastustuomioistuimen edun ja toiminnan mukaista. Tätä päätelmää ei kyseenalaista se seikka, ettei kantaja ollut osallistunut tilaisuuksiin puhujana. Kansalaisyhteiskuntaa edustavien järjestöjen ilmaisemien näkemysten huomioon ottaminen voi näet tapahtua monella tapaa, niin aktiivisesti kuin passiivisesti.

300 Siten edellä tämän tuomion 298 kohdassa mainitut perustelut eivät ole riittäviä niin, että takaisinperintätaulukon riveillä 155 (osaksi) ja 290 tarkoitettuja virkamatkoja voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisin kuin unionin tuomioistuin on niitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 294 ja 299 kohdassa läpi käydyn mukaisesti. Näissä olosuhteissa on katsottava, etteivät kyseisillä riveillä tarkoitetut virkamatkat ole sääntöjenvastaisia.

– Takaisinperintätaulukon riveillä 47, 103, 157, 161, 199, 210, 237, 277, 339 (osaksi) sekä 373 ja 374 (osaksi) tarkoitetut virkamatkat

301 Unionin tuomioistuin huomautti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon riveillä 47, 103, 157, 161, 199, 210, 237, 277, 339 (osaksi) sekä 373 ja 374 (osaksi) tarkoitetuista virkamatkoista, jotka liittyivät tapaamisiin kansainvälisen tilintarkastustoimiston vastuuhenkilön kanssa, ettei virkamatkoja, joilla oli tarkoitus vaihtaa ajatuksia kansainvälisten tilintarkastustoimistojen vastuuhenkilöiden kanssa, voitu pitää ilmeisen sääntöjenvastaisina (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 494 kohta). Vastauksena tilintarkastustuomioistuimen perusteluun, jonka mukaan kyseiset yhteydenpidot oli rajattava julkisilla hankinnoilla tai toteutettava koulutustoiminnan puitteissa, unionin tuomioistuin totesi, että tällaisista periaatteista ei määrätä sisäisissä säännöissä, joihin tilintarkastustuomioistuin vetoaa, eivätkä ne vastaa sen käytäntöä, sellaisena kuin se ilmenee kantajan matkamääräyksistä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 497 kohta).

302 Unionin tuomioistuin katsoi erityisesti takaisinperintätaulukon rivillä 199 tarkoitetusta virkamatkasta, jonka todellisena tarkoituksena tilintarkastustuomioistuin väitti olleen keskusteleminen kantajan lasta mahdollisesti kiinnostavasta työtarjouksesta, ettei tilintarkastustuomioistuimen esittämillä asiakirjoilla voitu osoittaa oikeudellisesti riittävällä

tavalla, että kyseinen tapaaminen oli järjestetty tuossa tarkoituksessa tai että se oli koskenut pääasiassa kantajan perheeseen liittyviä etuja, eikä näin ollen osoittaa tätä virkamatkaa ilmeisen sääntöjenvastaiseksi. Unionin tuomioistuin myönsi kylläkin, että tilintarkastustuomioistuimen toimittamista sähköpostiviesteistä ilmeni, että kantajan kyseisellä virkamatkalla tapaama henkilö sai kantajalta tämän kanssa keskusteltuaan kantajan lapsen ansioluettelon ja ilmoitti tämän lapsen mahdollisista työnäkymistä. Kantajan esittämä perustelu, jonka mukaan työlounaaseen voi liittyä muun muassa osallistujien perhetilanteesta käytäviä epävirallisempia keskusteluja, jotka voivat selittää nämä sähköpostiviestit, ei ollut kuitenkaan epäuskottava (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 500 ja 501 kohta).

303 Tilintarkastustuomioistuin muistuttaa käsiteltävässä asiassa, että yhteydenpitoa kansainvälisiin yksityisiin tilintarkastustoimistoihin on rajattava samalla tavalla kuin yhteydenpitoa yksityisiin toimijoihin rajataan julkisilla hankinnoilla. Tilintarkastustuomioistuin täsmentää erityisesti takaisinperintätaulukon rivillä 199 tarkoitetusta tapaamisesta, että OLAF katsoi kertomuksessaan kyseisen tapaamisen olleen luonteeltaan yksityinen, siltä osin kuin sitä oli seurannut kantajan ja tavatun henkilön välinen sähköpostiviestien vaihto, jonka aikana tavattu henkilö vastaanotti kantajan lapsen ansioluettelon ja kertoi tämän lapsen mahdollisista työnäkymistä. Tilintarkastustuomioistuin ei lisää nyt käsiteltävässä asiassa näillä perusteluillaan mitään uutta verrattuna edellä tämän tuomion 301 ja 302 kohdassa läpi käytyihin perusteluihin, jotka se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) taustalla olleessa asiassa.

304 Kuten edellä tämän tuomion 301 ja 302 kohdassa täsmennetään, unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei tilintarkastustuomioistuimen esittämillä todisteilla voitu osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että rivillä 199 tarkoitettu tapaaminen oli järjestetty yksityisessä tarkoituksessa ja että se oli koskenut pääosin kantajan perheeseen liittyviä etuja, eikä kyseisiä virkamatkoja, joilla oli tarkoitus vaihtaa näkemyksiä kansainvälisten tilintarkastustoimistojen vastuuhenkilöiden kanssa, voitu katsoa ilmeisen sääntöjenvastaisiksi.

305 Siten edellä tämän tuomion 303 kohdassa mainitut perustelut eivät ole riittäviä niin, että takaisinperintätaulukon riveillä 47, 103, 157, 161, 199, 210, 237, 277, 339 (osaksi) sekä 373 ja 374 (osaksi) tarkoitettuja virkamatkoja voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisin kuin unionin tuomioistuin on niitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 301 ja 302 kohdassa läpi käydyn mukaisesti, joten kyseisiä virkamatkoja on pidettävä sääntöjenmukaisina.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 128, 411 ja 412 tarkoitetut virkamatkat*

306 Unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei takaisinperintätaulukon riveillä 128, 411 ja 412 tarkoitettuja virkamatkoja, jotka liittyivät tilaisuuksiin, joita olivat järjestäneet eräs eurooppalaisten maanomistajien ja maankäyttäjien järjestö, eräs toinen maanomistajien yhdistys ja eräs luontotyyppien suojelua edistävä säätiö, voitu pitää ilmeisen sääntöjenvastaisina. Unionin tuomioistuin toi esille takaisinperintätaulukon rivillä 128 tarkoitetusta virkamatkasta, ettei kantajaa vastaan voitu vedota siihen, että hän oli osallistunut avoimen matkamääräyksen perusteella Euroopan laajuisen edunvalvontajärjestön yhteydessä Euroopan parlamentissa järjestettyyn konferenssiin. Unionin tuomioistuin huomautti takaisinperintätaulukon riveillä 411 ja 412 tarkoitetuista virkamatkoista, että tilintarkastustuomioistuin perusti väitteensä kyseisten

järjestöjen ja kantajan kotiseudulla toimivan ympäristösäätiön välisiin oletettuihin yhteyksiin, joita unionin tuomioistuimelle toimitetut todisteet eivät tue (ks. vastaavasti tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 534–536 kohta).

307 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin muistuttaa katsovansa, etteivät kyseiset tilaisuudet liittyneet kantajan tehtävien hoitoon tai tilintarkastustuomioistuimen etuun, mutta se ei esitä mitään uutta todistetta tämän väitteen tueksi. Kyseinen väite ei kuitenkaan ole yksin riittävä niin, että näitä virkamatkoja voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisin kuin unionin tuomioistuin on niitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 306 kohdassa läpi käydyn mukaisesti. Siten on katsottava, etteivät kyseiset virkamatkat ole ilmeisen sääntöjenvastaisia.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 347 tarkoitettu virkamatka*

308 Unionin tuomioistuin huomautti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon rivillä 347 tarkoitetusta virkamatkasta, joka koski tapaamista Belgian kansallispankin johtohenkilön sekä Belgian parlamentin jäsenen ja niin ikään edellä mainitussa pankissa tehtäviään hoitavan asianajaja kanssa, ettei kyseistä tapaamista voitu pitää ilmeisen sääntöjenvastaisena pelkästään sillä perusteella, että tilintarkastustuomioistuimen väitteen mukaan tämä virkamatka ”ei liity [kantajan] tehtäviin”, koska kyseinen parlamentin jäsen oli kyseisen puolueen jäsen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 559 kohta).

309 Tilintarkastustuomioistuin ei esitä käsiteltävässä asiassa mitään kyseiseen virkamatkaan liittyvää todistetta, joten on yhdyttävä edellä tämän tuomion 308 kohdassa esille otettuun arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) ja jonka mukaan kyseistä virkamatkaa ei voida pitää ilmeisen sääntöjenvastaisena.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 310 tarkoitettu virkamatka*

310 Unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon rivillä 310 tarkoitetusta virkamatkasta, joka koski osaksi vierailua yliopistossa, että koska tilintarkastustuomioistuin ei ollut täsmentänyt väitetyn sääntöjenvastaisuuden perustetta, kyseistä virkamatkaa ei voitu pitää ilmeisen sääntöjenvastaisena siltä osin kuin se liittyi osittain vierailuun eräässä yliopistossa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 558 kohta).

311 Tilintarkastustuomioistuin katsoo nyt käsiteltävässä asiassa, ettei takaisinperintätaulukon rivillä 310 tarkoitettu virkamatka liittynyt yksikön etuun ja että siten se oli sääntöjenvastainen, mutta se ei esitä uusia todisteita tämän väitteen tueksi. On kuitenkin katsottava, kuten unionin tuomioistuin on tehnyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 310 kohta), ettei kyseinen väite ole sellaisenaan riittävä, jotta kyseinen virkamatka voitaisiin katsoa tilintarkastustuomioistuimen täsmennysten puuttuessa ilmeisen sääntöjenvastaiseksi.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 335 tarkoitettu virkamatka*

312 Unionin tuomioistuin huomautti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon rivillä 335 tarkoitetusta virkamatkasta, jonka tarkoituksena oli osallistuminen kantajan avustajan isän hautajaisiin, että kantajan avustajan isän hautajaisiin osallistuminen voitiin yhdistää tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitamiseen, sillä tällaisen jäsenen voidaan kohtuudella odottaa tukevan henkilökohtaisesti tällaisessa tilanteessa yhtä läheisistä kollegoistaan kyseisessä toimielimessä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 576 kohta).

313 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin toistaa perustelunsa, jonka mukaan takaisinperintätaulukon rivillä 335 tarkoitettu virkamatka, joka liittyi kantajan avustajan isän hautajaisiin, ei voinut antaa aihetta unionin varojen sitomiseen, koska vanhemman menehtyminen kuuluu yksityiselämän piiriin. Tältä osin on yhdyttävä edellä tämän tuomion 312 kohdassa läpi käytyyn arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja on katsottava, ettei kyseinen perustelu ole sellaisenaan riittävä niin, että tätä virkamatkaa voitaisiin pitää sääntöjenvastaisena.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 63 tarkoitettu virkamatka*

314 Unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon rivillä 63 tarkoitetusta virkamatkasta, joka liittyi ”[eurooppaopintojen oppilaitoksen] lukukauden avajaisjuhlaan”, siltä osin kuin tilintarkastustuomioistuin oli väittänyt kantajan nimen puuttuneen kyseiseen juhlaan osallistuneiden eurooppalaisten merkkihenkilöiden luettelosta ja esittänyt tätä koskevan otteen internetsivustolta, ettei kyseinen perustelu riittänyt osoittamaan sitä, ettei kantaja olisi osallistunut kyseiseen tilaisuuteen, kun otetaan huomioon se, ettei kyseistä otetta voitu rinnastaa luonteeltaan läsnäololuettelon sisältävään pöytäkirjaan, sekä kyseisessä asiakirjassa käytetty sanamuoto, joka osoittaa, että siinä mainitaan vain osa kyseiseen tilaisuuteen osallistuneista henkilöistä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 567 kohta). Lisäksi unionin tuomioistuin totesi, että vaikka kantajan oli näytetty kyseisen virkamatkan päivämääränä olleen lounaalla Brysselissä, tämän lounaan kellonaika ei käy ilmi tilintarkastustuomioistuimen esittämistä todisteista (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 568 kohta).

315 Tilintarkastustuomioistuin väittää nyt käsiteltävässä asiassa, että rivillä 63 tarkoitettua virkamatkaa on pidettävä sääntöjenvastaisena, koska kantaja ei tilintarkastustuomioistuimen mukaan osallistunut tilaisuuteen. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan kantaja oli ollut samaan aikaan työlounaalla Brysselissä erään belgialaisen ministerin kabinetin jäsenen kanssa. Yhtäältä tilintarkastustuomioistuin täsmentää, että koska kyseinen juhlatilaisuus pidettiin kello 10.30–13.00, juhlatilaisuuden pitopaikan ja Brysselissä sijainneen lounaspaikan välinen etäisyys olisi estänyt työlounaalle ehtimisen ajoissa. Tilintarkastustuomioistuin selittää, että juhlatilaisuuden pitopaikan ja Brysselissä sijaitsevan ravintolan välinen etäisyys on 99,6 kilometriä ja että ilman muuta liikennettä matkaan voidaan arvioida kuluvan puolitoista tuntia. Toisaalta tilintarkastustuomioistuin väittää, että sen esittämän, asianomaisen eurooppaopintojen oppilaitoksen internetsivun perusteella voidaan todeta – päättelemällä tällaisissa tilaisuuksissa sovellettavat protokollasäännöt tuntien – ettei kantaja ollut osallistunut kyseiseen tilaisuuteen. Tilintarkastustuomioistuin viittaa myös samalla internetsivustolla olevaan

videoon, josta ilmenee kyseisen oppilaitoksen rehtorin tervehtineen puheessaan protokollan mukaisessa järjestyksessä tilaisuuteen osallistuneita merkkihenkilöitä mainitsematta millään tavalla kantajaa tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

316 Edellä tämän tuomion 315 kohdassa mainitut tilintarkastustuomioistuimen perustelut vaikuttavat olevan uusia verrattuna perusteluihin, joiden pohjalta unionin tuomioistuin teki arviointinsa 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Ne eivät kuitenkaan ole riittäviä niin, että takaisinperintätaulukon rivillä 63 tarkoitettua virkamatkaa voitaisiin arvioida käsiteltävässä asiassa toisin kuin unionin tuomioistuin on sitä arvioinut kyseisessä tuomiossa. Juhlatilaisuuden pitopaikan ja Brysselissä sijaitsevan ravintolan, jossa työlounas nautittiin, välistä etäisyyttä koskevat tiedot eivät nimittäin osoita, ettei kantaja ollut osallistunut kyseiseen juhlatilaisuuteen, koska ravintolassa nautitun lounaan kellonaikaa koskevia tietoja ei ollut saatavilla, kuten unionin tuomioistuin totesi edellä mainitussa tuomiossa (ks. edellä tämän tuomion 314 kohta). Video, josta ilmenee kyseisen oppilaitoksen rehtorin tervehtineen puheessaan protokollan mukaisessa järjestyksessä juhlatilaisuuteen osallistuneita merkkihenkilöitä mainitsematta lainkaan kantajaa, on saatavilla samalla internetsivustolla kuin edellä tämän tuomion 314 kohdassa mainittu ote. Tältä osin on riittävää muistuttaa, että unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että kyseisessä otteessa mainittiin vain osa juhlatilaisuuteen osallistuneista merkkihenkilöistä, joten oli mahdollista, että rehtorin puhe oli edennyt samalla tavalla. On vielä mahdollista, että kantaja oli päättänyt lähteä juhlatilaisuudesta ennen sen päättymistä ehtiäkseen ajoissa asianomaiselle lounaalle Brysseliin.

317 Kun otetaan huomioon, edellä tämän tuomion 314 kohdassa läpi käyty arviointi, jonka unionin tuomioistuin esitti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), on näin ollen katsottava, ettei takaisinperintätaulukon rivillä 63 tarkoitettu virkamatka vaikuta ilmeisen sääntöjenvastaiselta.

318 Edellä esitetyn perusteella unionin yleisen tuomioistuimen on yhdyttävä nyt käsiteltävässä asiassa arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) toiminnasta, joka liittyi takaisinperintätaulukon riveillä 47, 57, 63, 103, 128, 137, 138, 143, 155 (osaksi), 157, 161, 196, 199, 210, 237, 277, 290, 310 (osaksi), 335, 339 (osaksi), 347, 373 ja 374 (osaksi), 382, 391, 411 ja 412 tarkoitettuihin virkamatkoihin. Unionin tuomioistuin katsoi, ettei tätä toimintaa pidä katsoa ilmeisen sääntöjenvastaisiksi suhteutettuna kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä (ks. edellä tämän tuomion 263 kohta), ja sen kantaan yhtyen on todettava, että tilintarkastustuomioistuimen presidentin kantajan hakemuksesta antamat kyseiseen toimintaan liittyvät matkamääräykset ovat voineet synnyttää kantajan perustellun luottamuksen asianomaisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen. Riidanalainen päätös on siis kumottava siltä osin kuin se koskee edellä mainituilla riveillä tarkoitettuja virkamatkakuluja ja päivärahoja, joiden kokonaismäärä on 2 018,71 euroa. Tässä yhteydessä on katsottava, että takaisinperintätaulukon riveillä 155, 310, 339 sekä 373 ja 374 tarkoitettujen virkamatkakulujen ja päivärahojen osalta puolet näistä kuluista liittyy rivillä 155 tarkoitettuun virkamatkaan (48,30 euroa), kolmannes rivillä 310 tarkoitettuun virkamatkaan (48,30 euroa) ja neljännes riveillä 339 sekä 373 ja 374 tarkoitettuihin virkamatkoihin (99,57 euroa ja 12,075 euroa).

319 Neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 56, 284, 293 ja 294, 330 (osaksi), 331 (osaksi) ja 334 (osaksi) tarkoitettuja virkamatkoja.

iii) Virkamatkakuluja ja päivärahoja koskeva välipäätelmä

320 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuimen presidentin kantajan hakemuksesta antamat matkamääräykset, jotka koskevat takaisinperintätaulukon riveillä 47, 57, 63, 103, 128, 137, 138, 143, 155 (osaksi), 157, 161, 196, 199, 210, 237, 277, 290, 310 (osaksi), 314, 319 ja 320, 335, 339 (osaksi), 347, 373 ja 374 (osaksi), 382, 391, 411 ja 412 tarkoitettua toimintaa, saattoivat synnyttää kantajan perustellun luottamuksen asianomaisten virkamatkojen sääntöjenmukaisuuteen. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee kyseisten virkamatkojen perusteella korvattuja virkamatkakuluja ja maksettuja päivärahoja, joiden kokonaismäärä on 2 211,91 euroa, ja neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee kyseisten kulujen ylimenevää osaa.

3) Edustus- ja vastaanottokulut

321 Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että kantajalle on korvattu perusteettomasti edustus- ja vastaanottokuluja niiden kantajan korvaushakemusten perusteella, joita tarkoitetaan edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä 1, 2, 4, 5, 6, 7, 12, 14, 17, 19, 22, 23, 24, 27, 55, 56, 57, 63, 65, 89, 90, 96, 98, 110, 111, 116, 138, 150, 160, 168, 171, 183, 184, 190, 194, 196, 204, 216, 218, 236, 243, 245, 257, 276, 279, 281, 284, 290, 293 ja 294, 314, 319 ja 320, 323, 336, 338, 339, 350, 354, 357, 358, 367, 370, 373 ja 374, 381, 382 ja 408.

322 Kantaja katsoo, että edellä tämän tuomion 321 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut edustuskulujen korvaushakemukset liittyvät hänen tehtäviinsä tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä. Kantaja viittaa tältä osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja väittää, että tämä unionin tuomioistuimen arviointi olisi toistettava nyt käsiteltävässä asiassa. Kantajan mukaan tilintarkastustuomioistuin ei voi riitauttaa nyt käsiteltävässä asiassa sitä, mitä unionin tuomioistuin on todennut kyseisessä tuomiossa sille esitetyn asiakirja-aineiston sekä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen arvioinnin perusteella.

323 Aluksi on muistutettava, että kuten edellä tämän tuomion 179 kohdassa täsmennetään, nyt käsiteltävässä asiassa ei pidä tutkia luottamuksensuojan periaatteen väitettyä loukkaamista siltä osin kuin on kyse tilintarkastustuomioistuimen edustus- ja vastaanottokuluihin sitomista resursseista. Siten näiden kulujen osalta on tutkittava ainoastaan, onko tilintarkastustuomioistuin tehnyt ilmeisiä virheitä katsoessaan, että resurssit on sidottu sääntöjenvastaisten virkamatkojen perusteella.

i) Kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien ja heidän kabinettiensa jäsenten tapaamisia koskevat edustuskulut

324 Edellä tämän tuomion 321 kohdassa mainituista riveistä useat liittyvät kantajan ja kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien ja heidän kabinettiensa jäsenten välisiin suhteisiin. Kyseessä ovat takaisinperintätaulukon rivit 1, 2, 4, 5, 6, 7, 12, 14, 19, 23, 24, 27, 57, 63, 65, 89, 90, 96, 111, 116, 150, 168, 171, 183, 184, 190, 194, 204, 218, 236, 257, 276, 293 ja 294, 323, 336, 338, 350, 354, 357, 358, 367, 370, 373 ja 374, 381, 382 (osaksi) ja 408.

325 Tältä osin on todettava, että viisi näistä kyseisille poliittisille päättäjille tai heidän kabinettiensa jäsenille osoitettujen kutsujen perusteella aiheutuneiden edustuskulujen korvaamista koskevista hakemuksista, joita tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 1,7,19, 171 ja 336, liittyy

virkamatkakulujen korvaamista tai päivärahojen maksamista koskeviin kantajan hakemuksiin. Koska unionin yleinen tuomioistuin on katsonut edellä tämän tuomion 239 kohdassa, etteivät nämä kulut liity kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä, sama päätelmä on tehtävä myös asianomaisten virkamatkojen yhteydessä aiheutuneista edustuskuluista.

326 Edellä tämän tuomion 324 kohdassa mainituista muista riveistä, jotka koskevat niin ikään suhteita kyseiseen puolueeseen kuuluviin poliittisiin päättäjiin tai heidän kabinettiensa jäseniin, on todettava, että edellä tämän tuomion 230–235 ja 237–239 kohdassa esitetty analyysi pätee myös kyseisillä riveillä tarkoitettujen edustuskulujen korvaamiseen.

327 Kuten kantaja tosin täsmentää, unionin tuomioistuin on katsonut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edustus- ja vastaanottokuluista, jotka liittyvät kantajan ylläpitämiin ammatillisiin suhteisiin, jotka vaikuttavat voivan olla tämän henkilön aseman vuoksi tilintarkastustuomioistuimen edun mukaisia, että tällaiselle henkilölle osoitettua kutsua on pidettävä sääntöjenmukaisena (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 618 kohta).

328 Kun otetaan kuitenkin huomioon, että nyt käsiteltävässä asiassa kantajalla on todistustaakka, ja kun päinvastaista osoittavia selvityksiä tai todisteita ei ole esitetty, edellä tämän tuomion 232 kohdassa esille otettu asiayhteys, jossa kantaja ylläpitää suhteita kyseiseen puolueeseen kuuluviin poliittisiin päättäjiin tai heidän kabinettiensa jäseniin, kyseenalaistaa sen, että näillä suhteilla olisi yhteys kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin (ks. edellä tämän tuomion 239 kohta).

329 Siten neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee edustuskuluja, jotka liittyvät takaisinperintätaulukon riveihin 1, 2, 4, 5, 6, 7, 12, 14, 19, 23, 24, 27, 57, 63, 65, 89, 90, 96, 111, 116, 150, 168, 171, 183, 184, 190, 194, 204, 218, 236, 257, 276, 293 ja 294, 323, 336, 338, 350, 354, 357, 358, 367, 370, 373 ja 374, 381, 382 (osaksi) ja 408, siltä osin kuin on osoitettu, etteivät ne liity kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

330 Näissä olosuhteissa ei ole enää tarpeen tutkia edustuskulujen määriä, joita tilintarkastustuomioistuin pitää kohtuuttomina, joita tarkoitetaan edellä tämän tuomion 329 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä 6, 24, 27, 89, 90, 116, 168, 190, 194, 218, 236, 257, 293 ja 294, 338, 350, 354, 357, 358, 367, 370, 373 ja 374 sekä 408 ja jotka koskevat kantajan tarjoamia lounaita tai illallisia kyseiseen puolueeseen kuuluville poliittisille päättäjille.

331 Joka tapauksessa edellä tämän tuomion 330 kohdassa mainituilta riveiltä ilmenee, että kahden hengen aterian kustannukset olivat olleet 124 euroa (rivi 350), 293,50 euroa (rivi 6), 482 euroa (rivi 24), 292 euroa (rivi 89), 341 euroa (rivi 116), 225 euroa (rivi 194), 227 euroa (rivi 236), 296 euroa (rivi 338), 226 euroa (rivi 354), 315 euroa (rivi 357), 196 euroa (rivi 358), 338,20 euroa (rivi 367), 414 euroa (rivit 373 ja 374) ja 347 euroa (rivi 408); että kolmen hengen aterian kustannukset olivat olleet 753 euroa (rivi 27), neljän hengen aterian kustannukset 513 euroa (rivi 190), 802 euroa (rivi 257) ja 670 euroa (rivit 293 ja 294), viiden hengen aterian kustannukset 564 euroa (rivi 168) ja kuuden hengen aterian kustannukset 1 159 euroa (rivi 90), 630 euroa (rivi 218) ja 1 330 euroa (rivi 370).

332 On tuotava esille, että nämä määrät ovat ravintolakuluiksi erityisen suuria ja että siten tilintarkastustuomioistuimen oli perusteltua katsoa ne ensi näkemältä ilmeisen kohtuuttomiksi. Koska kantaja ei anna mitään tarkempaa selvitystä osoittaakseen kyseisten määrien kohtuullisuuden ja tarpeellisuuden, vaikka kantajan on osoitettava, että edustuskulujen

maksaminen unionin talousarviosta oli perusteltua (ks. edellä tämän tuomion 193 kohta), riidanalaista päätöstä ei voida kumota sillä perusteella, että siinä katsotaan tilintarkastustuomioistuimen maksaneen nämä kulut perusteettomasti.

333 Näin ollen kun otetaan huomioon toteamukset, jotka OLAF on esittänyt tutkimuksessaan siitä, miten tiheästi kantaja tapasi kyseiseen puolueeseen kuuluvia poliittisia päättäjiä (ks. edellä tämän tuomion 223 kohta), ja kun kyseisiä toteamuksia tarkastellaan edellä tämän tuomion 232 kohdassa esitetty asiayhteys huomioon ottaen, on hylättävä perustelut, jotka kantaja esittää neljännen kanneperusteen yhteydessä kiistääkseen edellä tämän tuomion 330 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettujen edustuskulujen kohtuuttomuuden.

ii) Muiden henkilöiden kuin kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien tapaamisia koskevat edustuskulut

334 Jäljelle jääviä edustuskuluja koskevista korvaushakemuksista, jotka liittyvät kantajan tapaamisiin muiden henkilöiden kuin kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa, on muistutettava aluksi, kuten julkisasiamies Hogan on täsmentänyt ratkaisuehdotuksessaan tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2020:1052), että unionin ”taloudellinen omatunto” edellyttää väistämättä täyttä vastuunalaisuutta ja siten myös jossain määrin avoimuutta siitä, miten tilintarkastustuomioistuimen jäsenet käyttävät julkisia varoja (julkisasiamies Hoganin esittämä ratkaisuehdotus tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2020:1052, 76 kohta).

335 Edustuskuluiksi hyväksyttäviä menoja ovat 22.4.2004 päivätyn muistion liitteestä 1 ilmenevän mukaisesti esimerkiksi ”lahjat, joiden hinta on enintään 50 euroa kutsua kohti”. Tämä sääntö antaa viitteen määrästä, jota voidaan pitää kohtuullisena lahjoille, joita kantaja voi antaa lounaalle tai illalliselle kutsumilleen henkilöille.

336 Kuten edellä tämän tuomion 193 ja 332 kohdassa on jo täsmennetty, kantajan on osoitettava, että edustuskulujen maksaminen unionin talousarviosta oli perusteltua ja että riidanalainen päätös on lainvastainen siksi, että siinä katsotaan tilintarkastustuomioistuimen maksaneen kyseiset kulut perusteettomasti.

337 Edellä tämän tuomion 334–336 kohdassa läpi käytyjen seikkojen perusteella sekä ottaen huomioon edellä tämän tuomion 185–193 kohdassa täsmennetyn unionin yleisen tuomioistuimen valvonnan laajuuden nyt käsiteltävässä asiassa on tutkittava, onko tilintarkastustuomioistuin tehnyt arviointivirheitä – kuten kantaja väittää – edustuskulujen korvaamista koskevissa hakemuksissa, jotka liittyvät takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28, 56, 98, 138, 196, 281, 284, 290, 314, 319 ja 320, 339 ja 382 tarkoitettuihin kantajan tapaamisiin muiden henkilöiden kuin kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa.

338 Kun otetaan huomioon edellä tämän tuomion 322 kohdassa läpi käytyjen, kantajan nyt käsiteltävässä asiassa esittämien perustelujen sisältö sekä edellä tämän tuomion 202–205 kohtaan sisältyvät unionin yleisen tuomioistuimen huomautukset, on edellä tämän tuomion 337 kohdassa tarkoitettujen edustuskulujen korvaushakemukset tutkittava edellä tämän tuomion 220 ja 264 kohdassa esitettyä päättelyä seuraten. On siis tutkittava, esittääkö tilintarkastustuomioistuin uusia perusteluja ja täsmennyksiä verrattuna niihin, jotka se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle näiden hakemusten osalta, ja jos esittää, on arvioitava kaikki nämä seikat huomioon ottaen, onko nyt käsiteltävässä asiassa yhdyttävä arviointiin, jonka

unionin tuomioistuin on niistä esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 205 kohta).

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 56, 138, 196, 284 ja 382 tarkoitetut edustuskulut*

339 Takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitetut edustuskulut liittyvät illallisiin, joiden tarkoituksena on ollut tarjota Flanderin yrittäjille tilaisuus tavata ulkomaankomennuksella olevia belgialaisia diplomaatteja; rivillä 56 tarkoitetut edustuskulut liittyvät lounaaseen Venäjän federaation diplomaatin kanssa ja rivillä 284 tarkoitetut edustuskulut liittyvät Belgian kuningaskunnan Ranskan-suurlähettilään esittämään kutsuun viidelle henkilölle, joihin kantaja ja hänen puolisonsa kuuluivat.

340 Kantaja viittaa arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt menettelyssä, jonka päätteeksi se antoi 30.9.2021 tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Unionin tuomioistuin katsoi kyseisessä menettelyssä, että takaisinperintätaulukon riveillä 56, 138, 284 ja 382 tarkoitettuja tapaamisia diplomaattien kanssa oli pidettävä sääntöjenmukaisina, koska oli todettu, ettei tilintarkastustuomioistuin ollut osoittanut virkamatkoja, joilla nämä kulut olivat aiheutuneet, sääntöjenvastaisiksi (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 643 kohta). Sama pätee rivillä 196 tarkoitettuun tapaamiseen, koska unionin tuomioistuin totesi, ettei tilintarkastustuomioistuin ollut näyttänyt tapaamisen yksityistä luonnetta oikeudellisesti riittävällä tavalla toteen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 569 ja 572–574 kohta).

341 Tilintarkastustuomioistuin katsoo nyt käsiteltävässä asiassa, että takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitetut illalliset sekä riveillä 56 ja 284 tarkoitetut lounaat olivat luonteeltaan yksityisiä. Sen mukaan riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitettujen illallisten tarkoituksena oli tarjota Flanderin yrittäjille tilaisuus tavata ulkomaankomennuksella olevia belgialaisia diplomaatteja, rivillä 56 tarkoitettu lounas Venäjän federaation diplomaatin kanssa liittyi keskusteluihin, joiden pyrkimyksenä oli edistää menettelyä, jossa Belgian kansalaisista muodostuva kantajan ystäväpariskunta halusi adoptoida lapsen, joka on Venäjän kansalainen, ja rivillä 284 tarkoitettu lounas koski Belgian kuningaskunnan Ranskan-suurlähettilään kutsua viidelle henkilölle, joihin kantaja ja hänen puolisonsa kuuluivat, saapua viettämään viikonloppua suurlähettilään virka-asunnolla Pariisissa viininmaistelutilaisuuteen osallistuen, minkä yhteydessä kantaja oli maksanut lounaan ja järjestänyt kukkalähetyksen kaikkien kutsuttujen nimissä. Lisäksi asiakirja-aineistosta ilmenee tilintarkastustuomioistuimen pitävän rivillä 284 tarkoitetun lounaan hintaa kohtuuttomana.

342 Takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196 ja 382 tarkoitettujen tapaamisten yksityisen luonteen osalta on tässä yhteydessä riittävää viitata edellä tämän tuomion 266–270 kohtaan, joissa todetaan, että nyt käsiteltävässä asiassa on toistettava arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 266 ja 269 kohdassa läpi käydyn mukaisesti. Koska kyseisiä tapaamisia ei näin ollen voida pitää ilmeisen sääntöjenvastaisina suhteessa kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä (ks. edellä tämän tuomion 263 kohta), on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan kyseiset tapaamiset luonteeltaan yksityisiksi ja vaatiessaan niihin liittyvien edustuskulujen takaisinperintää.

343 Sitä vastoin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut edellä tämän tuomion 281 kohdassa, että takaisinperintätaulukon riveillä 56 ja 284 tarkoitettuihin tapaamisiin liittyvät virkamatkakulut ovat sääntöjenvastaisia. Näin ollen kyseisiin virkamatkoihin liittyvät edustuskulut ovat niin ikään sääntöjenvastaisia, eivätkä ne siten kuulu tilintarkastustuomioistuimen maksettaviksi.

344 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on yhtäältä kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveihin 138, 196 ja 382 liittyvien edustuskulujen korvaushakemuksia, joiden kokonaismäärä on 382 euroa, ja toisaalta neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveihin 56 ja 284 liittyviä edustuskuluja.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28 ja 290 tarkoitetut edustuskulut*

345 Takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28 ja 290 tarkoitetut edustuskulut liittyvät lounaisiin korkean virkamiehen, yksityisen sektorin työnantajien etua unionissa edustavan järjestön toiminnanjohtajan ja kansainvälisen tilintarkastustoimiston vastuuhenkilön kanssa.

346 Kantaja viittaa olennaisin osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Unionin tuomioistuin katsoi tältä osin, ettei tilintarkastustuomioistuin ole kyennyt osoittamaan, että edellä tämän tuomion 345 kohdassa mainittuihin riveihin liittyvien edustuskulujen korvaushakemukset koskivat kuluja, jotka eivät olleet aiheutuneet tilintarkastustuomioistuimen jäsenen ominaisuudessa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 639 kohta). Unionin tuomioistuin otti esille rivillä 17 tarkoitettujen kulujen osalta kutsun, joka oli osoitettu liittovaltion verohallinnon (Belgia) komitean puheenjohtajana toimivalle korkealle virkamiehelle, ja totesi, että ilman näyttöä tämän kutsun yksityisestä luonteesta sen on katsottava kuuluvan kyseiseen luokkaan (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 640 kohta). Unionin tuomioistuimen mukaan sama koski riveillä 28 ja 290 tarkoitettuja kuluja siltä osin kuin Euroopan laajuisen edunvalvontajärjestön johtajalle ja kansainvälisen tilintarkastustoimiston vastuuhenkilölle osoitetut kutsut voitiin yhdistää tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 642 kohta).

347 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin katsoo, että takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28 ja 290 tarkoitettujen edustuskulujen on katsottava aiheutuneen sellaisten tapaamisten yhteydessä, jotka eivät ole yksikön edun mukaisia ja jotka ovat siten sääntöjenvastaisia.

348 Takaisinperintätaulukon rivillä 290 tarkoitettujen edustuskulujen kohdalla on riittävää viitata edellä tämän tuomion 297 ja 300 kohtaan, joissa todetaan, että asianomaiset virkamatkat eivät olleet ilmeisen sääntöjenvastaisia, joten niihin liittyviä edustuskuluja voidaan arvioida samalla tavalla.

349 Takaisinperintätaulukon rivillä 17 tarkoitetusta tapaamisesta aiheutuneiden edustuskulujen kohdalla tilintarkastustuomioistuin vetoaa tukeakseen sitä, ettei kyseinen toiminta liity kantajan tehtäviin, siihen seikkaan, että tapaaminen on toteutunut päivärahattoman virkamatkan yhteydessä, mikä merkitsee tilintarkastustuomioistuimen mukaan sitä, että kantajan mielessä tapaamisen syyt olivat väistämättä yksityiset.

350 Päivärahatonta virkamatkaa koskevasta matkamääräyksestä on kuitenkin muistutettava, että unionin tuomioistuin tutki 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) tilintarkastustuomioistuimen väitteen, jonka mukaan kantaja

oli myöntänyt OLAFin järjestämässä kuulemisessa, että mitkään matkamääräyshakemuksissa nimenomaisesti päivärahattomiksi virkamatkoiksi esitetyt virkamatkat eivät liittyneet hänen tehtäviinsä. Unionin tuomioistuin totesi tältä osin, että kyseisen kuulemistilaisuuden pöytäkirjasta ilmenee kantajan ilmoittaneen ainoastaan, että hän turvautui avoimuuden vuoksi näiden hakemusten tällaiseen esittämiseen, kun virkamatkalla ”oli [hänen] tehtävään[sä] liittyvä tarkoitus mutta myös yksityinen ulottuvuus” tai kun hän oli ”epävarma” virkamatkan ”tarkoituksenmukaisuudesta” kyseessä olevan toiminnan kohteeseen ja merkitykseen nähden. Unionin tuomioistuin totesi, että virkamatkoja, joiden kantaja on nimenomaisesti esittänyt olevan ”päivärahattomia virkamatkoja”, oli tutkittava samalla tavoin kuin muita tilintarkastustuomioistuimen ensimmäisen kanneperusteen kohteena olleita virkamatkoja (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 393–395 kohta). Edellä esitetyn unionin tuomioistuimen arvioinnin perusteella tilintarkastustuomioistuimen ainoa argumentti, jonka mukaan edustuskulut liittyivät päivärahattomaan virkamatkaan, ei ole riittävä, jotta takaisinperintätaulukon rivillä 17 tarkoitettuihin edustuskuluihin liittyvää tapaamista voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisella tavalla kuin unionin tuomioistuin on sitä arvioinut edellä tämän tuomion 346 kohdassa läpi käydyn mukaisesti, joten kyseinen arviointi on toistettava nyt käsiteltävässä asiassa ja on katsottava, että tilintarkastustuomioistuimen on vastattava näistä kuluista.

351 Tilintarkastustuomioistuin viittaa niiden edustuskulujen kohdalla, jotka liittyvät takaisinperintätaulukon rivillä 28 tarkoitettuun kantajan tapaamiseen Euroopan laajuisen edunvalvontajärjestön johtajan kanssa, asiakirja-aineiston asiakirjoihin, joihin sisältyy erityisesti OLAFin kertomuksen katkelma, josta ilmenee kyseisen tapaamisen olleen luonteeltaan yksityinen.

352 On todettava, että kyseinen OLAFin kertomuksen katkelma sisältyi unionin tuomioistuimelle esitettyyn asiakirja-aineistoon asiassa, jonka käsittelyn päätteeksi annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), koska väärinkäytökset, joihin tilintarkastustuomioistuin väittää kantajan syyllistyneen, on eritelty edellä mainitussa menettelyssä ja nyt käsiteltävässä asiassa käyttäen samaa taulukkoa, joka sisältyy molempien kannekirjelmien liitteeseen A.47, kuten edellä tämän tuomion 166 kohdassa todetaan. Siten tilintarkastustuomioistuin ei esitä mitään uutta niiden perustelujen täydennykseksi, jotka se esitti unionin tuomioistuimelle kyseisessä asiassa. Näissä olosuhteissa tilintarkastustuomioistuimen on vastattava takaisinperintätaulukon rivillä 28 tarkoitettuun tapaamiseen, joka ei ole ilmeisen sääntöjenvastainen, liittyvistä edustuskuluista.

353 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen, kun se on katsonut, etteivät takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28 ja 290 tarkoitetut tapaamiset ole yksikön edun mukaisia, ja vaatinut näihin liittyvien edustuskulujen takaisinperintää. Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28 ja 290 tarkoitettuja edustuskulujen korvaushakemuksia, joihin liittyvä kokonaismäärä on 608,80 euroa.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 314 sekä 319 ja 320 tarkoitetut edustuskulut*

354 Edellä tämän tuomion 241–251 kohdassa esitetty arviointi on toistettava niiden takaisinperintätaulukon riveillä 314 sekä 319 ja 320 tarkoitettujen edustuskulujen kohdalla, jotka liittyvät suhteisiin sellaisten poliittisten päättäjien kanssa, jotka eivät kuulu kyseiseen puolueeseen.

355 Näin ollen käsiteltävässä asiassa on yhdyttävä arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on tästä esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 243 ja 250 kohta) ja jonka mukaan rivillä 314 tarkoitetut edustuskulut ovat sääntöjenmukaisia eivätkä riveillä 319 ja 320 tarkoitetut edustuskulut ole ilmeisen sääntöjenvastaisia, ja on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen pitäessään näihin kuluihin liittyviä tapaamisia sääntöjenvastaisina ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 314 sekä 319 ja 320 tarkoitettuja edustuskulujen korvaushakemuksia, joihin liittyvä rahamäärä on 209,40 euroa.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitetut edustuskulut*

356 Takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitetut edustuskulut liittyvät tapaamiseen Belgian kuninkaan kabinettipäällikön kanssa.

357 Kantaja viittaa olennaisilta osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), jossa unionin tuomioistuin katsoi, että kantajan hakemien korvausten sääntöjenmukaisuus voitiin perustella tavatun henkilön tehtävillä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 625 kohta).

358 Tilintarkastustuomioistuin vetoaa käsiteltävässä asiassa tavatun henkilön asemaan tukeakseen sitä, ettei kyseinen tapaaminen liity kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä. Tämä perustelu ei poikkea siitä perustelusta, joka esitettiin unionin tuomioistuimelle asiassa, jonka käsittelyn päätteeksi annettiin 30.9.2021 tuomio tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), joten nyt käsiteltävässä asiassa on toistettava edellä tämän tuomion 357 kohdassa läpi käyty arviointi, jonka unionin tuomioistuin esitti takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitetuista edustuskuluista.

359 Siten on todettava, että takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitetut edustuskulut on korvattu sääntöjenmukaisesti, joten tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen vaatiessaan niiden takaisinperintää.

360 Tilintarkastustuomioistuin pitää kuitenkin kahden henkilön illallisesta aiheutuneita 158 euron kuluja määrällisesti kohtuuttomina. Tältä osin on todettava, ettei kantaja esitä mitään huomautuksia kyseisen määrän kohtuullisuudesta, vaikka kantajan on kumottava tilintarkastustuomioistuimen tästä esittämä väite (ks. edellä tämän tuomion 336 kohta).

361 Näissä olosuhteissa ja kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 335 kohtaan sisältyvät huomautukset, on takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitettujen edustuskulujen määrää pidettävä kohtuuttomana ja vahvistettava 50 euroa henkeä kohti perustelluksi tilintarkastustuomioistuimen jäsenelle aiheutuvien edustuskulujen määräksi, mikä tekee tässä tapauksessa yhteensä 100 euroa.

362 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riviin 339 liittyvien edustuskulujen korvaushakemusta 100 euron suuruisten edustuskulujen osalta. Neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee jäljelle jäävää osuutta takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitetuista edustuskuluista.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 98 ja 281 tarkoitetut edustuskulut*

363 Takaisinperintätaulukon riveillä 98 ja 281 tarkoitetut edustuskulut liittyvät illalliseen komission jäsenen kabinettipäällikön kanssa sekä illalliseen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen, Belgian hallituksen jäsenen ja ”kabinetin johtajan” kanssa.

364 Kantaja viittaa olennaisin osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Unionin tuomioistuin on katsonut tässä yhteydessä takaisinperintätaulukon rivillä 98 tarkoitetusta komission jäsenen kabinettipäällikön kanssa nautitusta illallisesta aiheutuneiden kulujen osalta, että kyseisten kulujen on kutsuvieraan hoitamien tehtävien vuoksi katsottava lähtökohtaisesti aiheutuneen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen ominaisuudessa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 644 kohta). Unionin tuomioistuimen mukaan tilintarkastustuomioistuimen tältä osin esittämät todisteet eivät riittäneet osoittamaan perustelluksi sen väitettä, jonka mukaan tämä illallinen olisi ollut luonteeltaan yksityinen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 645 kohta). Unionin tuomioistuin huomautti, että vaikka tilintarkastustuomioistuin vetosi 20.5.2010 lähetettyihin sähköpostiviesteihin, näistä viesteistä ilmeni kuitenkin, että niissä mainitut yksittäiset kysymykset käsiteltiin ennen kyseistä illallista eikä mikään viitannut siihen, että ne olisivat olleet kyseisen illallisen tarkoituksena (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 646 kohta). Lisäksi unionin tuomioistuin katsoi, että tilintarkastustuomioistuimen väite, jonka mukaan kyseisen illallisen kustannukset merkitsivät sitä, että kutsuttu henkilö laiminlöi henkilöstösääntöjen 11 artiklassa hänelle asetetut velvollisuudet, ei missään tapauksessa osoita tämän illallisen olleen luonteeltaan yksityinen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 647 kohta).

365 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin väittää takaisinperintätaulukon rivillä 98 tarkoitetun tapaamisen poliittisesta luonteesta, että kantajan ja kyseisen kabinettipäällikön yhteiset poliittiset näkemykset ovat merkkejä virkamatkan yksityisestä luonteesta. Tilintarkastustuomioistuin viittaa tässä yhteydessä asiakirja-aineistoon sisältyviin 20.5.2010 lähetettyihin sähköpostiviesteihin, jotka koskevat kyseisen illallisen järjestämistä ja joissa tavattu henkilö oli käyttänyt ilmaisua ”sinisin terveisin”, mikä viittaa tilintarkastustuomioistuimen mukaan Flanderissa (Belgia) kyseisen puolueen väriin. Tilintarkastustuomioistuin esittää niin ikään, että OLAFin takavarikoimat asiakirjat osoittavat joka tapauksessa, ettei kyseinen tapaaminen koskenut kantajan tehtäviin liittyviä kysymyksiä.

366 Tilintarkastustuomioistuin lisää, että tavattu henkilö oli kyseiseen puolueeseen kuuluvan belgialaisen komission jäsenen kabinettipäällikkö. Sen perusteella, että tavattu henkilö oli käyttänyt 20.5.2010 lähetetyissä sähköpostiviesteissä ilmaisua ”sinisin terveisin”, hänkin vaikuttaa kuuluvan kyseiseen puolueeseen.

367 Kun otetaan huomioon edellä tämän tuomion 232 kohdassa kuvattu asiayhteys, jossa kantaja ylläpiti suhteita kyseiseen puolueeseen kuuluviin poliittisiin päättäjiin ja jolla ei voida katsoa olevan yhteyttä kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin (ks. edellä tämän tuomion 239 kohta), edellä tämän tuomion 366 kohdassa mainittu tilintarkastustuomioistuimen perustelu on riittävä herättämään epäilyjä kyseisen tapaamisen virallisesta luonteesta. Koska kantaja ei esitä tältä osin muita täsmennyksiä, vaikka hänellä on todistustaakka, hänen on vastattava takaisinperintätaulukon rivillä 98 tarkoitetuista ja kyseiseen riviin liittyvistä edustuskuluista.

368 Siten neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon rivillä 98 tarkoitettuja edustuskuluja.

369 Toisaalta unionin tuomioistuin on katsonut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) takaisinperintätaulukon rivillä 281 tarkoitetusta illallisesta tilintarkastustuomioistuimen jäsenen, Belgian hallituksen jäsenen ja ”kabinetin johtajan” kanssa, että koska päätöksen nro 7-2004 2 artiklassa edellytetään vain tietoa päävieraasta edustuskulujen aiheutumisen perusteluna, se, että paikalla on lisäksi kutsuvieras, jonka asema ei yksinään oikeuttaisi tällaista menoa, ei riittänyt osoittamaan, että kyseinen edustuskulujen korvaushakemus olisi kokonaisuudessaan sääntöjenvastainen (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 627 kohta).

370 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että tilintarkastustuomioistuin vaikuttaa nimenneen Belgian hallituksen jäsenen illallisen päävieraaksi. Asiakirja-aineistosta ilmenee, että kyseinen henkilö kuuluu kyseiseen puolueeseen, jonka hyväksi kantaja harjoitti poliittista toimintaa, josta ei ollut ilmoitettu. Koska edellä tämän tuomion 239 kohdassa on todettu, että edellä tämän tuomion 232 kohdassa kuvatussa asiayhteydessä on katsottava, ettei virkamatkoilla, jotka liittyivät kantajan tapaamisiin kyseiseen puolueeseen kuuluvien belgialaisten poliittisten päättäjien kanssa, ollut yhteyttä kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitamiseen, on kyseistä ratkaisua sovellettava rivillä 281 tarkoitetusta tapaamisesta aiheutuneiden edustuskulujen korvaushakemukseen.

371 Tämän perusteella takaisinperintätaulukon riveillä 98 ja 281 tarkoitetuista illallisista aiheutuneiden edustuskulujen korvaushakemusten on katsottava liittyvän kantajan poliittiseen toimintaan, josta ei ollut ilmoitettu ja joka oli ristiriidassa kantajan tilintarkastustuomioistuin jäsenen tehtävien kanssa. Neljäs kanneperuste on siten hylättävä tältä osin.

372 Näissä olosuhteissa tilintarkastustuomioistuimen väitettä, jonka mukaan takaisinperintätaulukon riveillä 98 ja 281 tarkoitettujen edustuskulujen määrä on kohtuuton, ei ole tarpeen enää tutkia.

373 Joka tapauksessa on huomautettava, että kyseessä olevat määrät ovat 799 euroa takaisinperintätaulukon rivillä 98 tarkoitetusta kahden hengen illallisesta ja 685 euroa takaisinperintätaulukon rivillä 281 tarkoitetusta kolmen hengen illallisesta. Kantaja ei esitä tältä osin mitään huomautusta kyseisten määrien kohtuullisuudesta, vaikka hänen on esitettävä tähän liittyvät todisteet (ks. edellä tämän tuomion 336 kohta).

374 Näissä olosuhteissa ja kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 223 kohdassa mainitut OLAFin kertomukseen sisältyvät toteamukset, jotka koskevat kantajan tiheitä tapaamisia kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa ja joita on arvioitava edellä tämän tuomion 232 kohdassa esille otetussa asiayhteydessä, takaisinperintätaulukon riveillä 98 ja 281 tarkoitettujen edustuskulujen kohtuuttomuus on näytetty toteen, ja neljäs kanneperuste on hylättävä myös tältä osin.

– *Muiden henkilöiden tapaamisiin liittyneitä edustuskuluja koskeva välipäätelmä*

375 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee 1 300,20 euron kokonaismäärää, joka jakautuu seuraavasti:

– takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28, 138, 196, 290, 314, 319 ja 320 sekä 382 tarkoitettuihin tapaamisiin liittyvien edustuskulujen korvaushakemukset, joiden kokonaismäärä on 1 200,20 euroa,

– takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitettujen edustuskulujen korvaushakemus, jonka määrä on 100 euroa.

376 Neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee kyseisistä edustuskuluista jäljelle jäävää osaa.

iii) Kantajan kotipaikkakunnalla tarjotut ateriat

377 Kantajan kotipaikkakunnalla tarjottuihin aterioihin liittyvien edustuskulujen korvaushakemuksia tarkoitetaan takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 ja 279. Kantaja viittaa kyseisten hakemusten osalta olennaisin osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja väittää, että kyseisistä aterioista aiheutuneet kulut liittyivät hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviinsä ja että riidanalainen päätös on lainvastainen siltä osin kuin siinä katsotaan, että kyseiset kulut on maksettu perusteettomasti. Unionin tuomioistuin katsoi tässä yhteydessä, että kyseiset hakemukset koskivat kuluja, jotka olivat aiheutuneet kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien yhteydessä. Unionin tuomioistuimen mukaan vaikutti siltä, että kahdeksassa kyseisillä riveillä tarkoitetussa tapauksessa useimpien kantajan asunnolla järjestetylle vastaanotolle kutsuttujen henkilöiden asema oli omiaan osoittamaan, että kantaja saattoi perustellusti pyrkiä ylläpitämään tilintarkastustuomioistuimen edun mukaisesti ammatillisia suhteita näihin henkilöihin. Unionin tuomioistuin täsmensi, että näiden kutsuvieraiden joukossa oli henkilöitä, jotka toimivat korkeassa asemassa unionin toimielimissä, eli Euroopan parlamentin, komission, Euroopan unionin tuomioistuimen ja tilintarkastustuomioistuimen jäseniä, sekä jäsenvaltioissa, kuten Belgian parlamentin, Belgian hallituksen ja Belgian kuninkaan kabinetin jäseniä, samoin kuin suurlähettiläitä ja korkeita virkamiehiä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 682 ja 683 kohta).

378 Sovellettaessa edellä tämän tuomion 220, 264 ja 338 kohdassa esitettyä päättelyä on aluksi tutkittava, esittääkö tilintarkastustuomioistuin uusia täsmennyksiä ja perusteluja verrattuna niihin, jotka se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle kyseisistä hakemuksista, ja jos esittää, on arvioitava nämä seikat huomioon ottaen, voidaanko kyseisiä hakemuksia koskevia johtopäätöksiä, jotka unionin tuomioistuin on tehnyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) (ks. edellä tämän tuomion 205 kohta), soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.

379 Tilintarkastustuomioistuin katsoo nyt käsiteltävässä asiassa, että kantajan kotipaikkakunnalla tarjottuihin aterioihin liittyvät takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 ja 279 tarkoitetut edustuskulut eivät selvästikään liity tilintarkastustuomioistuimen toimintaan. Tilintarkastustuomioistuin esittää tältä osin lähinnä 28.4.2015 päivätyn kantajan kirjeen, joka on osoitettu Belgian kuningaskunnan pääministerille hänen kutsumisekseen illalliselle ja jossa

kantaja kertoo kutsuvansa säännöllisesti ”luokse[en] joitakin ystäviä epävirallisille illallisille”, joille osallistui ”pari poliittista päättäjää sekä joitakin elinkeinoelämässä korkeassa asemassa olevia ystäviä”, jolloin oli tarkoitus ”viettää miellyttävä, rento ja hyödyllinen ilta hyvässä seurassa”. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan tämän kirjeen sanamuoto osoitti yleisesti, että kantajan kotipaikkakunnalla järjestettyjen aterioiden tarkoituksena oli todellisuudessa koota luottamuksellisesti yhteen kantajan ystäviä ja että niillä ei siis ollut mitään yhteyttä kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

380 Lisäksi tilintarkastustuomioistuin huomauttaa, että ateriat järjestettiin kantajan kotipaikkakunnalla eikä kantajan kotona, johon hänen odotettiin asettuvan virallisesti toimikautensa päättyessä, eikä myöskään hänen toimipaikallaan, jossa oli käytettävissä tähän tarkoitettu kokoustila.

381 Tilintarkastustuomioistuin muistuttaa myös, ettei unionin tuomioistuin ollut pitänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) kyseistä kirjettä riittävänä osoittamaan, että kaikki kantajan kotipaikkakunnan asunnolla järjestetyt ateriat olivat olleet luonteeltaan yksityisiä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 676–681 kohta), minkä perään tilintarkastustuomioistuin lisää, että 28.4.2015 päivätty kirje havainnollistaa sekä tarkoitusta että menetelmää, joita kantaja on noudattanut järjestäessään vastaanottoja, jotka eivät selvästikään liity tilintarkastustuomioistuimen toimintaan. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan on joka tapauksessa niin, ettei unionin veronmaksajien tehtävänä ole rahoittaa luonteeltaan yksityisiä tilaisuuksia, joista hyötyvät tilaisuuteen kutsutut henkilöt ja jotka ovat lähellä kollusiivista menettelyä sekä eturistiriitoja julkisen sektorin ja yksityisen sektorin korkean tason tehtävissä toimivien ystävien välillä.

382 Edellä tämän tuomion 379–381 kohdassa mainituilla tilintarkastustuomioistuimen perusteluilla ei lisätä mitään niihin perusteluihin, joiden pohjalta unionin tuomioistuin on tehnyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) arvioinnin, joka käydään läpi edellä tämän tuomion 377 kohdassa ja joka koskee 28.4.2015 päivättyä kantajan kirjettä sekä kyseisille aterioille kutsuttujen henkilöiden asemaa. Näin ollen kyseiset perustelut eivät ole riittäviä, jotta edellä tämän tuomion 377 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettuja kantajan korvaushakemuksia voitaisiin arvioida nyt käsiteltävässä asiassa toisin kuin unionin tuomioistuin on niitä arvioinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782).

383 On muistutettava niin ikään, kuten edellä tämän tuomion 152 kohdassa täsmennetään, että OLAF on täsmentänyt kertomuksessaan takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243 ja 245 tarkoitettujen kantajan korvaushakemusten kohdalla nimenomaisesti kantajan ja tällaisille vastaanotoille kutsuttujen henkilöiden välistä yhteyttä. OLAFin mukaan kutsuvieraiden joukossa oli aina pari belgialaista poliittista päättäjää sekä muutamia läheisiä ystäviä, jotka toimivat yksityisellä sektorilla korkeassa asemassa, ja tilaisuuden järjestämisen tarkoituksena oli viettää ”miellyttävä, rento ja hyödyllinen ilta flanderilaisten kutsuvieraiden kesken”. OLAFin mukaan kaikki kutsuvieraat olivat läheisiä ystäviä, jotka pystyivät sitoutumaan salassapitoon ja ehdottoman luottamuksellisiin keskusteluihin. OLAFin kertomuksessa täsmennettiin niin ikään, että näille yksityisille illallisille oli osallistunut 46 henkilöä ja että sen lisäksi, että nämä henkilöt olivat kantajan ystäviä, heidän yhteytensä kantajaan perustui yleensä poliittiseen toimintaan Belgiassa, metsästykseen, yksityiseen sektoriin ja unionin toimielimiin.

384 Belgialaisten poliittisten päättäjien osallistumisesta takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110.169, 216, 243, 245 ja 279 tarkoitetuille kantajan kotipaikkakunnalla järjestetyille aterioille on todettava erityisesti, että unionin yleisen tuomioistuimen käytettävissä oleva asiakirja-aineisto vahvistaa OLAFin toteamuksen, jonka mukaan näille aterioille kutsuttujen joukossa oli pari belgialaista poliittista päättäjää. Takaisinperintätaulukossa näet täsmennetään, että riveillä 22, 55, 216, 245 ja 279 tarkoitetuille aterioille osallistui yksi kyseisen puolueen jäsen ja että rivillä 160 tarkoitetulle aterialle osallistui kaksi kyseisen puolueen jäsentä. Taulukkoon ei sisälly mitään tarkempaa tietoa tällaisten jäsenten osallistumisesta riveillä 110 ja 243 tarkoitetuille aterioille.

385 Kyseisen puolueen jäsenten osallistuminen tällaisille aterioille vaikuttaa luonnollisesti ongelmalliselta, kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 223 kohdassa läpi käydyt OLAFin tutkimuksessa esitetyt toteamukset, jotka koskevat kantajan tiheitä tapaamisia näiden poliittisten päättäjien kanssa, kun nämä toteamukset luetaan edellä tämän tuomion 232 kohdassa esitetty asiayhteys huomioon ottaen. Tästä syystä tällaisilla aterioilla voidaan katsoa olevan ainakin osittain kantajan omia poliittisia tarkoitusperiä, mikä on ristiriidassa hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviensä kanssa.

386 On kuitenkin todettava, kuten edellä tämän tuomion 383 ja 384 kohdasta ilmenee, että kyseisille aterioille kutsuttujen henkilöiden luettelo ei rajoittunut kyseisen puoleen jäseniin tai – kuten unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782, 678 kohta) – ”flaamilaisiin henkilöihin”, ja se käsitti usein yhden tai useamman unionin toimielimessä vastuutehtävissä toimivan henkilön.

387 Tilintarkastustuomioistuin ei täsmennä keillä yksittäisillä henkilöillä, jotka oli kutsuttu takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 ja 279 tarkoitetuille kantajan kotipaikkakunnalla järjestetyille aterioille, ei ollut ammatillisia suhteita kantajaan. Tämän vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen on toistettava nyt käsiteltävässä asiassa sama arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) edellä tämän tuomion 377 kohdassa läpi käydyn mukaisesti: kyseisiin aterioihin liittyneiden edustuskulujen korvaushakemukset koskivat kuluja, jotka olivat aiheutuneet yhteydessä, joka liittyi kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

388 Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että tilintarkastustuomioistuin ottaa kaikkien edellä tämän tuomion 377 kohdassa mainittujen kantajan kotipaikkakunnalla järjestetyistä aterioista aiheutuneiden edustuskulujen korvaushakemusten osalta esille myös näiden kulujen määrät, joita se väittää kohtuuttomiksi.

389 Tältä osin on todettava, että kyseisiin aterioihin liittyvien kulujen määrät ovat olleet 2 520,68 euroa 18 hengeltä (rivi 22), 1 976 euroa 12 hengeltä (rivi 55), 2 271,36 euroa 11 hengeltä (rivi 110), 3 018,90 euroa 16 hengeltä (rivi 160), 2 340 euroa kymmeneltä hengeltä (rivi 216), 1 897,28 euroa yhdeksältä hengeltä (rivi 243), 2 069,76 euroa kymmeneltä hengeltä (rivi 245) ja 1 104 euroa kuudelta hengeltä (rivi 279). Nämä kulut asettuvat noin 140–234 euroon henkeä kohti, joten niiden on katsottava ylittävän selvästi sen, mikä on 22.4.2004 päivätyn muistion mukaisesti (ks. edellä tämän tuomion 16 kohta) tarpeellista kantajan yksityiskodissa järjestettäviä vastaanottoja varten, mahdolliset kukkakoristelut mukaan lukien. Lisäksi on pidettävä mielessä, että kyseiset kulut ovat aiheutuneet kantajan asemapaikan ulkopuolella.

390 Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei kantaja esitä mitään huomautusta kyseisten määrien kohtuullisuudesta, vaikka kantajan on – kuten edellä tämän tuomion 336 kohdassa todetaan – kumottava tilintarkastustuomioistuimen väitteet ja osoitettava, että edustuskulujen maksaminen unionin talousarviosta oli perusteltua ja että riidanalainen päätös oli lainvastainen, koska siinä katsottiin kyseiset kulut perusteettomasti maksetuiksi.

391 Näissä olosuhteissa ja kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 335 kohdassa esitetyt unionin tilintarkastustuomioistuimen näkemykset, joita sovelletaan soveltuvin osin kantajan kotipaikkakunnalla tarjottuihin aterioihin, on lausuttava, että asian tosiseikkoja arvioidaan asianmukaisesti katsomalla, ettei 50 euroa henkeä kohti ylitä määränä sitä, mikä on tarpeellista takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 ja 279 tarkoitettuja kantajan kotipaikkakunnalla järjestettyjä aterioita varten.

392 Lisäksi 22.4.2004 päivätyn muistion liitteestä 1, joka koskee tilintarkastustuomioistuimen jäsenen edustus- ja vastaanottokuluihin liittyviä ehdotuksia, ilmenee, että näihin kuluihin liittyvät menot jäsenen yksityisasunnolla voivat aiheutua muun muassa kukkakoristeluista, jotka eivät ylitä sitä, mikä on tarpeellista vastaanoton järjestämiseksi (ks. edellä tämän tuomion 17 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin toteaa kuitenkin, ettei kuhunkin takaisinperintätaulukon riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 ja 279 tarkoitettuun kantajan kotipaikkakunnalla järjestettyyn ateriaan liittyvissä laskuissa, jotka on liitetty asiakirja-aineistoon, täsmennetä millään tavalla näillä aterioilla käytettyjä kukkakoristeluja. Riveillä 22, 55, 110, 160, 216, 243 ja 245 tarkoitettujen aterioiden laskut eivät nimittäin sisällä muuta kuin aterioilla tarjotun menun hinnan henkeä kohti. Vain rivillä 279 tarkoitettuun ateriaan liittyvässä laskussa mainitaan muiden pitopalvelun tarjoamien palvelujen joukossa ”pöytäkoristeet”, kuitenkin ilman mitään viitettä siitä, olivatko kyseessä kukkakoristelut, eikä siinä mainita kukkakoristelujen hintaa, jos tällaisia oli käytetty. Joka tapauksessa siltä osin kuin päätöksen nro 7-2004 6 artiklan mukaisesti tilintarkastustuomioistuin korvaa kotona järjestettyjen vastaanottojen osalta aiheutuneet kulut esitettyjen todisteiden mukaisesti (ks. edellä tämän tuomion 15 kohta), pelkkä pöytäkoristeita koskevan palvelun maininta ei ole riittävä kukkakoristeluihin liittyvien menojen korvaamiseksi.

393 Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä vaaditaan perimään takaisin 900 euroa rivin 22 osalta, 600 euroa rivin 55 osalta, 550 euroa rivin 110 osalta, 800 euroa rivin 160 osalta, 500 euroa rivin 216 osalta, 450 euroa rivin 243 osalta, 500 euroa rivin 245 osalta ja 300 euroa rivin 279 osalta, mikä tekee yhteensä 4 600 euroa, ja neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee kyseisistä kuluista jäljelle jäävää osuutta.

4) Virka-auton ja autonkuljettajan palvelujen käyttämiseen liittyvät kulut

394 Edellä tämän tuomion 184 kohdassa mainituilla takaisinperintätaulukon riveillä tarkoitetuista kantajan korvaushakemuksista, jotka liittyvät virka-auton ja autonkuljettajan palvelujen käyttämisestä aiheutuneisiin kuluihin, tilintarkastustuomioistuin pitää kantajalle perusteettomasti maksettuina takaisinperintätaulukon riveillä 3, 31, 38, 57, 66, 103, 138, 142, 143, 161, 196, 199, 203, 211, 215, 237, 238, 277, 281, 293 ja 294, 296 (osaksi), 310 (osaksi), 313, 317, 319 ja 320, 330, 335, 336, 339, 347, 352, 354, 355, 373 ja 374, 379, 381, 382, 391, 402 ja 403 tarkoitettuja kuluja.

395 Kantaja katsoo, että edellä tämän tuomion 394 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut autonkuljettajan kulujen korvaushakemukset liittyivät hänen tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviinsä. Kantaja viittaa tältä osin lähinnä arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on

esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ja väittää, ettei tilintarkastustuomioistuin voi riitauttaa sitä nyt käytävässä menettelyssä.

396 Aluksi on muistutettava, että kuten edellä tämän tuomion 179 kohdassa täsmennetään, nyt käsiteltävässä asiassa ei pidä tutkia luottamuksensuojan periaatteen väitettyä loukkaamista siltä osin kuin on kyse resursseista, jotka tilintarkastustuomioistuin on sitonut virka-auton ja autonkuljettajan palvelujen käyttämisestä aiheutuneisiin kuluihin. Näiden kulujen kohdalla on siten tutkittava ainoastaan, kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 185–193 kohdassa läpi käyty unionin yleisen tuomioistuimen valvonnan laajuus nyt käsiteltävässä asiassa, onko tilintarkastustuomioistuin tehnyt arviointivirheen periessään nämä kulut takaisin.

i) Kantajan tapaamisia kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa koskeneisiin virkamatkoihin tai edustuskuluihin liittyvät autonkuljettajan kulut

397 Edellä tämän tuomion 239 ja 261 kohdassa katsotaan, ettei takaisinperintätaulukon riveillä 203, 211, 215, 238, 293 ja 294, 296 (osaksi), 313, 330, 336, 339 (osaksi), 352, 355, 381, 382 (osaksi) ja 402 tarkoitetuilla kantajan virkamatkoilla ollut yhteyttä kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien hoitamiseen. Siten on katsottava, että samoilla riveillä tarkoitetut autonkuljettajan kulut ovat vastaavasti vailla tällaista yhteyttä.

398 Sama pätee takaisinperintätaulukon riveillä 281, 293 ja 294 sekä 354 tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksiin, jotka liittyvät samoilla riveillä tarkoitetuista kyseisen puolueen jäsenten kanssa vietetyistä illallisista, joiden katsottiin olevan ristiriidassa kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtävien kanssa, aiheutuneiden edustuskulujen korvaushakemuksiin (ks. edellä tämän tuomion 329 ja 371 kohta).

399 Samaa voidaan todeta takaisinperintätaulukon riveillä 3, 31 ja 66 tarkoitetuista autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksista siltä osin kuin näiden hakemusten tarkoituksena oli kyseisen puolueen jäsenten tapaaminen.

400 Neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 3, 31, 66, 203, 211, 215, 238, 281, 293 ja 294, 296 (osaksi), 313, 330, 336, 339 (osaksi), 352, 354, 355, 381, 382 (osaksi) ja 402 tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja.

ii) Muut autonkuljettajan kulut

– Takaisinperintätaulukon riveillä 57, 103, 143, 157, 161, 199, 237, 277, 310, 335, 347, 354 ja 391 tarkoitetut autonkuljettajan kulut

401 Edellä tämän tuomion 394 kohdassa mainituista autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksista takaisinperintätaulukon riveillä 3, 31, 57, 66, 103, 143, 157, 161, 199, 237, 277, 310 (osaksi), 335, 347, 354 ja 391 tarkoitetut hakemukset liittyvät kantajan tekemiin virkamatkakuluja, päivärahoja tai edustuskuluja koskeviin korvaushakemuksiin. Unionin tuomioistuin tutki viimeksi mainitut hakemukset 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sen selvittämiseksi, liittyivätkö ne kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

402 Tältä osin on huomautettava, että unionin tuomioistuin katsoi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) arvioituaan ensin jokaisen takaisinperintätaulukon riveillä 31, 57, 66, 103, 143, 157, 161, 199, 237, 277, 310 (osaksi), 335, 347 ja 391 tarkoitetun virkamatkakulujen korvaamista tai päivärahojen maksamista koskevan hakemuksen tilintarkastustuomioistuimen kyseisessä menettelyssä väittämien väärinkäytösten suhteen, että kyseiset hakemukset koskivat kuluja, jotka olivat aiheutuneet yhteydessä, joka liittyi kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 494, 497, 500, 501, 504, 505, 515, 558, 559, 561–565, 576 ja 735 kohta).

403 Kantaja tukeutuu käsiteltävässä asiassa tähän unionin tuomioistuimen arviointiin pyrkiessään osoittamaan, että edellä tämän tuomion 401 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitettujen korvaushakemusten perusteella sidottujen kulujen maksaminen liittyi hänen tehtäviinsä ja että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska sen mukaan nämä kulut on maksettu perusteettomasti.

404 Kun otetaan huomioon edellä tämän tuomion 202–205 kohdassa läpi käydyt kantajan perustelut ja huomautukset, on edellä tämän tuomion 401 kohdassa tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen korvaushakemusten tutkimisen yhteydessä sovellettava samaa päättelyä kuin se, joka sisältyy edellä tämän tuomion 220, 264, 338 ja 378 kohtaan. On siis tutkittava, esittääkö tilintarkastustuomioistuin uusia perusteluja ja täsmennyksiä verrattuna niihin, jotka se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle näiden hakemusten osalta, ja jos esittää, on arvioitava kaikki nämä seikat huomioon ottaen, onko kyseisistä hakemuksista tehtävä samat päätelmät kuin unionin tuomioistuin (ks. edellä tämän tuomion 205 kohta).

405 Nyt käsiteltävässä asiassa takaisinperintätaulukon riveillä 57, 103, 143, 157, 161, 199, 237, 277, 310 (osaksi), 335, 347 ja 391 tarkoitetuista virkamatkakulujen korvaamista tai päivärahojen maksamista koskevista hakemuksista on todettu edellä tämän tuomion 282–297, 301–305 ja 308–313 kohtaan sisältyvä tarkastelu huomioon ottaen, että tältä osin on yhdyttävä unionin tuomioistuimen arviointiin. Koska tilintarkastustuomioistuin ei esitä kyseisillä riveillä tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksista mitään uutta verrattuna perusteluihin, jotka se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle, on katsottava unionin tuomioistuimen tavoin, että edellä mainituilla riveillä tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen on katsottava aiheutuneen yhteydessä, joka liittyi kantajaan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

406 Näissä olosuhteissa on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, etteivät takaisinperintätaulukon riveillä 57, 103, 143, 157, 161, 199, 237, 277, 310 (osaksi), 335, 347 ja 391 tarkoitetut autonkuljettajan kulut liity kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä, ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee edellä mainituilla riveillä tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja, joiden määrä on 3 224,72 euroa. Tässä yhteydessä rivillä 310 tarkoitetusta kuluista mukaan luetaan kolmasosa (153,65 euroa).

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196, 319 ja 320, 339 (osaksi) ja 382 (osaksi) tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

407 On todettava, ettei unionin tuomioistuin ole lausunut takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196, 319 ja 320, 330 (osaksi) ja 382 (osaksi) tarkoitetuista autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksista 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782).

408 Kyseiset hakemukset liittyvät kantajan edustuskulujen korvaushakemuksiin, joiden osalta katsottiin, että niihin liittyneellä toiminnalla oli yhteys kantajan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen tehtäviin (ks. edellä tämän tuomion 342, 355 ja 359 kohta).

409 Sovellettaessa edellä tämän tuomion 404 kohtaan sisältyvää päättelyä on todettava, ettei tilintarkastustuomioistuin lisää kyseisillä riveillä tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen korvaushakemuksista nyt käsiteltävässä asiassa mitään uutta verrattuna perusteluihin, jotka se oli esittänyt unionin tuomioistuimelle. Siten on katsottava, että takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196, 319 ja 320, 339 (osaksi) ja 382 (osaksi) tarkoitetut autonkuljettajan kulut ovat aiheutuneet yhteydessä, joka liittyi kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä.

410 Näissä olosuhteissa on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, etteivät takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196, 319 ja 320, 339 (osaksi) ja 382 (osaksi) tarkoitetut autonkuljettajan kulut liittyneet näihin tehtäviin, ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196, 319 ja 320, 339 (osaksi) ja 382 (osaksi) tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja, joiden määrä on 1 158,83 euroa. Tältä osin riveillä 339 ja 382 tarkoitetuista autonkuljettajan kuluista neljäsosa liittyy riviin 339 (74,13 euroa) ja kolmasosa riviin 382 (165,70 euroa).

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 379 ja 403 tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

411 Unionin tuomioistuin ei tutkinut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) nimenomaisesti edellä tämän tuomion 394 kohdassa mainittuja takaisinperintätaulukon riveillä 379 ja 403 tarkoitettuja kahta autonkuljettajan kulujen korvaushakemusta.

412 Kun huomioon otetaan edellä tämän tuomion 193 kohdassa esille otettu todistustaakka, kantajan on tässä yhteydessä osoitettava, että takaisinperintätaulukon riveihin 379 ja 403 liittyvät kyseiset autonkuljettajan kulut oli perusteltua maksaa unionin talousarviosta ja että riidanalainen päätös on lainvastainen, koska siinä katsotaan, että nämä kulut on maksettu perusteettomasti.

413 On huomautettava, etteivät rivillä 379 tarkoitetut autonkuljettajan kulut liittyneet kantajan virkamatkaan. Autonkuljettajan matkamääräyksestä ilmenee, että tarkoituksena oli kuljettaa kantaja Luxemburgista Brysseliin ja sitten kantajan kotipakkakunnalle ja että autonkuljettaja yöpyi hotellissa ja palasi Luxemburgiin junalla.

414 Sen sijaan rivillä 403 tarkoitetut autonkuljettajan kulut liittyivät kantajan päivärahattomaan virkamatkaan. Matkamääräyksestä ilmenee, että kyseessä olivat ”asianajaja – –” ja reitti Luxemburg–Dijon–Luxemburg. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan kyseisellä rivillä tarkoitetun toiminnan todellisena tarkoituksena oli viinitarhan ostaminen.

415 Kantaja toteaa vain, että koska unionin tuomioistuin ei ole todennut kyseisiä kuluja sääntöjenvastaisiksi, ei niitä voida pitää tällaisina nyt käsiteltävässä asiassa.

416 On todettava, että unionin tuomioistuin piti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) sääntöjenvastaisina autonkuljettajan virkamatkoja, joiden tarkoituksena oli kuljettaa kantajaa perusteella, joka ei ollut tiedossa tai joka oli selvästi erotettavissa hänen tehtävistään (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 711–716 kohta).

417 Koska kantaja ei esitä todisteita, jotka osoittavat takaisinperintätaulukon riveillä 379 ja 403 tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen liittyneen matkoihin, joilla oli yhteys kantajan tehtävien hoitoon, ja jotka kiistävät tilintarkastustuomioistuimen väitteet kyseisten kulujen yksityisestä luonteesta, on katsottava, että tilintarkastustuomioistuimen on ollut perusteltua katsoa kyseiset kulut saamisiksi ja vaatia niiden takaisinperintää.

418 Näin ollen neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin siinä riitautetaan takaisinperintätaulukon riveillä 379 ja 403 tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen takaisinperinnän sääntöjenmukaisuus.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 38 tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

419 Tilintarkastustuomioistuin on katsonut riidanalaisessa päätöksessä, että takaisinperintätaulukon rivillä 38 tarkoitettu autonkuljettajan virkamatka, jonka yhteydessä autonkuljettaja oli matkustanut Luxemburgista kantajan lomakohteeseen Sveitsiin kuljettaakseen kantajan tämän kotipaikkakunnalle, oli sääntöjenvastainen.

420 Kantaja tukeutuu olennaisilta osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) ja jonka mukaan on niin, että vaikka takaisinperintätaulukon rivillä 38 mainitun autonkuljettajan virkamatkan peruste, johon tilintarkastustuomioistuin vetoaa, eli kantajan hakeminen lomakohteesta, olisi omiaan osoittamaan tämän virkamatkan sääntöjenvastaiseksi, on todettava, että kantaja kiistää hyväksyneensä tällaista virkamatkaa ja että tilintarkastustuomioistuin ei ole näyttänyt tämän virkamatkan todella toteutuneen, eikä unionin tuomioistuimen käytettävissä olevaan asiakirja-aineistoon sisälly hänen omakätisesti allekirjoittamaansa matkamääräystä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 717 kohta).

421 Unionin tuomioistuin totesi niin ikään, että tilintarkastustuomioistuimessa 5.10.2016 asti toteutetun järjestelyn perusteella tämän toimielimen jäsenen oli allekirjoitettava matkamääräykset autonkuljettajille, joiden palveluja hän käytti (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 698 kohta).

422 Nyt käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin tuo esille, ettei kantajaa koskevaa matkamääräystä ollut, mikä on sellaisenaan riittävää autonkuljettajan virkamatkan sääntöjenvastaisuuden toteamiseksi. Tilintarkastustuomioistuin väittää niin ikään, että kantaja on autonkuljettajan hyväksyjänä hakenut kyseistä virkamatkaa ja hyväksynyt sen sähköisessä MISPROD-järjestelmässä, jota tilintarkastustuomioistuimessa käytettiin tuolloin virkamatkan tosiasiallisuuden osoittamiseksi.

423 Asiakirja-aineistoon ei tosin sisälly takaisinperintätaulukon rivillä 38 tarkoitetun toiminnan osalta autonkuljettajan virkamatkaa, jonka kantaja olisi allekirjoittanut omakätisesti, kuten tuolloin voimassa olleissa säännöissä edellytettiin. Vaikka tätä hallinnollista työtä ei ollut tehty, on kuitenkin riidatonta, että autonkuljettajalle on aiheutunut kyseisestä toiminnasta 7.–9.3.2009 kuluja, joiden määrä on 716,82 euroa. Lisäksi tilintarkastustuomioistuin liittää asiakirja-aineistoon otteita sähköisestä MISPROD-järjestelmästä, ja näistä otteista ilmenee, että kantaja oli hyväksyjänä virkamatkassa, jonka tarkoituksena oli, että hänen autonkuljettajansa noutaisi hänet eräästä kaupungista Sveitsistä. Nämä otteet vahvistavat myös kyseisellä rivillä tarkoitettuun korvaushakemukseen liittyvää autonkuljettajan toimintaa koskevat tilintarkastustuomioistuimen väitteet, joiden mukaan autonkuljettaja oli yöpynyt 7.–8.3.2009 hotellissa Sveitsissä, kuljettanut kantajan tämän kotipaikkakunnalle 8.3.2009, yöpynyt 8.–9.3.2009 kantajan kotipaikkakunnalla hotellissa ja palannut sitten Luxemburgiin 9.3.2009.

424 Kantaja ei esitä mitään huomautusta näistä tilintarkastustuomioistuimen väitteistä, vaikka hänen on näytettävä nyt käsiteltävässä asiassa toteen (ks. edellä tämän tuomion 193 kohta), että kyseisten autonkuljettajan kulujen maksaminen unionin talousarviosta oli perusteltua ja että riidanalainen päätös on lainvastainen siksi, että siinä katsotaan kyseisten kulujen maksamisen olleen perusteetonta.

425 Näissä olosuhteissa takaisinperintätaulukon rivillä 38 tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja on pidettävä sääntöjenvastaisina ja neljäs kanneperuste on hylättävä kyseistä riviä koskevilta osin.

– Takaisinperintätaulukon riveillä 106, 147, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitetut autonkuljettajan kulut

426 Takaisinperintätaulukon riveillä 106, 147, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitettujen autonkuljettajan virkamatkojen tarkoituksena oli kuljettaa kantajaa lääkärikäynteihin liittyneillä virkamatkoilla.

427 Kantaja viittaa tässä yhteydessä olennaisilta osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782).

428 Tilintarkastustuomioistuin väittää, että edellä tämän tuomion 426 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut autonkuljettajan virkamatkat olivat sääntöjenvastaisia, koska niitä vastaavat kantajan virkamatkat olivat ”päivärahattomia virkamatkoja” tai ”kuluttomia”. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan kyseiset virkamatkat eivät siten olleet sen työjärjestyksen mukaisia virkamatkoja, eikä niiden perusteella voitu antaa lupaa autonkuljettajan palveluiden käyttöön.

429 On muistettava, että unionin tuomioistuin on todennut kyseisistä kuljettajan virkamatkoista 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) seuraavaa:

”777 Kyseisten [kantajan] virkamatkojen ei voida katsoa liittyvän hänen tehtäviensä hoitamiseen tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä, koska näiden lääkärinvastaanotolla käyntien ei ole väitetty eikä varsinkaan näytetty koskeneen pakollisia lääkärintarkastuksia tässä ominaisuudessa.

778 On kuitenkin todettava, että [kantaja] ei ole näiden virkamatkojen perusteella vaatinut virkamatkakulujen korvaamista tai päivärahojen maksamista. Ainoat tilintarkastustuomioistuimelle kyseisistä virkamatkoista aiheutuneet kulut liittyvät siis virka-auton käyttämiseen ja autonkuljettajan palvelujen käyttämiseen.

779 Päätöstä nro 33-2004 koskevat selitykset ja päätöstä nro 19-2009 koskevat selitykset ovat huomattavan monitulkintaisia siltä osin, onko lääkärinvastaanotolla käyntiin tarkoitettua matkaa mahdollista pitää kummankin näistä päätöksistä 4 artiklassa tarkoitettuna ”muuna tehtävien hoitamiseen liittyvänä matkana”.

780 Luettelossa ”ylivoimaisen esteen tapauksista”, joita voidaan pitää tällaisena matkana, mainitaan ”lääkärintarkastukset”.

781 Unionin oikeuden eri aloilla vakiintuneesta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä tosin seuraa, että ylivoimaisen esteen käsitteen on ymmärrettävä tarkoittavan sellaisia epätavallisia ja ennalta arvaamattomia olosuhteita, joihin siihen vetoavan ei ole ollut mahdollista vaikuttaa ja joiden seurauksia ei olisi voitu välttää kaikesta noudatetusta huolellisuudesta huolimatta (tuomio 25.1.2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

782 Vaikka ylivoimaisen esteen käsitteen käyttö edellyttää siten yleensä ennalta arvaamattomuutta, sekä päätöstä nro 33-2004 koskevien selitysten että päätöstä nro 19-2009 koskevien selitysten sanamuodossa on tältä osin tiettyä epäjohdonmukaisuutta, sillä lääkärintarkastusten käsite sulkee pois kaikenlaisen kiireellisyyden tai ennalta arvaamattomuuden ulottuvuuden.

783 Vaikka autonkuljettajan käyttäminen ”muun tehtävien hoitamiseen liittyvän matkan” yhteydessä ei luonnollisestikaan edellytä, että tilintarkastustuomioistuimen asianomainen jäsen olisi virkamatkalla, on todettava, että hakiessaan avoimesti tämän toimielimen hyväksyntää käydäkseen virkamatkan yhteydessä lääkärinvastaanotolla [kantaja] on antanut tilintarkastustuomioistuimelle mahdollisuuden suorittaa ennakkovalvontaa ja tarvittaessa vastustaa hänen suunnittelemaansa tilintarkastustuomioistuimen resurssien käyttöä.

784 Kun otetaan huomioon nämä kaksi seikkaa, [erityisesti takaisinperintätaulukon riveillä 106, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitettujen kantajan] ja hänen kabinettiinsa määrätyn autonkuljettajan virkamatkojen sääntöjenvastaisuus ei ole ilmeistä siten, että [kantajaa] voitaisiin arvostella tästä sääntöjenvastaisuudesta tässä oikeudenkäynnissä.”

430 Käsiteltävässä asiassa on sovellettava kyseisiä näkemyksiä ja toteamuksia, jotka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) ja jotka koskevat samoja takaisinperintätaulukon riveillä 106, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitettuja autonkuljettajan virkamatkoja.

431 Lisäksi tätä unionin tuomioistuimen päättelyä voidaan soveltaa myös rivillä 147 tarkoitettuun autonkuljettajan virkamatkaan, johon sisältyy kantajan lääkärikäynteihin liittyviä kuljettajan matkustamisesta aiheutuneita kuluja. Kun tältä osin otetaan huomioon, että kyseiset lääkärikäynnit, joita varten kantaja oli pyytänyt tilintarkastustuomioistuimelta luvan, ovat tapahtuneet matkustettaessa virka-autolla parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan kokoukseen sekä erään yhdistyksen lounasseminaariin (ks. myös edellä tämän tuomion

132 kohta), kantajan hakemusta autonkuljettajan palvelujen käyttämisestä Luxemburgiin palaamiseksi ei voida pitää sääntöjenvastaisena, ja näin on siitä huolimatta, että tämä edellytti asianomaisen autonkuljettajan matkustamista junalla Luxemburgista Brysseliin.

432 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, että takaisinperintätaulukon riveillä 106, 147, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitetut autonkuljettajan kulut ovat saamisia, ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee kyseisillä riveillä tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja, joiden määrä on 1 689,25 euroa.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 142 tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

433 Takaisinperintätaulukon rivillä 142 tarkoitettu autonkuljettajan virkamatka koskee kuluja, jotka ovat aiheutuneet kantajan virka-auton viemisestä kantajan lomakohteeseen Sveitsiin. Tilintarkastustuomioistuin ottaa riidanalaisessa päätöksessä huomioon, että kantaja on maksanut takaisin määrät, jotka käytettiin kyseiseen autonkuljettajan matkustamiseen. Tilintarkastustuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei perusteettomasti käytettyä autonkuljettajan palkan osaa ole peritty takaisin.

434 Kantaja riitauttaa sen, että takaisinperintätaulukon rivillä 142 tarkoitettuun virkamatkaan liittyvä autonkuljettajan palkka on kantajalta oleva tilintarkastustuomioistuimen saaminen. Hän täsmentää, että unionin tuomioistuin on katsonut 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), ettei kyseessä ollut väärinkäyttö.

435 Unionin tuomioistuin totesi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), että vaikka takaisinperintätaulukon rivillä 142 mainitun autonkuljettajan virkamatkan sääntöjenvastaisuus oli riidatonta, tähän sääntöjenvastaisuuteen ei voitu vedota kantajaa vastaan unionin tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 752 kohta). Unionin tuomioistuin totesi tältä osin, että vaikka asianosaiset olivat eri mieltä tämän virkamatkan täsmällisestä tarkoituksesta, kantajan väite, jonka mukaan kyseisellä virkamatkalla oli tarkoitus tilintarkastustuomioistuimen autonkuljettajista vastaavan henkilön suostumuksella hakea virka-auto onnettomuuden jälkeen, vastasi sisällöltään asianomaisen autonkuljettajan OLAFin kuulemistilaisuudessa 16.10.2017 antamia lausumia (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 754 kohta). Unionin tuomioistuin huomautti lisäksi, että oli näytetty, että saatuaan tiedon kyseisen autonkuljettajan virkamatkan mahdollisesta sääntöjenvastaisuudesta kantaja kääntyi vuoden 2011 kuluessa tilintarkastustuomioistuimen hallinnon puoleen korvatakseen summat, joista viimeksi mainittu oli joutunut vastaamaan aiheettomasti tämän virkamatkan yhteydessä, ja että nämä summat vähennettiin hänen palkastaan (tuomio 30.9.2021 tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 755 kohta).

436 Käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta, kuten edellä tämän tuomion 35 kohdassa muistutetaan, että tilintarkastustuomioistuin antoi vuonna 2011 kantajan käyttöön autonkuljettajan palveluita, joten tilintarkastustuomioistuimen oli maksettava kyseisen autonkuljettajan palkka, eikä tältä osin ollut siis osoitettu, että sille olisi aiheutunut minkäänlaista taloudellista vahinkoa.

437 Näin ollen tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan takaisinperintätaulukon rivillä 142 tarkoitetun autonkuljettajan palkan saamiseksi ja vaatiessaan sen takaisinperintää. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee kyseisellä rivillä tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja, joiden määrä on 185,43 euroa.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 187 tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

438 Takaisinperintätaulukon rivillä 187 tarkoitetun autonkuljettajan virkamatkan tarkoituksen oli ”[prinsessan esittämä] virallinen kutsu”. Tilintarkastustuomioistuin katsoo kyseisen virkamatkan olleen sääntöjenvastainen, koska sitä vastaava kantajan virkamatka oli ollut päivärahaton virkamatka. Tilintarkastustuomioistuin täsmentää erityisesti kantajan olleen virkamatkalla Brysselissä virka-autolla autonkuljettajansa kanssa, mutta päättäneen kuitenkin pitää virka-auton itsellään viikonlopun ajan yksityistä toimintaa varten, minkä vuoksi autonkuljettaja joutui palaamaan Luxemburgiin junalla.

439 Kantaja viittaa olennaisin osin arviointiin, jonka unionin tuomioistuin esitti 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782), jossa unionin tuomioistuin totesi, ettei ollut tarkoituksenmukaista ratkaista, saattoiko tilintarkastustuomioistuin katsoa kantajan olleen vastuussa käytännöstä, joka johti autonkuljettajan junamatkaan kantajan pidettyä virka-autonsa itsellään (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 798 kohta).

440 Käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta rivillä 147 tarkoitettuun korvaushakemukseen liittyneen samankaltaisen päättelyn mukaisesti (ks. edellä tämän tuomion 431 kohta), ettei tilintarkastustuomioistuin väitä, ettei kantajan matkustaminen vastauksena kyseisen merkkihenkilön esittämään kutsuun ollut sääntöjenmukaista, eikä tilintarkastustuomioistuin täsmennä myöskään, mitä yksityistä toimintaa varten kantaja oli pitänyt virka-auton itsellään viikonlopun ajan. Näissä olosuhteissa ja kun huomioon otetaan se seikka, että tilintarkastustuomioistuin oli hyväksynyt vastaavan kantajan virkamatkan, autonkuljettajan palvelujen käyttämistä koskevaa kantajan hakemusta ei voida pitää sääntöjenvastaisena.

441 Näin ollen tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan takaisinperintätaulukon rivillä 187 tarkoitetut autonkuljettajan kulut saamiseksi ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee kyseisiä autonkuljettajan kuluja, joiden määrä on 42,64 euroa.

– *Takaisinperintätaulukon rivillä 247 tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

442 Rivillä 247 tarkoitetun autonkuljettajan virkamatkan tarkoituksena oli viedä kantajan käyttämä virka-auto huollettavaksi erääseen Belgiassa sijaitsevaan autokorjaamoon.

443 Kantaja katsoo olennaisin osin, että huomioon on otettava näkemykset, jotka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Todettuaan tältä osin, että rivillä 247 tarkoitetulla autonkuljettajan virkamatkalla oli kantajan mukaan tarkoitus viedä hänen virka-autonsa autokorjaamolle sen huoltoa varten, unionin tuomioistuin katsoi, ettei tilintarkastustuomioistuimen väitettä voitu hyväksyä, koska sen tueksi ei ollut esitetty mitään asiakirjaa (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 748 ja 749 kohta).

444 Käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin tuo esille, että kantajan virka-auton huollosta vastaava autokorjaamo sijaitsi voimassa olleen leasing-sopimuksen mukaan Luxemburgissa, joten kyseisen virkamatkan tarkoitus ei voinut vastata tällaista huoltoa.

445 Tältä osin on riittävää huomauttaa noudattaen samaa päättelyä kuin edellä tämän tuomion 404 kohdassa, ettei asiakirja-aineistoon sisälly muuta todistetta, joka osoittaisi tilintarkastustuomioistuimen väitteen, jonka mukaan kyseisen auton huollosta vastasi toisessa maassa sijaitseva autokorjaamo, vastaavan todellisuutta. Unionin yleisen tuomioistuimen on siten toistettava nyt käsiteltävässä asiassa sama arviointi, jonka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) ja joka käydään läpi edellä tämän tuomion 443 kohdassa.

446 Näin ollen tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan takaisinperintätaulukon rivillä 247 tarkoitetut autonkuljettajan kulut saamiseksi ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee näitä kuluja, joiden määrä on 239,10 euroa.

– *Takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitetut autonkuljettajan kulut*

447 Kantaja katsoo olennaisin osin, että takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitettujen autonkuljettajan kulujen kohdalla on otettava huomioon näkemykset, jotka unionin tuomioistuin on esittänyt 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782). Unionin tuomioistuin ei todennut takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitettuja autonkuljettajan virkamatkoja tältä osin sääntöjenvastaisiksi, koska sen käytettävissä olleeseen asiakirja-aineistoon ei sisältynyt kantajan matkamääräyksiä, joihin tilintarkastustuomioistuin viittasi, eikä kyseisen asiakirja-aineiston perusteella voitu siis osoittaa, että nämä matkamääräykset eivät olisi perustellusti kattaneet riitautettuja matkoja (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 735 kohta).

448 Edellä tämän tuomion 404 kohdassa esitettyä päättelyä soveltaen on todettava, että käsiteltävässä asiassa tilintarkastustuomioistuin tuo esille liitteenä oleviin asianomaisiin matkamääräyksiin viitaten, että takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitettujen virkamatkojen olisi pitänyt alkaa Luxemburgista ja päättyä Luxemburgiin.

449 Tältä osin on riittävää huomauttaa unionin tuomioistuimen tavoin, ettei myöskään unionin yleisen tuomioistuimen käytettävissä olevaan asiakirja-aineistoon sisälly nyt käsiteltävässä asiassa kantajan matkamääräyksiä, jotka liittyvät takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitettuihin autonkuljettajan kuluihin, joten kyseisten kulujen sääntöjenvastaisuutta ei ole näytetty riittävällä tavalla toteen niin, että siihen voitaisiin vedota kantajaa vastaan.

450 Näissä olosuhteissa on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on tehnyt arviointivirheen katsoessaan, etteivät takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitetut autonkuljettajan kulut liittyneet kantajan tehtäviin tilintarkastustuomioistuimen jäsenenä, ja vaatiessaan niiden takaisinperintää. Siten riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä vaaditaan kyseisten kulujen, joiden määrä on 1 431,93 euroa, maksamista takaisin.

– *Muita autonkuljettajan kuluja koskeva välipäätelmä*

451 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee takaisinperintätaulukon riveillä 57, 103, 106, 138, 142, 143, 147, 151, 153, 157, 161, 167, 176, 187, 196, 199, 214, 237, 247, 277, 310 (osaksi), 317, 319 ja 320, 335, 339 (osaksi), 347, 354, 373

ja 374, 382 (osaksi) ja 391 tarkoitettuja autonkuljettajan kuluja, joiden määrä on 7 971,90 euroa. Neljäs kanneperuste on hylättävä siltä osin kuin se koskee näiden muiden kulujen jäljelle jäävää osuutta.

c) Neljättä kanneperustetta koskeva päätelmä

452 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä määrätään perittäväksi takaisin edellä tämän tuomion 320, 375, 393 ja 451 kohdassa mainituilla riveillä tarkoitetut kulujen korvaushakemukset, joihin liittyvä määrä on 16 084,01 euroa. Neljäs kanneperuste on hylättävä muilta osin.

5. Viides kanneperuste, joka koskee periaatetta, jonka mukaan hallintoasiaa käsiteltäessä on odotettava rikosasiassa annettavaa ratkaisua

453 Kantaja väittää esillä olevassa kanneperusteessa, että Luxemburgin suurherttuakunnassa käynnissä olevan rikosoikeudellisen menettelyn vuoksi tilintarkastustuomioistuin ei olisi voinut tehdä päätöstä ennen kuin Luxemburgin syyttäjäviranomaiset, joiden käsiteltävinä olivat samat teot, joihin riidanalainen päätös perustuu, olisivat antaneet ratkaisunsa. Tilintarkastustuomioistuin on rikkonut sitä periaatetta, että hallintoasiaa käsiteltäessä on odotettava rikosasiassa annettavaa ratkaisua, koska se ei odottanut rikosoikeudellisen menettelyn lopputulosta. Kantaja väittää huomautuksissaan, jotka koskevat niitä johtopäätöksiä, joita olisi hänen mukaansa tehtävä nyt käsiteltävässä asiassa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) perusteella, ettei unionin tuomioistuin lausunut nyt esillä olevasta kanneperusteesta.

454 Tilintarkastustuomioistuin kiistää kantajan väitteet.

455 On todettava tilintarkastustuomioistuimen tavoin, että unionin tuomioistuin hylkäsi 30.9.2021 antamassaan tuomiossa tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) kantajan samankaltaisen perustelun, joka koski rikosoikeudellisen menettelyn olemista käynnissä Luxemburgin suurherttuakunnassa. Unionin tuomioistuin toi tältä osin aluksi esille, ettei yhdessäkään unionin oikeuden säännöksessä tai määräyksessä edellytetä, että unionin tuomioistuimessa SEUT 286 artiklan 6 kohdan nojalla vireille pantua menettelyä pitäisi lykätä, jos kokonaan tai osittain samasta teosta on aloitettu rikosoikeudellinen menettely (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 83 kohta). Otettuaan sitten esille henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 25 artiklan, jossa määrätään, että jos virkamies asetetaan syytteeseen samasta teosta, lopullinen päätös kurinpitomenettelyssä tehdään vasta, kun asiaa käsittelevä tuomioistuin on antanut lopullisen tuomionsa, unionin tuomioistuin huomautti, että menettelyissä, jotka koskevat tehtäväänsä kuuluvia velvollisuuksia laiminlyönyttä tilintarkastustuomioistuimen jäsentä, sovelletaan SEUT 286 artiklan 6 kohdassa määrättyä erillistä oikeussuojakeinoa, eivätkä henkilöstösäännöissä tarkoitetut kurinpitomenettelyä koskevat säännöt siten koske näitä menettelyjä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 84 ja 85 kohta). Unionin tuomioistuin totesi vielä, että asian käsittelyn mahdollinen lykkääminen SEUT 286 artiklan 6 kohdan nojalla siihen asti, kunnes Luxemburgin suurherttuakunnassa aloitettu rikosoikeudellinen menettely olisi saatettu päätökseen, ei siten ollut tarpeen, sillä kyseisen menettelyn lopputulos ei missään tapauksessa voinut rajoittaa niiden arviointien laajuutta, jotka unionin tuomioistuimen oli kyseisen kanteen ratkaisemiseksi tehtävä (tuomio 30.9.2021, tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, 88 kohta).

456 Kyseistä päättelyä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa, joka on pantu vireille SEUT 263 artiklan neljännen kohdan perusteella. Yhdessäkään unionin oikeuden säännöksessä tai määräyksessä ei nimittäin edellytetä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa kyseisen määräyksen nojalla vireille pantua menettelyä pitäisi lykätä, jos kokonaan tai osittain samasta teosta on aloitettu rikosoikeudellinen menettely. Lisäksi tehtäväänsä kuuluvia velvollisuuksia laiminlyöneelle tilintarkastustuomioistuimen jäsenelle aiheutuvista taloudellisista seurauksista ei määrätä henkilöstösäännöissä tarkoitetuissa kurinpitomenettelyä koskevissa säännöistä. Tällaisia taloudellisia seurauksia on sovellettu asetuksen 2018/1046 98 ja 100 artiklan säännösten mukaisesti. Lisäksi nyt käsiteltävässä asiassa on niin ikään mahdollista todeta, että asian käsittelyn mahdollinen lykkääminen siihen asti, kunnes Luxemburgin suurherttuakunnassa aloitettu rikosoikeudellinen menettely on saatettu päätökseen, ei ole tarpeen, sillä kyseisen menettelyn lopputulos ei joka tapauksessa voi rajoittaa niiden arviointien laajuutta, jotka unionin yleisen tuomioistuimen on nyt käsiteltävän kanteen ratkaisemiseksi tehtävä.

457 Edellä esitetyn perusteella esillä oleva kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

6. Kuudes kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty autonkuljettajan palvelujen käyttämisen osalta ja asetuksen N:o 966/2012 75 artiklaa tai asetuksen 2018/1046 94 artiklaa on rikottu

458 Kantaja riitauttaa sen, että hänet on saatettu vastuuseen hänen autonkuljettajiensa kulujen, joiden määrä on ollut 30 501,27 euroa palkkoja ja 40 595,15 euroa virkamatkakuluja ja päivärahoja, hyväksyjän ominaisuudessa. Hän viittaa asetuksen N:o 966/2012 75 artiklaan ja katsoo, että kyseinen vastuu voi syntyä vain, jos hän on toiminut autonkuljettajien virkamatkojen hyväksyjän ominaisuudessa tahallisesti tai törkeän tuottamuksellisesti. Hän huomauttaa myös, että kyseisessä säännöksessä sekä asetuksen 2018/1046 98 artiklassa säädetään asian saattamisesta taloudellisten väärinkäytösten tutkintaelimelle, jos taloushallinnon toimija saatetaan vastuuseen. Lisäksi kantaja muistuttaa, ettei hän ole häntä kuljettaneiden autonkuljettajien päivärahojen tai palkkojen hyväksyjä.

459 Kantajan näkemyksen mukaan tilintarkastustuomioistuin laiminlyö yhtäältä perusteluvelvollisuutensa, kun se jättää vastaamatta riidanalaisessa päätöksessä ”yhteen argumenttiin, jonka [kantaja] oli esittänyt käyttäessään oikeuttaan tulla kuulluksi”, ja toisaalta rikkoo asetuksen N:o 966/2012 75 artiklaa tai asetuksen 2018/1046 94 artiklaa.

460 Kantaja huomauttaa vertailun vuoksi, ettei tilintarkastustuomioistuimen kahden presidentin asema heidän virkamatka-, edustus- ja vastaanottokulujensa hyväksyjänä kantajan kahdella toimikaudella ole johtanut heidän vastuuseen saattamiseensa. Lisäksi kantaja väittää, että autonkuljettajien virkamatkakulut olivat oikeusriidan taustalla olevien tekojen tapahtuma-aikaan voimassa olleen oikeudellisen kehyksen eli erityisesti päätösten nro 33-2004 ja nro 19-2009 mukaisia.

461 Kantaja väittää huomautuksissaan, jotka koskevat niitä johtopäätöksiä, joita olisi hänen mukaansa tehtävä nyt käsiteltävässä asiassa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) perusteella, ettei unionin tuomioistuin ole lausunut nyt esillä olevasta kanneperusteesta, jota ei ollut esitetty asiassa, jonka tilintarkastustuomioistuin oli saattanut unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

462 Tilintarkastustuomioistuin kiistää kantajan väitteet.

463 Ensinnäkin kantaja esittää perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskevassa väitteessään pelkästään, ettei riidanalaisessa päätöksessä vastata yhteen argumenttiin, jonka kantaja oli esittänyt käyttäessään oikeuttaan tulla kuulluksi. Täsmentämättä laisinkaan, mitä argumenttia hän tarkoittaa, on katsottava, ettei esillä oleva väite täytä selkeyden ja täsmällisyyden osalta unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan vaatimuksia, joten se on jätettävä tutkimatta.

464 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jota saman perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan sovelletaan asian käsittelyyn unionin yleisessä tuomioistuimessa, sekä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdassa määrätään nimittäin, että kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde sekä perusteet ja perustelut, joihin asiassa vedotaan, ja yhteenveto kyseisistä perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa ratkaista kanteen ilman muita tietoja. Oikeusvarmuuden ja hyvän lainkäytön takaamiseksi kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kantaja perustaa kanteensa, käyvät ilmi johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmästä (ks. vastaavasti määräys 28.4.1993, De Hoe v. komissio, T-85/92, EU:T:1993:39, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kanteessa on näin ollen nimenomaisesti selitettävä, mitä kanteen perustana oleva oikeudellinen peruste sisältää, eikä pelkkä ylimalkainen viittaaminen tähän perusteeseen täytä työjärjestyksessä asetettuja vaatimuksia. Vastaavien vaatimusten on täytyttävä silloinkin, kun oikeudellisen perusteen tueksi esitetään väite (ks. tuomio 25.3.2015, Belgia v. komissio, T-538/11, EU:T:2015:188, 131 kohta oikeudenkäyntiviittauksineen ja määräys 27.11.2020, PL v. komissio, T-728/19, ei julkaistu, EU:T:2020:575, 64 kohta).

465 [Sellaisena kuin se on oikaistuna 24.6.2025 annetulla määräyksellä] Toiseksi kantaja on täsmentänyt istunnossa väitteestä, joka koskee asetuksen N:o 966/2012 75 artiklan tai asetuksen 2018/1046 94 artiklan rikkomista, tarkoittavansa tosiasiassa asetuksen N:o 966/2012 73 artiklaa tai asetuksen 2018/1046 92 artiklaa.

466 Viimeksi mainittujen säännösten rikkomista koskevan väitteen perusteiden tutkimisesta on riittävää huomauttaa, että säännöistä, joita sovelletaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenen käyttämiin autonkuljettajan palveluihin, sellaisina kuin unionin tuomioistuin on ne täsmentänyt 30.9.2021 antamansa tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19, EU:C:2021:782) 659–700 kohdassa, ilmenee, että kantajan oli huolehdittava autonkuljettajien virkamatkojen hyväksyjänä siitä, että hän noudatti autonkuljettajien matkamääräykset antaessaan tähän sovellettavia sääntöjä. Tätä vaatimusta on pidettävä erillisenä asetuksen N:o 966/2012 73 artiklassa tai asetuksen 2018/1046 92 artiklassa säädetyn menettelyn mahdollisesta vireille panosta tai jopa asian saattamisesta OLAFin käsiteltäväksi. Siten kyseiset säännökset ovat merkityksettömiä nyt käsiteltävässä asiassa.

467 Lisäksi kantajan toiminnan tahallisuudesta tai törkeästä tuottamuksesta johtuvaa vastuuta autonkuljettajien virkamatkojen hyväksyjän ominaisuudessa ei voida verrata tilintarkastustuomioistuimen presidentin vastuuseen hänen asemassaan tilintarkastustuomioistuimen jäsenten virkamatka-, edustus- ja vastaanottokulujen hyväksyjänä. Autonkuljettajien virkamatkat liittyvät nimittäin kantajan itsensä toimintaan, eikä tällaista liittymää ole tilintarkastustuomioistuimen jäsenen ja tilintarkastustuomioistuimen presidentin välillä, kun kyse on ensin mainitun virkamatkoista.

468 Edellä esitetyn perusteella väite, joka koskee asetuksen N:o 966/2012 73 artiklan tai asetuksen 2018/1046 92 artiklan rikkomista, on hylättävä perusteettomana.

469 Lisäksi väite, jolla kantaja kiistää vastuunsa autonkuljettajiensa kuluista, joiden määrä on 30 501,27 euroa palkkoja ja 40 595,15 euroa virkamatkakuluja ja päivärahoja, on olennaisin osin päällekkäinen sen ilmeisiä virheitä koskevan väitteen kanssa, joka tutkittiin jo neljännen kanneperusteen yhteydessä (ks. edellä tämän tuomion 394–451 kohta).

470 Edellä esitetyn perusteella kuudes kanneperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

7. Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevaa vaatimusta koskeva päätelmä

471 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee yhtäältä kulujen korvaushakemuksia, joita unionin yleinen tuomioistuin piti edellä tämän tuomion 162 kohdassa vanhentuneina, ja toisaalta edellä tämän tuomion 452 kohdassa mainittuja kulujen korvaushakemuksia, eikä kantajan pyytämien prosessinjohtotoimien toteuttaminen ole tarpeen. Kaikkiin näihin hakemuksiin liittyvien kulujen kokonaismäärä on yhteensä 19 254,20 euroa. Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus on hylättävä muilta osin.

B Tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän 4.6.2019 ja 7.6.2019 tekemien päätösten kumoamista koskevat vaatimukset

472 On huomautettava, että kantaja vaatii kumoamisvaatimustensa yhteydessä välittömästi riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa perään tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän 4.6.2019 ja 7.6.2019 tekemien päätösten kumoamista ”tarvittavilta osin”. Tältä osin on katsottava, että esittämättä näistä kahdesta päätöksestä mitään nimenomaista väitettä kantaja vaatii niiden kumoamista niihin sisältyvän määrän osalta, sellaisena kuin kyseinen määrä on korotettuna 31.5.2019 alkaen kertyneellä viivästyskorolla, mikä teki tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän laskelmien mukaan 153 584,10 euroa 4.6.2019 ja 153 495,84 euroa 7.6.2019.

473 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjä totesi 7.6.2019 päivätyssä kirjeessä, että maksu oli suoritettu, ja otti huomion kyseiseen ajankohtaan asti kertyneet korot (ks. edellä tämän tuomion 57 kohta). Ottaen huomioon edellä tämän tuomion 471 kohdassa esitetyn päätelmän on 7.6.2019 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän päätöksen kumoamista koskeva vaatimus näin ollen hyväksyttävä siltä osin kuin se koskee 3,5 prosentin suuruisten viivästyskorkojen maksamista edellä tämän tuomion 471 kohdassa mainitulle määrälle.

474 Näissä olosuhteissa 4.6.2019 tehtyä päätöstä, joka sisältää muun määrän korotettuna 31.5.–4.6.2019 kertyneellä korolla kuin sen, jonka tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjä totesi 7.6.2019 ja jonka kantaja oli tosiasiallisesti maksanut, ei ole tarpeen kumota.

C Määrän palauttamista ja korkojen maksamista koskevat vaatimukset

475 Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta määräämään, että tilintarkastustuomioistuin palauttaa kantajalle määrän, jota tilintarkastustuomioistuin piti perusteettomasti maksettuna, ja maksaa kantajalle 3,5 prosentin suuruista korkoa 31.5.2019 lukien – joka oli kantajalle riidanalaisessa päätöksessä asetettu määräaika 153 407,58 euron kokonaismäärän maksamiselle – siihen asti, kun maksu on suoritettu kokonaisuudessaan.

476 On muistettava, että unionin tuomioistuinten suorittaman toimen kumoamisen vaikutuksesta kyseinen toimi poistetaan taannehtivasti oikeusjärjestyksestä (ks. tuomio 30.6.2021, Mélin v. parlamentti, T-51/20, ei julkaistu, EU:T:2021:398, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

477 SEUT 266 artiklan mukaan toimielimen, elimen tai laitoksen, jonka toimi on kumottu, on toteutettava kumoamistuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Vastaajana olevan toimielimen on näin ollen kyseisen määräyksen mukaisesti toteutettava todettujen lainvastaisuuksien vaikutusten poistamiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. tuomio 30.6.2021, Mélin v. parlamentti, T-51/20, ei julkaistu, EU:T:2021:398, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

478 Lisäksi kun kumottu toimi on jo pantu täytäntöön, sen vaikutusten häviäminen edellyttää lähtökohtaisesti sitä, että oikeudellinen tilanne, jossa kantaja oli ennen toimen toteuttamista, palautetaan (ks. tuomio 30.6.2021, Mélin v. parlamentti, T-51/20, ei julkaistu, EU:T:2021:398, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

479 Vaaditusta 3,5 prosentin suuruisen viivästyskoron maksamisesta 31.5.2019 lukien on huomautettava seuraavaa.

480 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että jos rahamääriä on saatu unionin oikeuden vastaisesti, nämä määrät on tämän oikeuden mukaan palautettava korkoineen. Näin on muun muassa, kun määrät on saatu unionin tuomioistuinten pätemättömäksi toteaman tai kumoaman unionin toimen nojalla (tuomio 20.1.2021, komissio v. Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 66 ja 67 kohta).

481 Kun kyse on erityisesti siitä, että unionin tuomioistuimet kumoavat toimen, jossa määrätään tietyn määrän maksamisesta unionille, unionin tuomioistuin on todennut, että viivästyskorkojen maksaminen on kumoamistuomion SEUT 266 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu täytäntöönpanotoimenpide, koska sillä on tarkoitus hyvittää kiinteämääräisesti sitä, ettei velkoja ole voinut käyttää saatavaa, ja kannustaa velallista panemaan kumoamistuomio täytäntöön mahdollisimman nopeasti (tuomio 20.1.2021, komissio v. Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 68 kohta).

482 Kuten tilintarkastustuomioistuin on todennut istunnossa, nyt käsiteltävässä asiassa korot on laskettava 7.6.2019 lukien eli siitä ajankohdasta, jona kantaja oli suorittanut maksun. Viivästyskorkojen maksamisella lukien päivästä, jona kantaja oli maksanut kyseisen rahamäärän, pyritään näet kantajalle maksettavaan kiinteämääräiseen korvaukseen siitä, ettei hän ole voinut käyttää varojaan (ks. vastaavasti tuomio 20.1.2021, komissio v. Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, 85 kohta).

483 Kantajan vaatimasta 3,5 prosentin viivästyskorosta on todettava, että oikeuskäytännön mukaan asetuksen 2018/1046 99 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti korkokantana käytetään erääntymiskuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin (EKP)

perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä (ks. analogisesti määräys 27.1.2016, ANKO v. komissio ja REA, T-165/14 DEP, ei julkaistu, EU:T:2016:108, 50 kohta).

484 Koska kantaja vaatii maksamaan vain 3,5 prosentin korkoa eikä EKP:n perusrahoitusoperaatioitaan varten vahvistamaa korkoa korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä, on kysymys ratkaistava yksinkertaisesti niin, että käsiteltävässä asiassa 19 254,20 euron määrä kasvaa 7.6.2019 lukien 3,5 prosentin viivästyskorkoa aina siihen asti, kun tilintarkastustuomioistuin on suorittanut maksun kokonaisuudessaan.

D Vahingonkorvausvaatimukset

485 Kantaja vaatii, että tilintarkastustuomioistuin määrätään maksamaan vahingonkorvausta hänelle väitetysti aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, jonka kohtuulliseksi määräksi hän arvioi 50 000 euroa. Kantaja väittää tilintarkastustuomioistuimen pilanneen kantajan uran ja maineen peräkkäisillä tiedonannoillaan, jotka koskivat OLAFin kertomuksen olemassaoloa ja päätelmiä ajankohtana, jolloin kantajalla itsellään ei ollut kyseistä kertomusta eikä tilintarkastustuomioistuimen presidentin mahdollista alustavaa kertomusta. Kantaja tuo tältä osin esille, että OLAFin kertomus oli annettu tilintarkastustuomioistuimen ja parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan jäsenille 3.7.2018, mutta tilintarkastustuomioistuimen presidentin alustava kertomus, johon OLAFin kertomus sisältyi, annettiin kantajalle tiedoksi vasta 5.10.2018. Kantaja huomauttaa, että ”tietovuodon vuoksi” lehdistö oli kuitenkin kertonut jo 11.7.2018 OLAFin kertomuksesta ja sen päätelmistä. Tässä yhteydessä kantaja arvostelee tilintarkastustuomioistuinta siitä, ettei se selvittänyt ”tietovuodon” täsmällistä lähdettä. Kantaja muistuttaa niin ikään, että tilintarkastustuomioistuin oli antanut samana päivänä 11.7.2018 lehdistötiedotteen sekä koko henkilöstölleen osoitetun tiedonannon.

486 Kantajan näkemyksen mukaan vahvistaessaan OLAFin tutkimuksen tiedonannoissa, joissa kantaja asetetaan vastuuseen, ja ilmoittaessaan, että toimenpiteitä aiottiin toteuttaa vilpillisten menojen takaisin perimiseksi, tilintarkastustuomioistuin oli jakanut tietoa, jonka mukaan kantaja oli syyllistynyt varojen väärinkäyttöön, ja vaarantanut vakavalla tavalla kantajalle kuuluvan syyttömyysolettaman. Kantajan mukaan tilintarkastustuomioistuin oli ottanut näin tehdessään asiaan kantaa ilman hyödyllisiä selvennyksiä, mikä on vastoin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetun hyvän hallinnon periaatteen vaatimuksia ja ylittää tilintarkastustuomioistuimen toimivaltuudet. Kantaja väittää niin ikään, ettei EUT-sopimuksessa eikä tilintarkastustuomioistuimen työjärjestyksessä vahvistettuja menettelyllisiä takeita noudatettu.

487 Kantaja vetoaa kantajan vastauksessa siihen, että tilintarkastustuomioistuin on rikkonut syyttömyysolettaman periaatetta, hyvän hallinnon periaatetta – erityisesti puolueettomuusvelvoitetta ja unionin toimielimille kuuluvaa huolellisuusvelvoitetta – sekä menettelyllisiä takeita, samoin kuin salassapitovelvollisuutta.

488 Tilintarkastustuomioistuimen mukaan kantajan esittämä vahingonkorvausvaatimus on jätettävä tutkimatta, koska se esitetään SEUT 263 artiklan neljännen kohdan perusteella nostetun kumoamiskanteen yhteydessä eikä SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaisesti nostettuna itsenäisenä kanteena. Tilintarkastustuomioistuin on täsmentänyt istunnossa, ettei se väitä, ettei samassa kanteessa olisi lähtökohtaisesti mahdollista esittää vahingonkorvausvaatimus ja kumoamisvaatimus. Sen mukaan kantajan vahingonkorvausvaatimusta ei voida kuitenkaan

tutkia, koska siinä ei tuoda oikeudellisesti riittävällä tavalla esille kaikkia sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen edellytyksiä. Tilintarkastustuomioistuin muistuttaa, että kantaja esitti vahingonkorvausvaatimuksensa jäsennellymmin vasta kantajan vastauksessa.

489 Aluksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unioni on SEUT 340 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetussa sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: unionin toimielimen moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiassa syntynyt ja toimielimen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. tuomio 20.9.2016, Ledra Advertising ym. v. komissio ja EKP, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

490 Näin ollen jos jokin kolmesta sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen edellytyksestä ei täyty, vahingonkorvausvaatimukset on hylättävä, eikä kahden muun edellytyksen täyttymistä ole tarpeen tutkia (ks. määräys 11.11.2014, Bergallou v. parlamentti ja neuvosto, T-22/14, ei julkaistu, EU:T:2014:954, 61 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

491 Kantaja arvostelee vahingonkorvausvaatimuksensa tueksi tilintarkastustuomioistuinta kahdesta menettelystä: yhtäältä siitä, ettei tilintarkastustuomioistuin selvittänyt kantajasta tehdyn OLAFin kertomuksen olemassaoloa ja päätelmiä koskeneen ”tietovuodon” täsmällistä lähdettä, ja toisaalta siitä, että tilintarkastustuomioistuin antoi lehdistötiedotteen ja koko henkilöstölleen osoitetun tiedonannon 11.7.2018 eli kyseisen ”tietovuodon” jälkeen, mutta ennen kuin OLAFin kertomusta tai tilintarkastustuomioistuimen presidentin alustavaa kertomusta oli annettu kantajalle tiedoksi.

492 Tältä osin on todettava, että tilintarkastustuomioistuin on täsmentänyt istunnossa, ettei sen omasta aloitteesta laadittu lehdistötiedotetta, mitä kantaja ei ole kiistänyt. Lehdistötiedotteen olemassaolo ei ilmene myöskään asiakirja-aineistosta. Esillä olevan vahingonkorvausvaatimuksen tutkimisen yhteydessä kantajan väite, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuin oli antanut lehdistötiedotteen, on siten hylättävä suoralta kädeltä sillä perusteella, että se on riittämättömästi perusteltu.

493 Lisäksi on riittävää todeta, että huomautuksista, jotka tilintarkastustuomioistuin on esittänyt istunnossa ja joita kantaja ei ole tässä yhteydessä kiistänyt, ilmenee, että tilintarkastustuomioistuin on jakanut tiedonannon koko henkilöstölleen 11.7.2018 vasta sen jälkeen, kun lehdistössä oli ”tietovuodon vuoksi” jo kerrottu OLAFin kertomuksesta ja sen päätelmistä. Tilintarkastustuomioistuin on täsmentänyt istunnossa vastanneensa muutamiin toimittajilta tulleisiin tätä aihetta koskeviin kysymyksiin, ja nämä vastaukset jaettiin sitten koko henkilöstölle. Tämän vahvistavat myös tilintarkastustuomioistuimen henkilöstölleen osoittaman tiedonannon teksti, jossa viitataan ”lehdistön esittämiin kysymyksiin”, sekä kantajan kannekirjelmän 234 kohdassa mainitsema lehtiartikkeli, jossa viitataan ”nimettömänä pysyttelevään tietolähteeseen”, joka oli antanut lehdistölle tietoja kantajaa koskeneesta OLAFin tutkimuksesta.

494 Tämän perusteella ennakkotietojen vuotaminen lehdistölle nimettömänä pysyttelevän kolmannen osapuolen taholta on ollut perusteena sille, että tilintarkastustuomioistuin osoitti myöhemmin tiedonannon koko henkilöstölleen, ja muodostaa todellisuudessa perustan kantajan väitteille, jotka koskevat hänen uralleen ja maineelleen aiheutunutta haittaa. Näissä olosuhteissa kantaja ei kuitenkaan esitä alustavia todisteita, jotka osoittaisivat, että tietojen vuotaminen lehdistölle kantajaa koskevasta OLAFin kertomuksesta ja päätelmistä on luettava tilintarkastustuomioistuimen syyksi.

495 Siten kantaja ei ole osoittanut, että hänen uralleen ja maineelleen aiheutunut väitetty vahinko oli ollut suoraa seurausta tilintarkastustuomioistuimen toteuttamasta toimesta, joten on katsottava, ettei tilintarkastustuomioistuimen voida todeta tehneen virhettä eikä ensimmäinen edellä tämän tuomion 489 kohdassa luetelluista sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen edellytyksistä täyty. Sitä paitsi, vaikka kantaja arvostelee tilintarkastustuomioistuinta siitä, ettei tämä selvittänyt, kuka oli tarkalleen ottaen vuotanut kyseiset tiedot lehdistölle, kantaja ei ilmoita oikeudellista perustaa, jonka nojalla tilintarkastustuomioistuimella olisi ollut tällainen velvollisuus, eikä kyseessä olevaa ”tietovuotoa” voida kaiken lisäksi lukea tilintarkastustuomioistuimen syyksi.

496 Kantajan vahingonkorvausvaatimus on näin ollen hylättävä, eikä sen tutkittavaksi ottamisesta ole tarpeen lausua.

V Oikeudenkäyntikulut

497 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Lisäksi saman artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omista kuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan suhteellinen osuus vastapuolen kuluista, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.

498 Vaikka riidanalainen päätös kumotaan siltä osin kuin se koskee 19 254,20 euron määrää, joka on suunnilleen kahdeksasosa 153 407,58 euron kokonaismäärästä, jota tilintarkastustuomioistuin pitää perusteettomana, on tuotava esille, että kantaja on hävinnyt seitsemän kahdeksasosaa viimeksi mainitusta määrästä sekä vahingonkorvausvaatimuksensa. Kantaja velvoitetaan siis korvaamaan tilintarkastustuomioistuimen oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan neljästä viidesosasta omia kulujaan, ja tilintarkastustuomioistuin velvoitetaan korvaamaan niistä jäljelle jäänyt viidesosa.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) **Saatavan vahvistamisesta ja perimisestä takaisin CQ:lta 11.4.2019 annettu Euroopan tilintarkastustuomioistuimen päätös, jossa 153 407,58 euron määrä luokitellaan perusteettomasti saaduksi maksuksi ja määrätään se perittäväksi takaisin, kumotaan siltä osin kuin se koskee 19 254,20 euron määrää, ja päätös, joka sisältyy tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän 7.6.2019 päivättyyn kirjeeseen, kumotaan siltä osin kuin siinä määrätään maksettavaksi mainitusta määrästä kolmen ja puolen prosenttiyksikön suuruista viivästyskorkoa.**

2) **Mainittuun 19 254,20 euron määrään sovelletaan kolmen ja puolen prosenttiyksikön suuruista viivästyskorkoa 7.6.2019 alkaen siihen asti, kun tilintarkastustuomioistuin on suorittanut maksun kokonaisuudessaan.**

3) **Kanne hylätään muilta osin.**

4) **CQ velvoitetaan korvaamaan tilintarkastustuomioistuimen oikeudenkäyntikulut ja vastaamaan neljästä viidesosasta omia kulujaan, ja tilintarkastustuomioistuin velvoitetaan korvaamaan jäljelle jäänyt viidesosa.**

da Silva Passos Gervasoni Półtorak

Reine Pynnä

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä syyskuuta 2024.

Allekirjoitukset

Sisällysluettelo

I Asiaa koskevat oikeussäännöt . . . 2

A EUT-sopimus . . . 2

B Asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013 . . . 2

C Tilintarkastustuomioistuimen sisäiset säännöt . . . 4

1. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten virkamatkakuluista tehty päätös nro 1-2003 . . . 4

2. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenten edustus- ja vastaanottokuluista tehty päätös nro 7-2004 . . . 4

3. Päätös nro 33-2004 tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä . . . 5

4. Päätös nro 19-2009 tilintarkastustuomioistuimen autokaluston hallinnasta ja käytöstä . . . 6

5. Vuonna 2012 annetut tilintarkastustuomioistuimen jäsenten menettelysäännöt . . . 7

II Tosiseikat . . . 8

A Tilintarkastustuomioistuimen toteuttamat alustavat toimenpiteet . . . 8

B OLAFin tutkimus . . . 9

C Luxemburgin suurherttuakunnan viranomaisten aloittama rikosoikeudellinen menettely . . . 9

D Menettelyn aloittaminen tilintarkastustuomioistuimessa . . . 10

E Asian käsittelyn vaiheet Euroopan unionin tuomioistuimessa . . . 10

F Tilintarkastustuomioistuimen suorittama perusteettomiksi katsottujen menojen takaisinperintä . . . 10

III Asianosaisten vaatimukset . . . 11

IV Oikeudellinen arviointi . . . 12

A Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset . . . 12

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan OLAFin tutkimus ja kertomus ovat sääntöjenvastaisia . . . 12

2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan tilintarkastustuomioistuin ei ole käyttänyt harkintavaltaansa etenkään tulojen ja menojen hyväksyjänä eikä se ole noudattanut velvollisuuttaan näyttää syytös toteen eikä perusteluvelvollisuuttaan . . . 14

3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kohtuullista aikaa ei ole noudatettu . . . 15

a) Vanhentumisaika . . . 16

b) Takaisinperintätaulukon rivejä 1–261 vastaavat kantajan korvaushakemukset 19

1) Kantajan korvaushakemusten ensimmäinen ryhmä 20

2) Kantajan korvaushakemusten toinen ryhmä 25

3) Kantajan korvaushakemusten kolmas ryhmä 32

c) Kolmatta kanneperustetta koskeva päätelmä 33

4. Neljäs kanneperuste, jonka mukaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu ja ilmeisiä virheitä on tehty 33

a) Ilmeisten virheiden tekemistä koskevan väitteen tutkittavaksi ottaminen 34

b) Asiakysymys 34

1) Alustavat huomautukset 35

i) Luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista koskevan väitteen tarkastelun laajuus 35

ii) Kantajan perusteltua luottamusta virkamatkojensa sääntöjenmukaisuuteen sekä ilmeisiä virheitä koskevien väitteiden tarkastelun laajuus 37

iii) Unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan laajuus 38

iv) Käsiteltävässä asiassa 30.9.2021 annetun tuomion tilintarkastustuomioistuin v. Pinxten (C-130/19) perusteella tehtävät johtopäätökset tilintarkastustuomioistuimen kantajaa vastaan esittämistä väärinkäytöksiä koskevista väitteistä 39

2) Virkamatkakulut ja päivärahat 42

i) Poliittisten päättäjien ja heidän kabinettiensa jäsenten tapaamisiin liittyneet virkamatkat 43

ii) Muut virkamatkat 50

– Takaisinperintätaulukon riveillä 56, 138, 196, 284 ja 382 tarkoitetut virkamatkat 53

– Takaisinperintätaulukon riveillä 57 ja 391 tarkoitetut virkamatkat 56

– Takaisinperintätaulukon riveillä 137, 143, 155 (osaksi) ja 290 tarkoitetut virkamatkat 58

– Takaisinperintätaulukon riveillä 47, 103, 157, 161, 199, 210, 237, 277, 339 (osaksi) sekä 373 ja 374 (osaksi) tarkoitetut virkamatkat 59

– Takaisinperintätaulukon riveillä 128, 411 ja 412 tarkoitetut virkamatkat. 60

– Takaisinperintätaulukon rivillä 347 tarkoitettu virkamatka 61

– Takaisinperintätaulukon rivillä 310 tarkoitettu virkamatka 61

– Takaisinperintätaulukon rivillä 335 tarkoitettu virkamatka 62

– Takaisinperintätaulukon rivillä 63 tarkoitettu virkamatka 62

iii) Virkamatkakuluja ja päivärahoja koskeva välipäätelmä 64

3) Edustus- ja vastaanottokulut 64

i) Kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien ja heidän kabinettiensa jäsenten tapaamisia koskevat edustuskulut 64

ii) Muiden henkilöiden kuin kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien tapaamisia koskevat edustuskulut 66

– Takaisinperintätaulukon riveillä 56, 138, 196, 284 ja 382 tarkoitetut edustuskulut 67

– Takaisinperintätaulukon riveillä 17, 28 ja 290 tarkoitetut edustuskulut . . 68

– Takaisinperintätaulukon riveillä 314 sekä 319 ja 320 tarkoitetut edustuskulut 69

– Takaisinperintätaulukon rivillä 339 tarkoitetut edustuskulut 70

– Takaisinperintätaulukon riveillä 98 ja 281 tarkoitetut edustuskulut 71

– Muiden henkilöiden tapaamisiin liittyneitä edustuskuluja koskeva välipäätelmä 73

iii) Kantajan kotipaikkakunnalla tarjotut ateriat 73

4) Virka-auton ja autonkuljettajan palvelujen käyttämiseen liittyvät kulut 76

i) Kantajan tapaamisia kyseiseen puolueeseen kuuluvien poliittisten päättäjien kanssa koskeneisiin virkamatkoihin tai edustuskuluihin liittyvät autonkuljettajan kulut 77

ii) Muut autonkuljettajan kulut 77

– Takaisinperintätaulukon riveillä 57, 103, 143, 157, 161, 199, 237, 277, 310, 335, 347, 354 ja 391 tarkoitetut autonkuljettajan kulut 77

– Takaisinperintätaulukon riveillä 138, 196, 319 ja 320, 339 (osaksi) ja 382 (osaksi) tarkoitetut autonkuljettajan kulut 79

– Takaisinperintätaulukon riveillä 379 ja 403 tarkoitetut autonkuljettajan kulut 79

– Takaisinperintätaulukon rivillä 38 tarkoitetut autonkuljettajan kulut . . . 80

– Takaisinperintätaulukon riveillä 106, 147, 151, 153, 167 ja 214 tarkoitetut autonkuljettajan kulut 81

– Takaisinperintätaulukon rivillä 142 tarkoitetut autonkuljettajan kulut . . 83

– Takaisinperintätaulukon rivillä 187 tarkoitetut autonkuljettajan kulut . . 84

– Takaisinperintätaulukon rivillä 247 tarkoitetut autonkuljettajan kulut . . 84

– Takaisinperintätaulukon riveillä 176, 317 sekä 373 ja 374 tarkoitetut autonkuljettajan kulut 85

– Muita autonkuljettajan kuluja koskeva välipäätelmä 85

c) Neljättä kanneperustetta koskeva päätelmä 86

5. Viides kanneperuste, joka koskee periaatetta, jonka mukaan hallintoasiaa käsiteltäessä on odotettava rikosasiassa annettavaa ratkaisua 86

6. Kuudes kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuus on laiminlyöty autonkuljettajan palvelujen käyttämisen osalta ja asetuksen N:o 966/2012 75 artiklaa tai asetuksen 2018/1046 94 artiklaa on rikottu 87

7. Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevaa vaatimusta koskeva päätelmä 89

B Tilintarkastustuomioistuimen tilinpitäjän 4.6.2019 ja 7.6.2019 tekemien päätösten kumoamista koskevat vaatimukset 89

C Määrän palauttamista ja korkojen maksamista koskevat vaatimukset 90

D Vahingonkorvausvaatimukset 91

V Oikeudenkäyntikulut 93